XXXI. ÉVFOLYAM, 11. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1975. MÁRCIUS 13.

Ludas Matyi

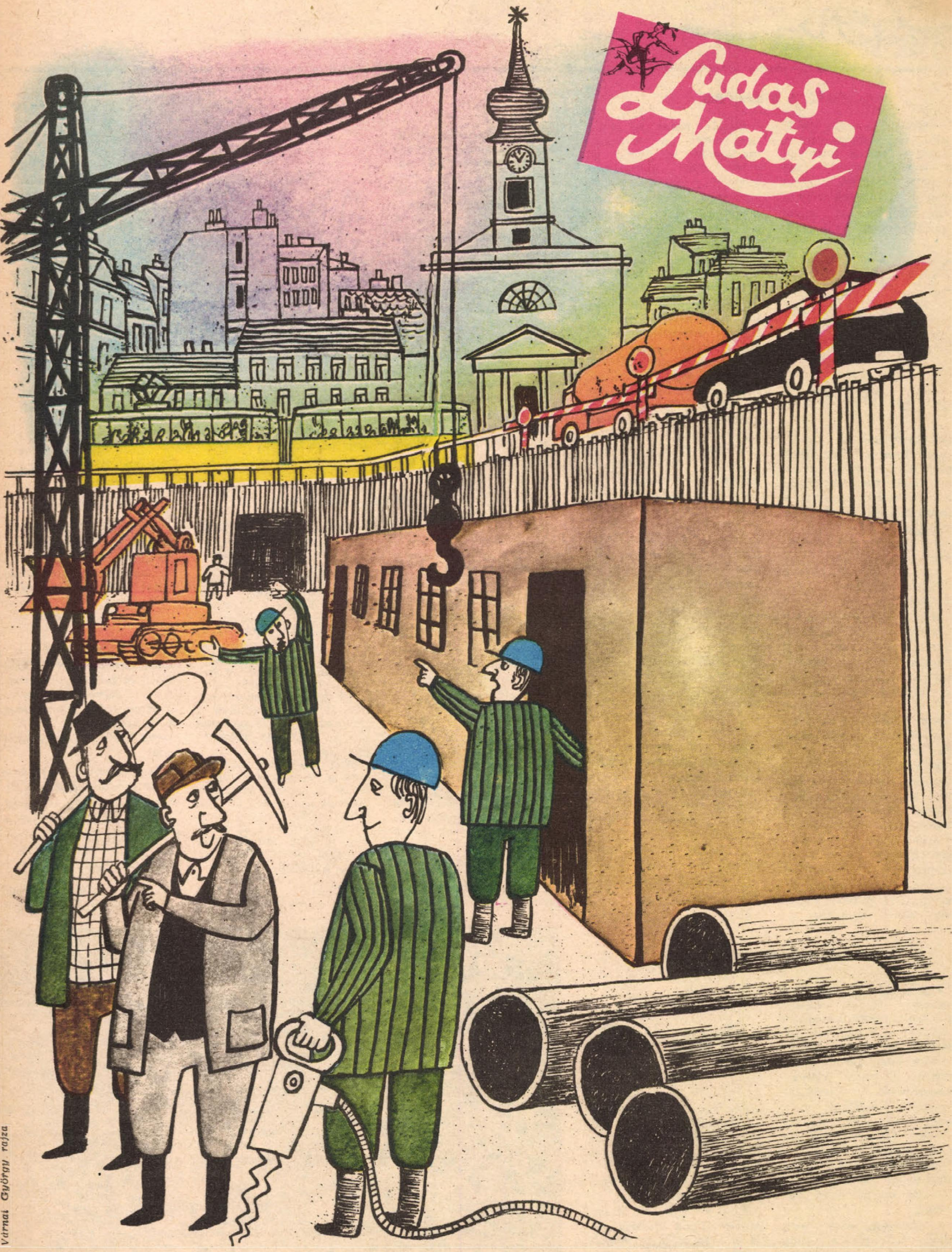

Várnai György rajza

– Maguk segítettek nálunk a kukoricát letörni,
mi segítünk maguknál a Kálvin teret feltörni...

KEDVES LUDAS!

HARC A KECSÖPPEL

Szeretem a sült mellé való paradicsompürét. A kecsöpöt. Igenis kecsöpöt, és nem kecsapot, vagy (pláne!) ketsahpot, ahogy a pesti nyelvtudósok szerint illik kiejteni az angol „ketchup" szót. Nekem tehát egyszerűen és magyarosan kecsöp. Már csak azért is, mert én a kilencharmincas magyar terméket fogyasztom (gyártja a Gyümölcs- és Főzelékkonzervgyár), mivel jelszavam: „Magyar szájba magyar kecsöpöt!"

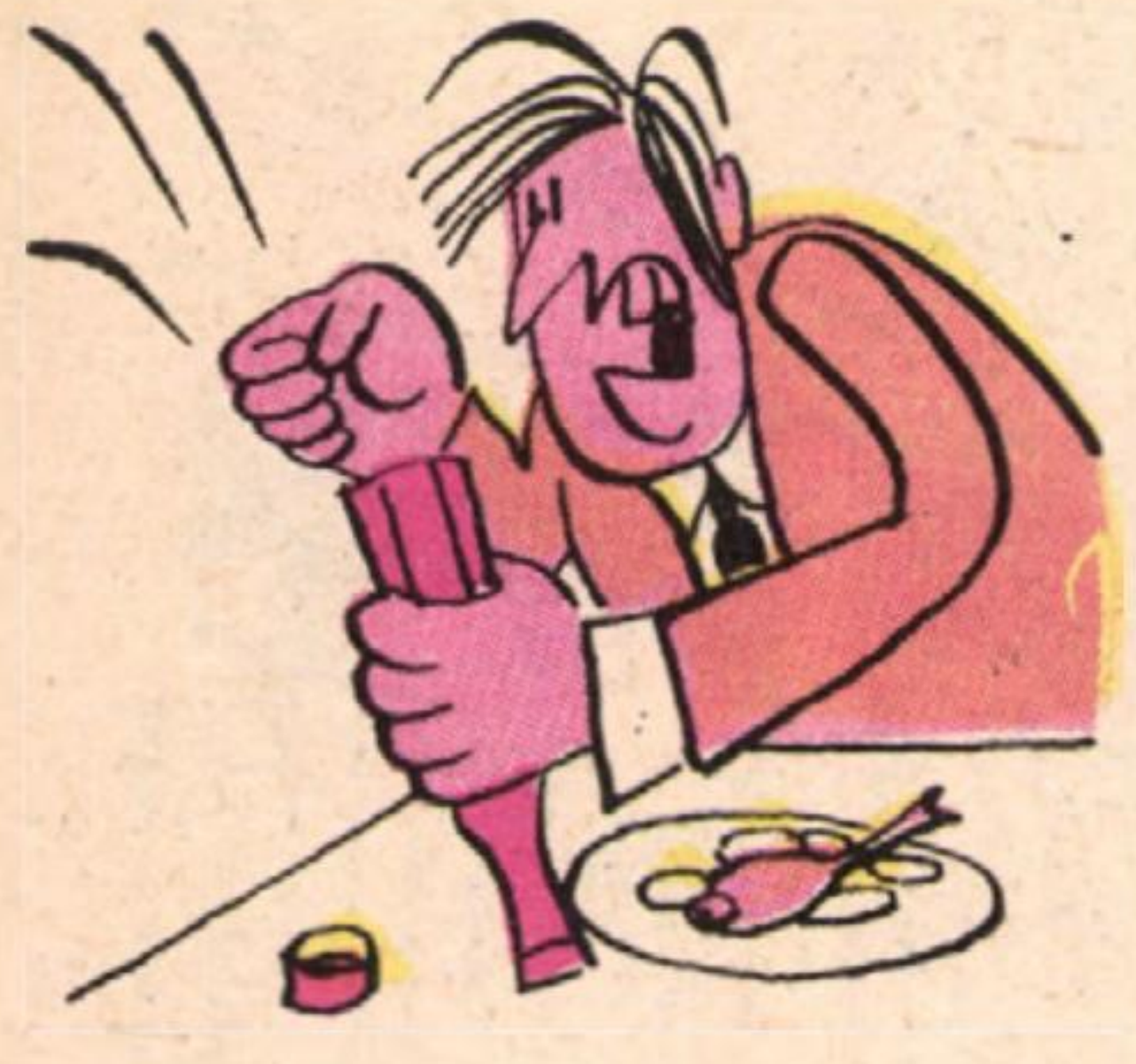

Nos, ez a magyar kecsöp — külföldi testvéreihez hasonlóan — szűk nyakú, vastag falú üvegben kerül forgalomba. Laikus feltevésem szerint azért, mert a masszát alkotó „fűszerezett paradicsomos ételízesítő" robbanásveszélyes.

Mindegy, nem firtatom, hiszen a szerelem vak: nekem úgy jó, ahogy van. Ha van.

Márpedig van, mert a szerelem nemcsak vak, hanem leleményes is, tehát mindig megszerzem a kecsöpömet, ha térdig kopik is a lábam. Ilyenkor boldogan simogatom meg az üveget, csacska módon azt hiszem, hogy egészen az enyém. „220 gr tiszta súlyának" utolsó cseppjéig.

Eleinte nincs is gond. Lecsavarom a kupakot, megdöntöm az üveget és máris sűrű csöppekben csöppen a kecsöp. Aztán egyszerre megmakacsolja magát és már ritka csöppekben sem csöppen. Ilyenkor rázni kezdem, de ő nem hatódik meg, legfeljebb sértetten pottyant egy kis levet. Ettől megdühödöm, szájával lefelé fordítom és ráverek a fenekére. Előbb tenyérrel, aztán ököllel. Erre dacosan csöppent megint kettőt. Újabb ütlegelés, sajog az öklöm, átkopog a szomszéd, a kecsöp tiszta súlyának jó egyharmada viszont unottan csücsül benn az üvegben.

— Megállj, nem babrálsz ki velem! — hördül fel bennem a csakazértis és hozok egy szívószálat. Elvégre mindegy, hogy kenem-e, vagy szívom-e. Szívom tehát büszkén, de félúton eldugul a szál. Ekkor belekavarok vele a massza sűrejébe. A szívószál elhajlik, belecsúszik az üvegbe. Sebaj, van egy hosszú műanyag kanalam. Annak a nyele befér az üveg száján és leér ... egészen le! Sikerül is vele kihalásznom vagy tíz grammot. Akkor eltörik és belesüllyed a massza sűrejébe, a szívószál mellé.

Kiborulok, ahogyan csak csalódott szerelmes tud kiborulni. Fogom az üveget, viszem a konyhába, odavágom a hidegpadlóhoz. A cement megreped, az üveg sértetlen marad.

S belőle gúnyosan vigyorog rám a kecsöp.

A tiszta súlynak jó egyharmada.

(s. l.)

GYEREKJÁTÉK?

Nem tartozom azok közé, akik rögtön kapják a tollat és akármivel előhozakodnak, de most olyasmi esett meg velem, amit érdemes papírra vetni.

84 éves édesanyám nem jól hall, de nagyon szereti a televíziót. Kapott egyik rokonunktól egy ún. pávafej-hallgatót. Nagyon boldog volt, mert újra tudta élvezni a műsort. Sajnos, két hónap elteltével a műszer elromlott és itt kezdődik az eset érdekesebb része.

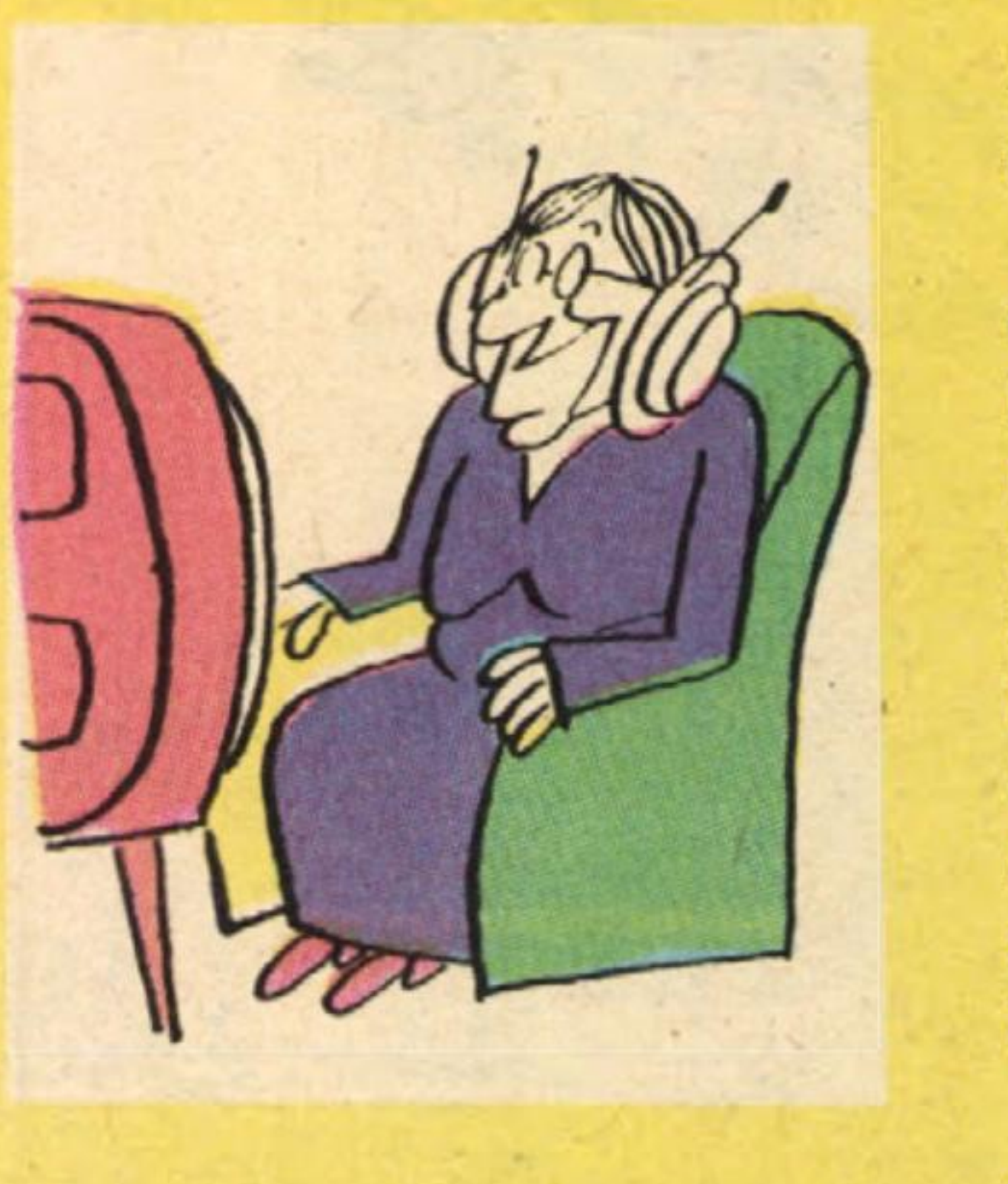

Elvittem a hallgatót a Bajcsy-Zsilinszky út 5. sz. alatt levő Gelka-szervizbe. Ott azt mondták, hogy nem foglalkoznak ilyesmivel, vigyem a Lenin krt. 82. sz. alatti Orion szervizbe. Ott sem vállalták, viszont elküldtek a 92. számban található Ráviszhoz. Onnét már nem küldtek tovább, csak annyit mondtak, hogy dobjam el és vegyek egy újat.

Szomorúan meséltem édesanyámnak a történteket. Szerencsére éppen ott volt a szomszédék hetedik általánosba járó kisfia. Ő is végighallgatta a sztorit, aztán szerényen csak annyit mondott: „Tessék csak ideadni, majd én megcsinálom".

Estére jó volt a hallgató!

Három komoly javítóvállalat elutasított, egy iskolásgyermek segített. Nincs ebben valamiféle tanulság?

Scsaszny Tibor
Budapest, XIV., Verbó u. 6.

A VÁMŐRSÉG CSAK NEVETETT

Panaszolom, hogy lehetetlenül bánnak velünk a pesti borászati szaküzletben. Ha az ember kér — tegyük fel — egy kiló borászati szagtalanítót (antiodort), akkor a válasz:

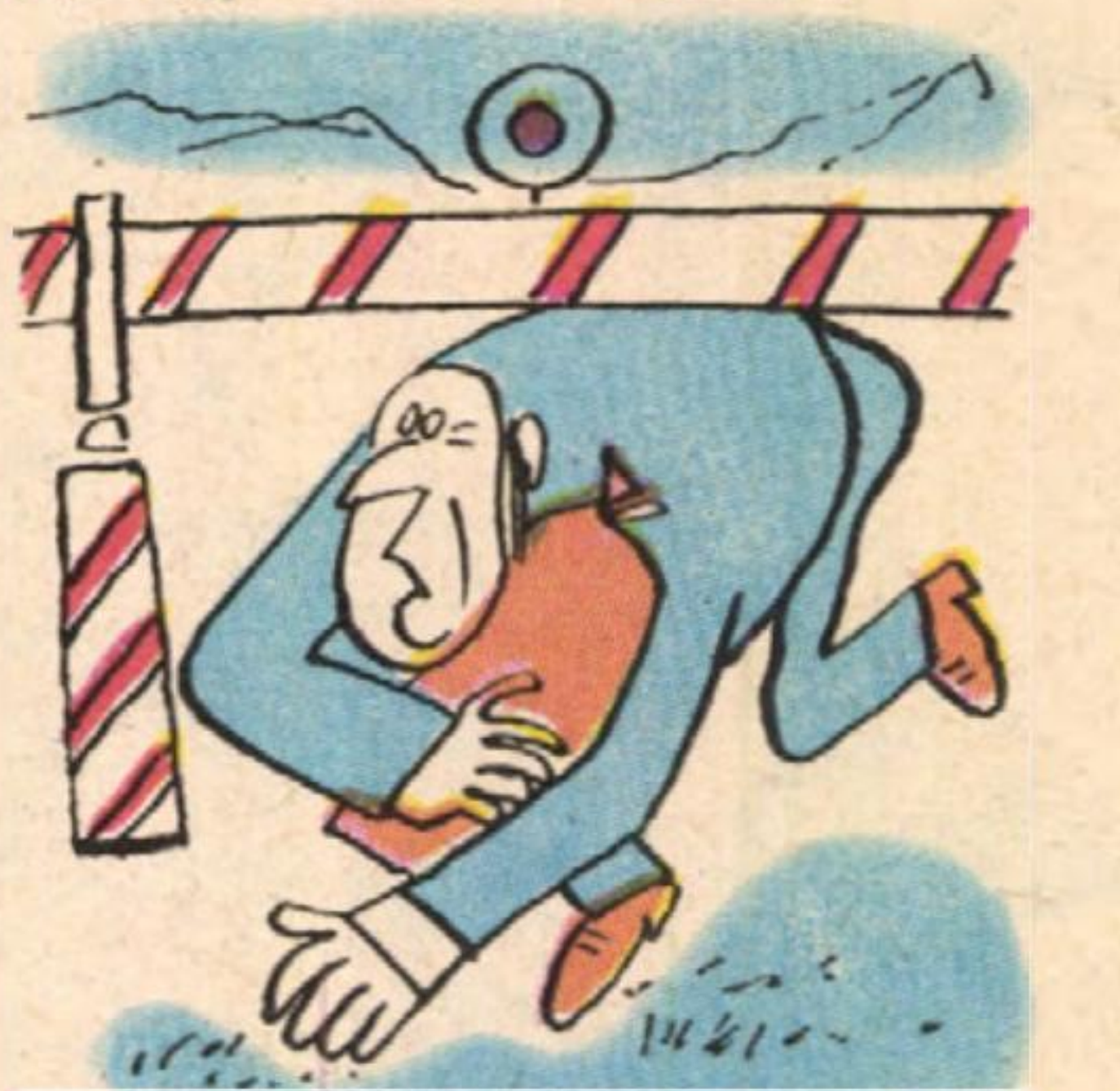

— Csak zsáktételben adjuk ki, mert fekete lesz a kezünk.

A bor szűréséhez használt azbesztpehely gyakran piszkos, használhatatlan. De mese nincs, mert:

— Ezt tudjuk nyújtani. Kell, vagy nem kell?

Talán nem szerénytelen óhaj, hogy ha a 79 évemmel, innét az isten háta mögül fellátogatok valamilyen áruért, akkor az legyen is jó minőségben, és ne csak zsáktételben. Mert egyébként kénytelen vagyok a csempészethez folyamodni. 100—120 db parafadugót, 2—3 kiló antiodort-decolort-azbesztet hozok át nagy reszketve a határon. A vámőrség mindig jót nevet az aggodalmamon.

Már csak azért is kérném a segítségüket, mert, ha ez a szokás elharapózik más üzletekben is, még megérhetjük, hogy a húsboltban például 1 kg marhahúst nem adnak, csak 40 kg-ot, nehogy véres legyen a kezük.

Rácz Ferenc
Zsombó, Bába dűlő

SZÍVJON IDŐNKÉNT...

Az első kibocsátástól kezdve a filteres Symphonia cigarettát szívom. A minőséggel is, a csomagolással is mindig elégedett voltam.

Egészen a legutóbbi időkig.

Most ugyanis már a hatodik csomagot vásárolom, amellyel valami nem stimmel. A felbontásnál meglepetten tapasztalom, hogy a csomagban 19 db Románc és 1 db Symphonia van.

Fura dolog: 6,20-at adjak azért a 4,50-es cigarettáért, amelyet nem is szeretek?

Vagy azt gondolja a Debreceni Dohánygyár illetékese, hogy „szívjunk időnként Symphoniát is"?

Korbacz József
Lánycsók

MAGASABB FÓRUM

Úgy látszik, szerencsétlen kuncsaft vagyok. Negyedik éve vásárlok hűségesen Óbudán, a Hévízi úti Közértben. A minap elhatároztam, hogy hurkát sütök ebédre. A család lelkesen megszavazta, mindössze egyetlen kikötésük volt. Hogy: de csak májast! Kértem három szálat. Az eladó kegyesen intett:

— Lehet. Ha visz hozzá ugyanannyi véreset.

— De mi azt nem szeretjük.

— Márpedig akkor nem adok. Ez utasítás: vagy mindkettőből, vagy egyikből sem.

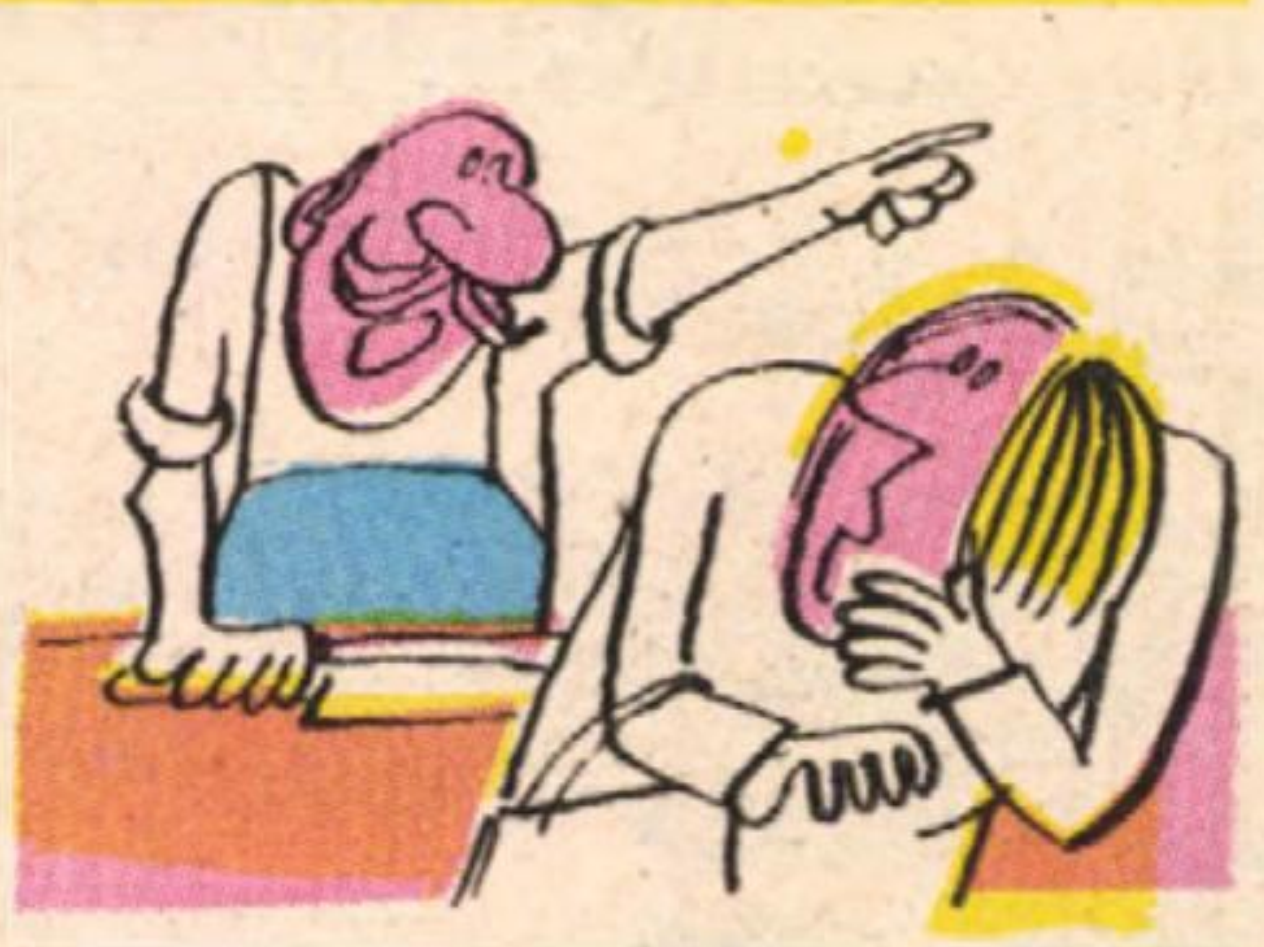

Nem értesültem arról, hogy ilyen törvény lépett volna életbe, hát vitatkozni próbáltam. Aztán láttam, hogy reménytelen az ügy, hát elköszöntem. A válasz ez volt:

— Ha nem tetszik, menjen az atyaúristenhez.

Ez is újszerű volt. A köszönés ilyen fajtája is, meg a javaslat is. Fogalmam sem volt, hogy májashurkával is foglalkozik.

Virág Imréné
Budapest

A CÍMZETT VÁLASZOL

Adamek Andrásné, váci lakos panaszát megvizsgáltam. A címére Tahitótfalu postahivatalban 1974. augusztus 23-án a 68. bevételi számú belföldi postautalványon Adamek András Tahitótfalu, Zrínyi utca 20. sz. alatti lakos által feladott 1500,— Ft-ot az aláírás meghamisítása után a kifizetésben érdekelt kézbesítő magának megtartotta és saját céljaira felhasználta.

A kézbesítő ellen munkaviszonyának megszüntetése után büntető eljárás indult.

Adamek Andrásné kártérítése 1975. február 12-én megtörtént.

Neer József
postaforgalmi
igazgatóhelyettes

Sok csabai utas aláírással vállalatunkhoz küldött levélre válaszolva, tájékoztatásul az alábbiakat közöljük.

A 69/A autóbuszviszonylat az előírt menetrend szerint csúcsforgalmi időben 12—13 percenként közlekedik.

A betétjárat feladata a Rákoscsaba—Péceli út környék utazási igényeinek kielégítése.

Meg kívánjuk jegyezni, hogy a 69/A viszonylatot a péceli járat zsúfoltságának enyhítésére közlekedtetjük.

Egyébként a férőhely kihasználtsága a hálózati átlagnak megfelel. A v onalon való sűrítésre — jelenlegi járműhelyzetünk mellett — lehetőségünk nincs.

Pásztor Lajosné
oszt. vez.

Tájékoztatásul közöljük, hogy Gazdik Aranka (Miskolc, Iván u. 20. III/3.) garanciális Gold Star típusú készülékét a miskolci Vimelux a gyári specifikációnak megfelelően megjavította és a tulajdonos azt február 15-én át is vette.

Tóth Árpád
csop. vez.
Videoton

ENERGIATAKARÉKOSSÁG

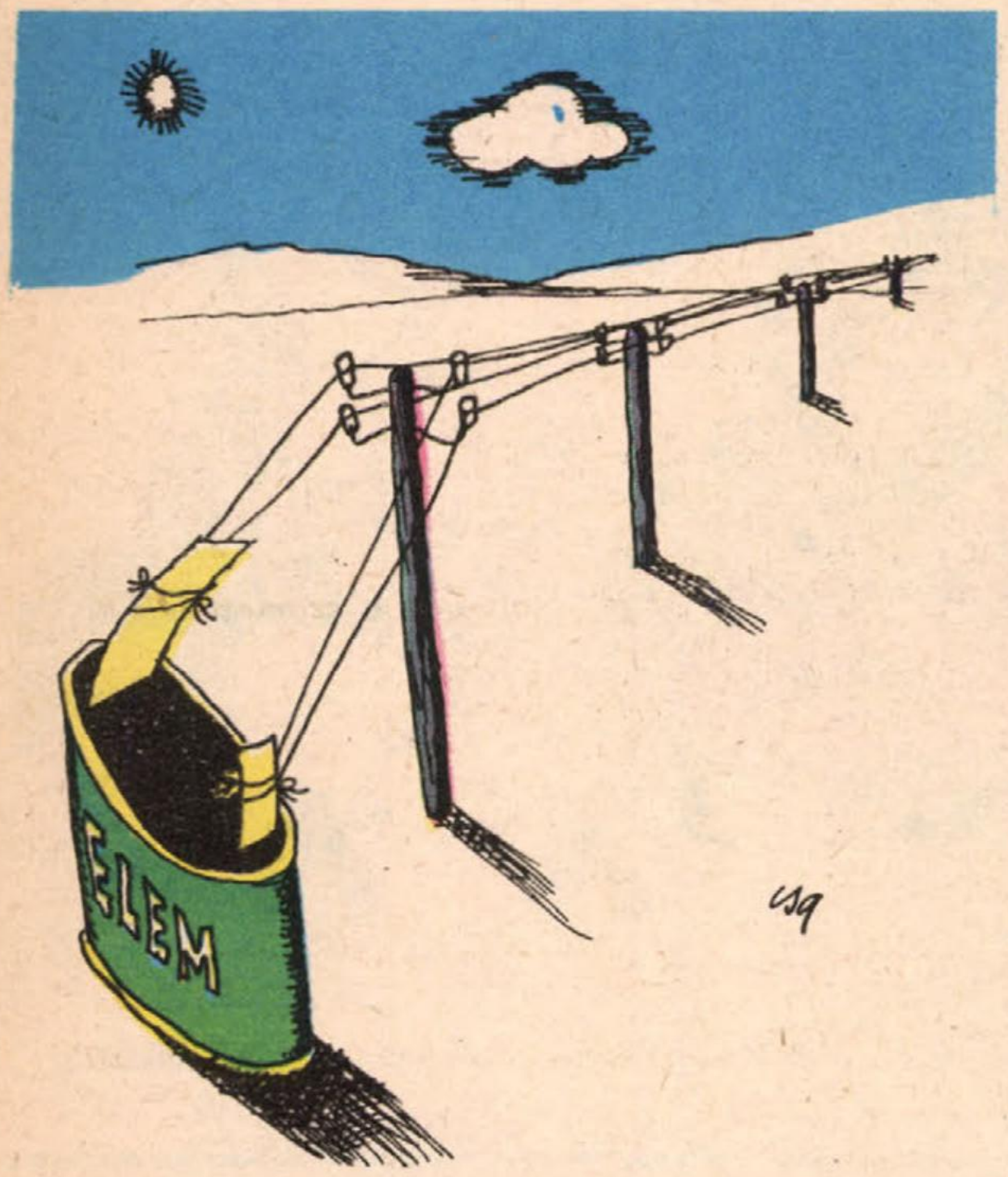

FORD AMERIKAI ELNÖK ÉS A KONGRESSZUS

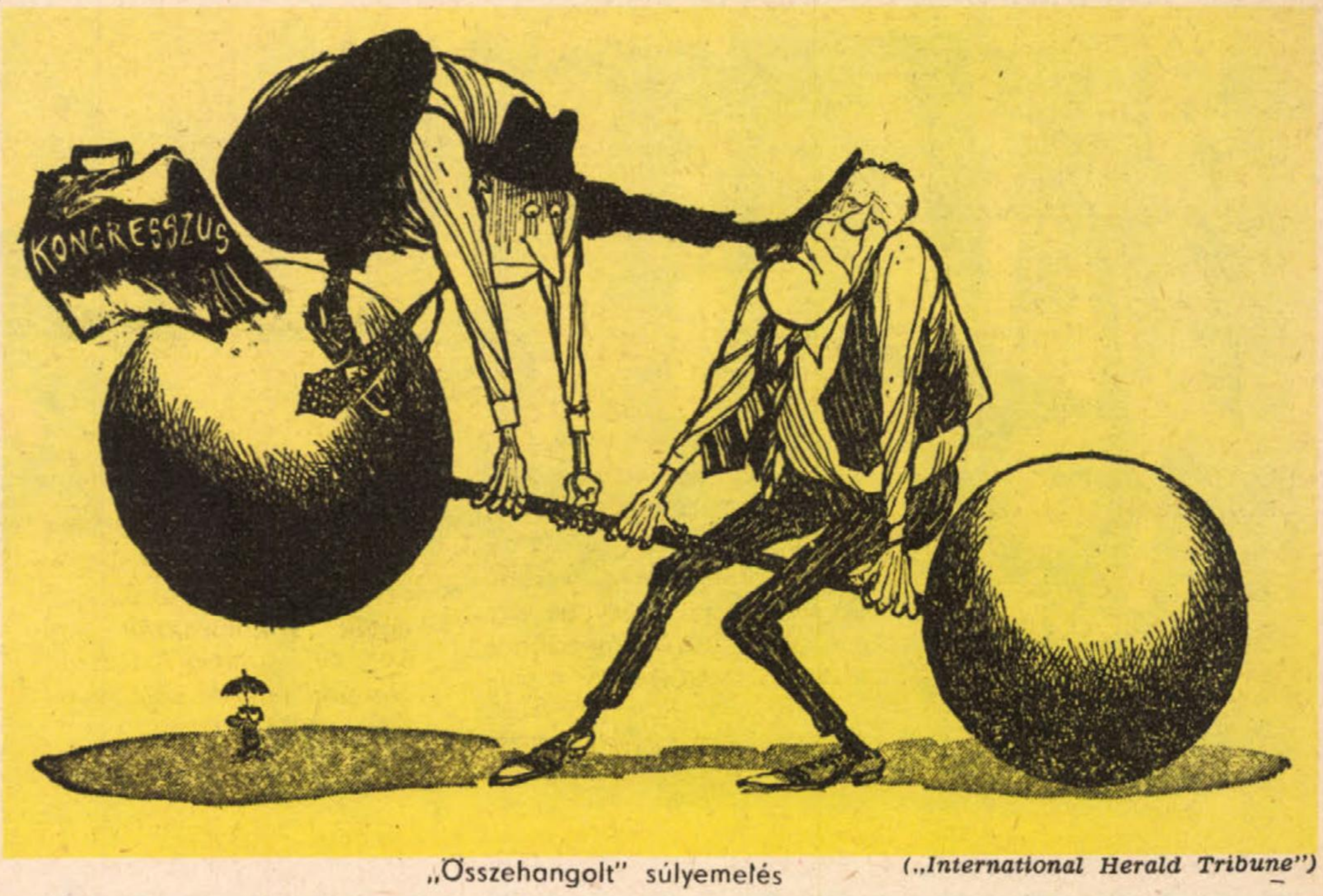

„Összehangolt" súlyemelés (*„International Herald Tribune"*)

AZ ÚT

Jó hosszú már az út. Hogyne, hiszen harminc éve építjük. Aki elég magasra emelkedik és van mersze visszatekinteni, az egészet beláthatja. Ez jó recept, mert a visszatekintés most világdivat és számos ember akad, akinek mása sincsen, csak mersze.

Az út eleje göröngyös. Buckákkal, lyukakkal, bukkanókkal van teli. Döglött lovak és döglött ágyúk. Kicsi szekereket lehetett csak húzigálni azon az úton, ezek is folyton leültek a szerény motyójukkal. Ilyenkor húszan is ugrottak a mindenünnen egybesereglettek közül, segítettek egymáson. Ebből is látszott, hogy közeli még a zűr, mert a biztos élet közepén ilyet sose művelne a magyar. Építettük és közlekedtünk rajta. Annyit haladhattunk, amennyit építettünk. Volt, aki csak építette. Ennek jutott a dicsőség, de közben felkophatott az álla. Volt, aki csak közlekedni próbált, az se jutott messzire. Nem sokkal utóbb aztán államosították a száz dolgozónál többet foglalkoztató szekereket és akkor egy ideig valamivel simábban lehetett haladni.

Úgy az 50-es kilométerkőtől kezdődő útszakasz érdekes képet mutat. A beton hirtelen kiszélesedik, fenségesen és szürkén húzódik a táj közepén. Akkor mindenki az utat építette. Rengeteg ember akadt, aki mást sem csinált. Valósággal belefeledkeztek az útba, még arra sem volt idejük, hogy felemeljék a tekintetüket, ha madár repült át a fejük felett. Talán innét van, hogy az út egy ponttól fogva élesen balra halad. Egészen addig, míg egy hatalmas kanyarral vissza nem ér oda, ahonnét elindult. Egy hatalmas, költséges, szürke kanyar a történelem közepén. Különös, hogy kevesen közlekedtek rajta. Pár lefüggönyözött fekete autó, meg egy kitűnő futballcsapat. A karika közepén, füves kis térségen gyerekek énekeltek, idáig hallani vékony hangjukat: „Hegyek között, völgyek között zakatol a vonat..."

A következő szakaszban hirtelen apró, zegzugos ösvényekre szakadt az út. A táblákat közismert tettesek eltávolították, nehéz volt kiigazodni. A legnagyobb forgalmat még a nyugati aluljárónál lehetett tapasztalni, az is egyirányú volt. Jóval később többen is megpróbáltak visszatalálni az útra, de az ilyesmi nem egészen egyszerű. Egy autópályára visszatérni csak kerülők árán lehet. Vagy sok kilométerrel hátrább, de akkor az ember mindörökre lekési a csúcsforgalmat. Vagy sok kilométerrel előrébb s akkor meg nem biztos, hogy egyáltalán arra tart-e a főútvonal. Sokan besározták a kereküket, az ilyeneket már a KRESZ szabályai szerint sem szabad visszaengedni a sztrádára.

A most következő szakasz súlyos feladatokat rótt az útépítőkre. Az úthibákat ki kellett javítani, a kőomlásokat el kellett hordani. Bukkanókat kellett lerobbantani, meredélyeket áthidalni.

Ez a törekvés sikerrel járt. Úgy a 65-ös kilométerkőtől kezdve a szomszédok is megjelentek a mi betonunkon, elismerően bólogattak: na nézzétek csak, milyen egyenes, milyen világos, milyen sima a magyarok útja. Eljöttek messzebbről is, ezek egyet se szóltak. Beültettek maguk mellé egy lányt és csak úgy egyszerűen jól érezték magukat. Az útépítések történetében először fordult elő, hogy az egész világ egyetértett: jó út a magyaroké. Tulajdonképpen már ezért is megérte. Idehaza persze most is akadtak fanyalgók: miért nincsen mozgó járdánk, miért nem fűtjük alulról az utat, miért nem tartunk egy kicsit jobbra, miért nem tartunk egy kicsit balra, miért nem haladunk gyorsabban?... hát enélkül nem is lenne magyar út a mi utunk?

Most folytatjuk az építkezést. Talán valamivel korszerűbb módszerekkel, talán valamivel még okosabban is, mint eddig.

— Elképzelhető a mienknél kényelmesebb, simább út is — mondta kérdésünkre az építkezés vezetője. — De az legalább bizonyos, hogy jó felé tartunk.

És letűzött egy jelzőtáblát az út mellé.

Hogy: megállni tilos.

Peterdi Pál

FEKETE HUMOR

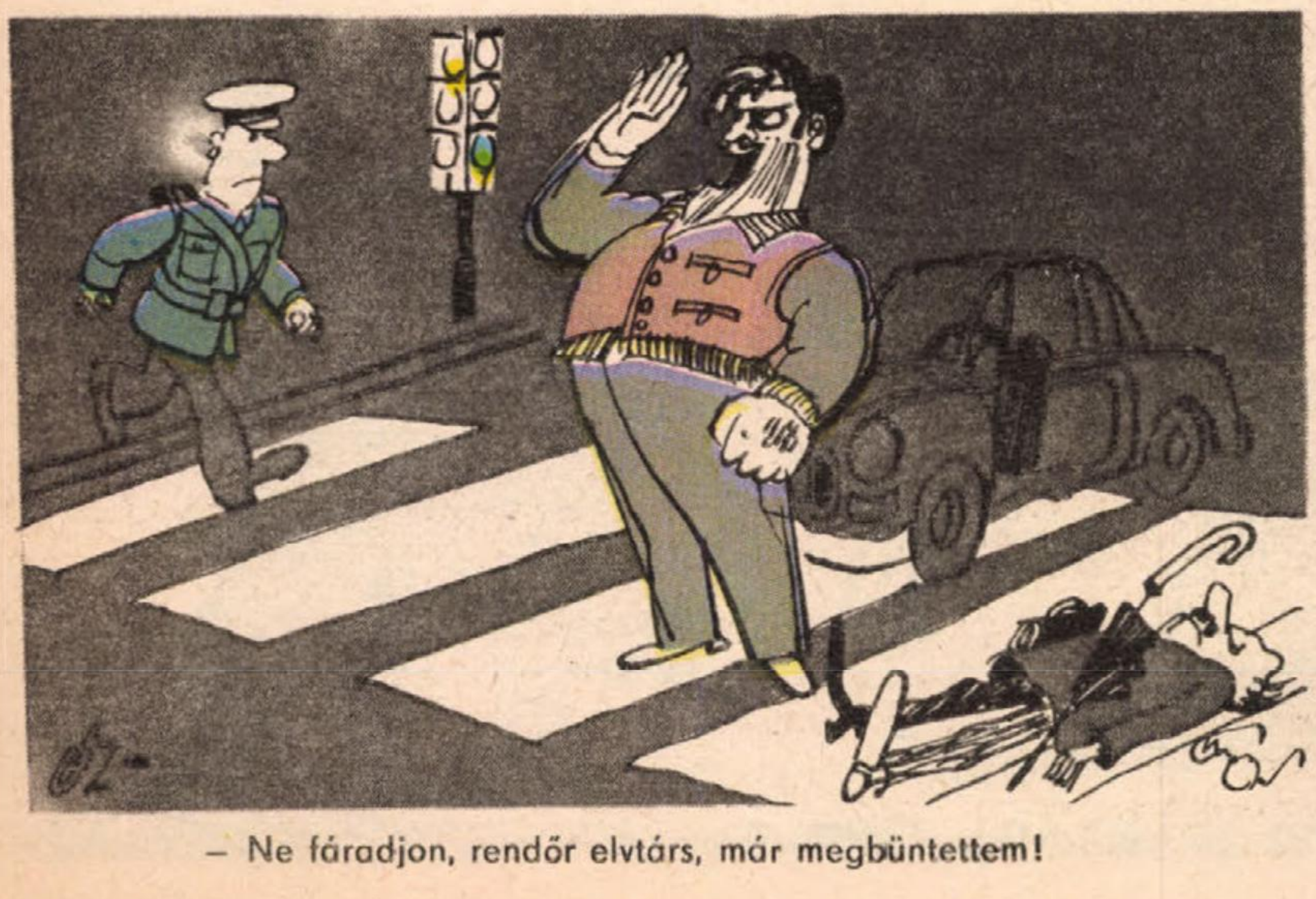

– Ne fáradjon, rendőr elvtárs, már megbüntettem!

DÉLELŐTT A BÁRBAN

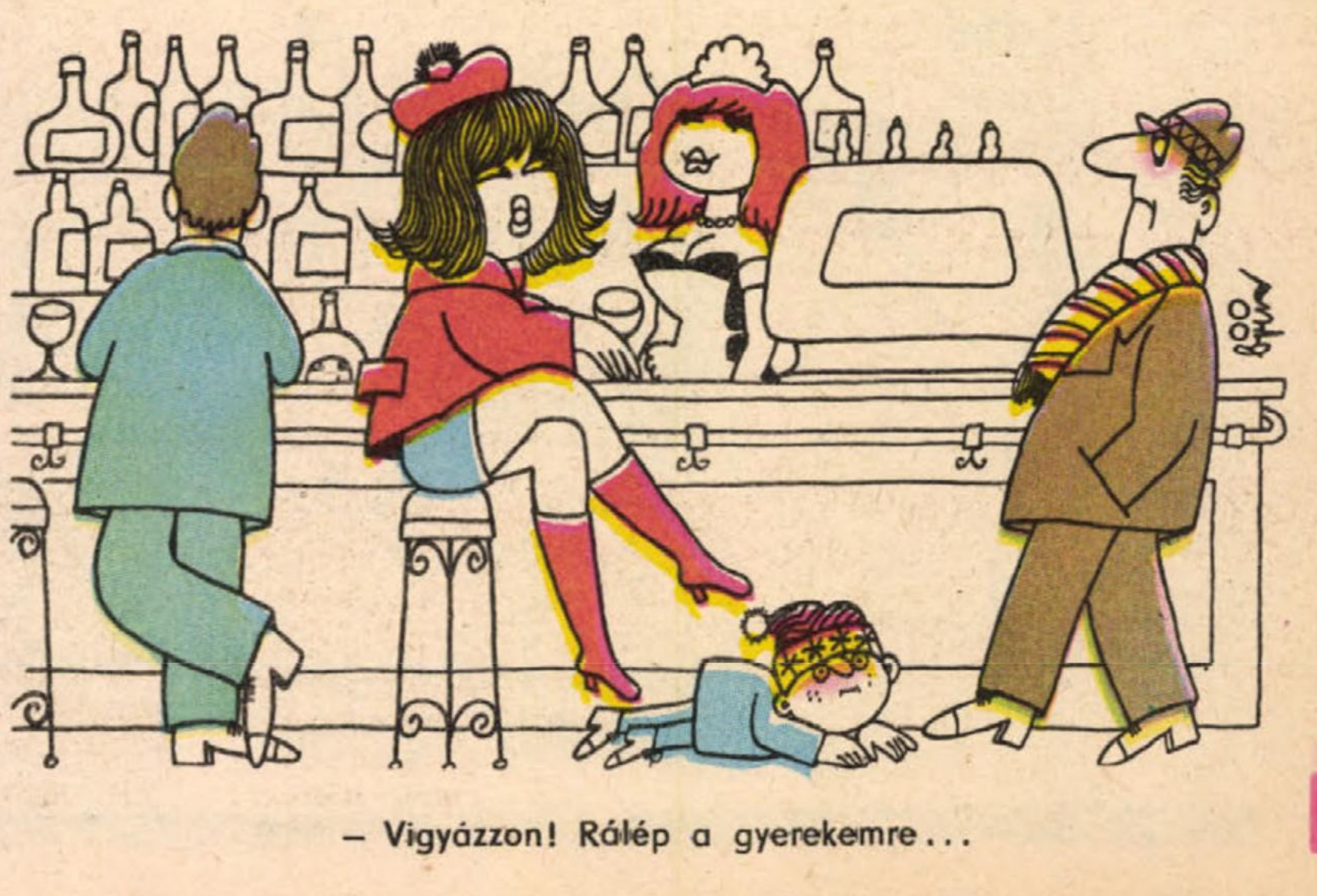

– Vigyázzon! Rálép a gyerekemre...

TAVASZI JÁTÉKOK

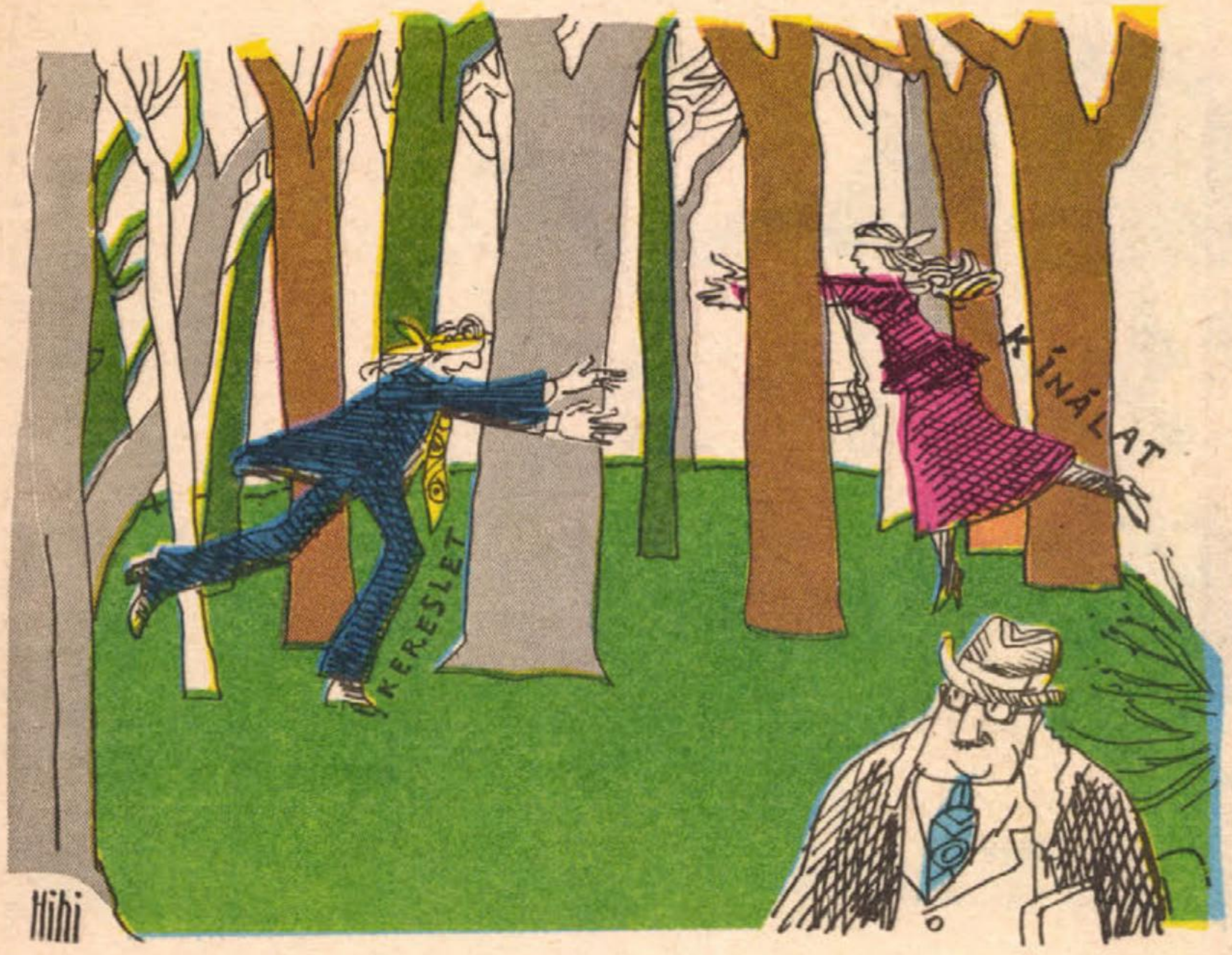

SORSCSAPAS

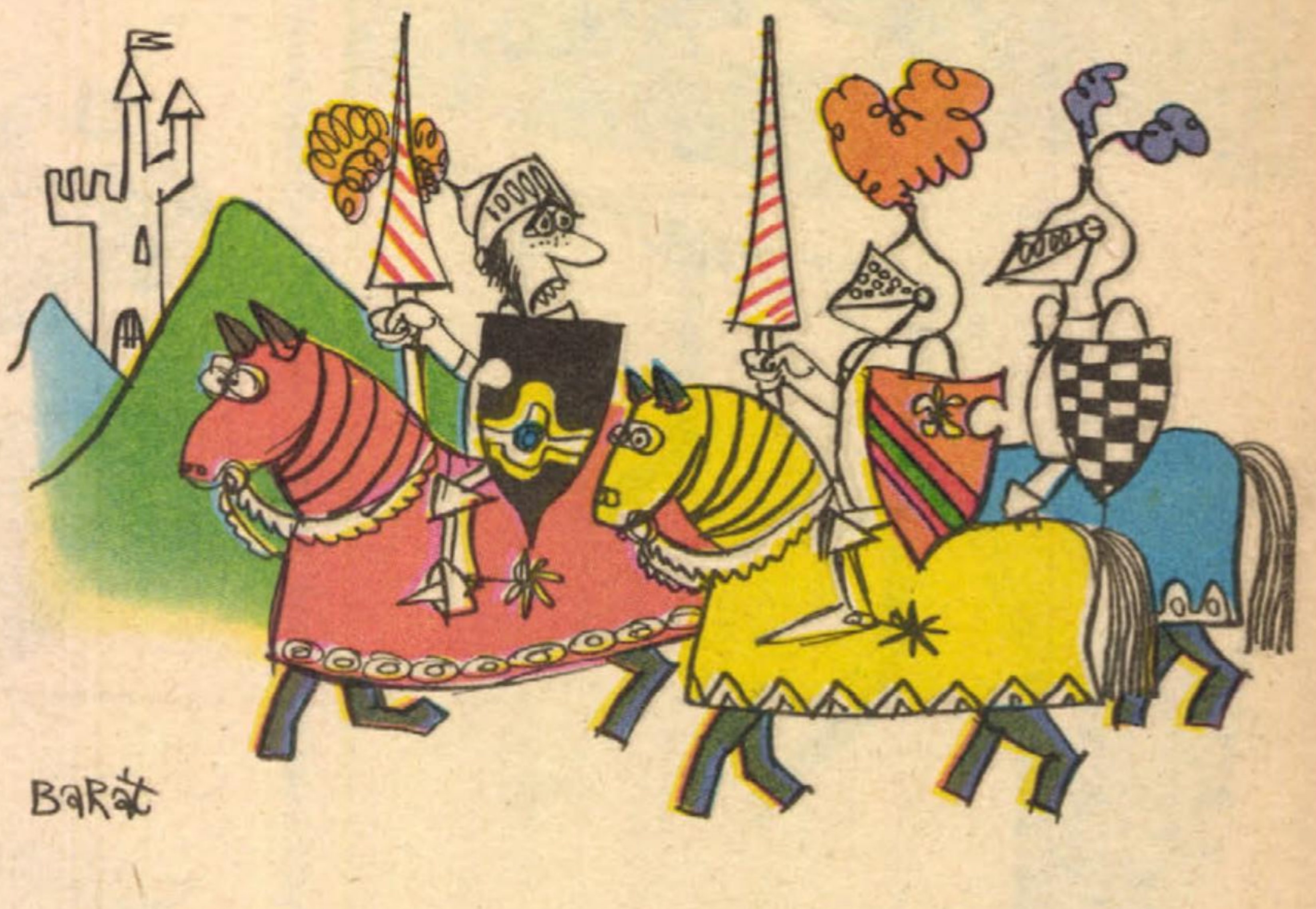

– Amióta bevezették a sebességkorlátozást, minden csatáról elkésünk.

Levélváltás az autómániáról

Kedves Szerkesztő úr!

A fiam huszonnégy éves, kezdő technikus, nem régen nősült. A feleségével együtt már most annyit keres, mint mi, az „öregek". Lakásberendezésükből sok minden hiányzik még, nincs például hűtőszekrényük, mosógépük, konyhabútoruk és más egyéb, amire szükségük lenne. Felajánlottam nekik: megtakarított pénzemet kölcsön adom, hogy berendezkedjenek. Ráérnek bármikor, akármilyen részletekben visszafizetni. A fiam és a felesége nagy örömmel fogadta az ajánlatomat, de ők inkább egy használt autót akarnak vásárolni, ahogy a fiam mondta: „Húszezerért egy leprát, amit össze kell bütykölni". Azzal érvelt, hogy már majdnem mindenkinek van kocsija a vállalatnál. Kocsira nem adtam kölcsönt, a fiam megsértődött és azt mondta, hogy neki nem a lakberendezés a fontos, hanem a kocsi. Tudom, hogy manapság sokan így gondolkoznak, de azt is szeretném tudni, mire jó ez a beteges hajsza az autókért?

Kedves Olvasónk!

Semmire sem jó és senkinek sem jó! Csak az vegyen autót, akinek az életkörülményei ezt lehetővé teszik. Egy időszakban divatos volt a telekmánia: azok is telket vásároltak, akiknek erre nem volt pénzük, sem megfelelő jövedelmük, és évekig megsínylették (esetleg koplalták!). Ezt követte (vele járt!) az építkezési láz: sokan keserves nélkülözések között tanulták meg, hogy csak akkor szabad építkezni, ha a szükséges anyagi eszközök rendelkezésre állnak.

Most ugyanerre a mintára, az autómániánál tartunk. Az autómánia korunk egyik betegsége, más szavakkal kifejezve: túlzott igények a lehetőségekhez képest. Az ön fia csak azt akarja megvalósítani, amit maga körül lát: az autóimádók vesznek egy „leprát", azaz egy rossz állapotban levő gépkocsinak nevezett roncsot. Némileg „összepofozzák" és máris „gurul a kocsi". Csak arról feledkeznek meg, hogy a „leprát" vizsgáztatni is kell, és amíg ez sikerül, esetleg kétszerannyit kell a rendbehozatalára költeni, mint amennyiért vásárolták.

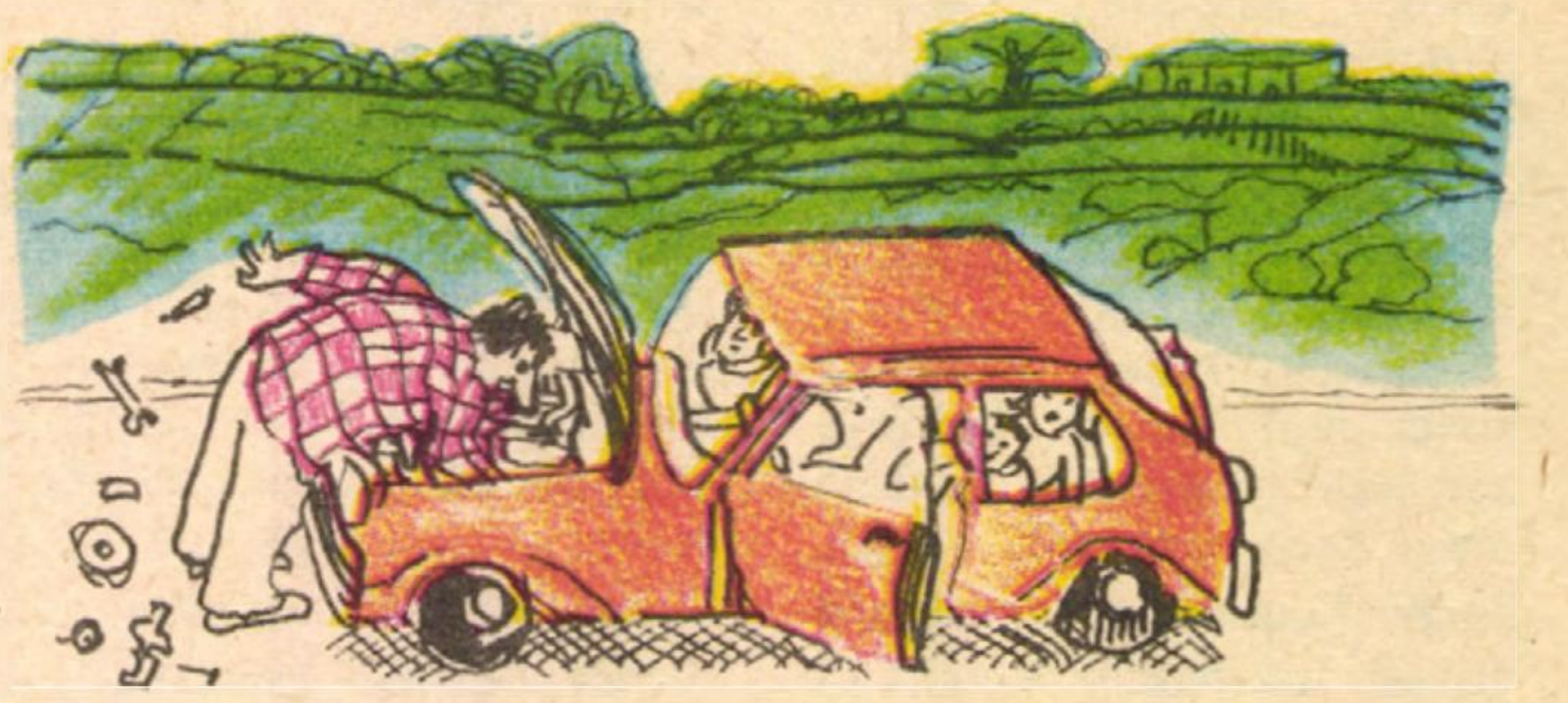

Az igazi gondok akkor jönnek, amikor végre már valóban gurul a kocsi. A feleség például a szabad szombatot vagy a vasárnapot, esetleg mind a kettőt, valóban a szabadban és vidáman akarja eltölteni: a Bükkben, a hegyek közt vagy a Balaton partján, a víz mellett, esetleg szeretné a vidéken élő szülőket meglátogatni. (Ez jót tesz a gyerekeknek is!) Elvégre, ha már kocsink van, ki is kell használni. Hogy ez mibe kerül, arra az új kocsitulajdonos, ha gondol is, nem mondja. Benzin fogyasztás, pihenés útközben egy presszóban, üdítőital a gyerekeknek és egyéb apró kiadások, esetleg az elég költséges ebéd egy vendéglőben vagy olcsóbban egy falusi kiskocsmában. Nagyon szerényen számítva ez **heti 250 forintos, azaz havi 1000—1200 forintos tehertételt jelent. Ezt az összeget a háztartási pénzből, az étkezésen és a ruházkodáson kell megtakarítani. Nincs színház, mozi, szórakozás: kezdődnek az anyagi gondok és a perpatvar a családban.**

Ne tessék félreérteni: vegyen mindenki gépkocsit, aki szeretne, de előbb számoljon. Semmi esetre se vegyen csak azért, mert a szomszéd asszonynak is van, vagy a sógornak is van, vagy akár — mint az ön fia esetében — „a vállalatnál már majdnem mindenkinek van". Jó, ha vannak igények, de az is fontos, hogy az igények ne nőjjenek tovább, mint ameddig a takaró ér. Mert a telek is jó, építkezni is jó, autót tartani is jó, de csak akkor, ha van rá anyagi fedezet és jövedelem. Ha ennek hiányában az autótartás költsége miatt bárkinek is meg kell húznia a nadrágszíjat, nem illik panaszkodnia arról, hogy csökkent az életszínvonala. Mert ez is divat, nemcsak az autómánia.

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

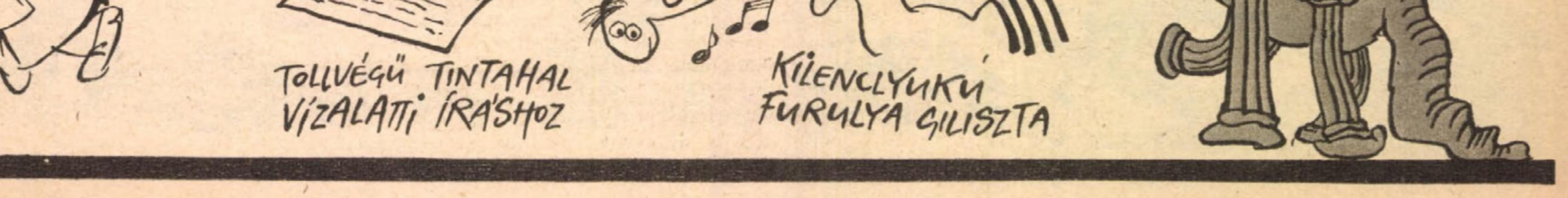
RÁDIÓ MADÁR
TOLLVÉGŰ TINTAHAL VÍZALATTI ÍRÁSHOZ
KILENCLYUKÚ FURULYA GILISZTA
ION OSZLOPLÁBÚ ELEFÁNT

NEMES VERSENY

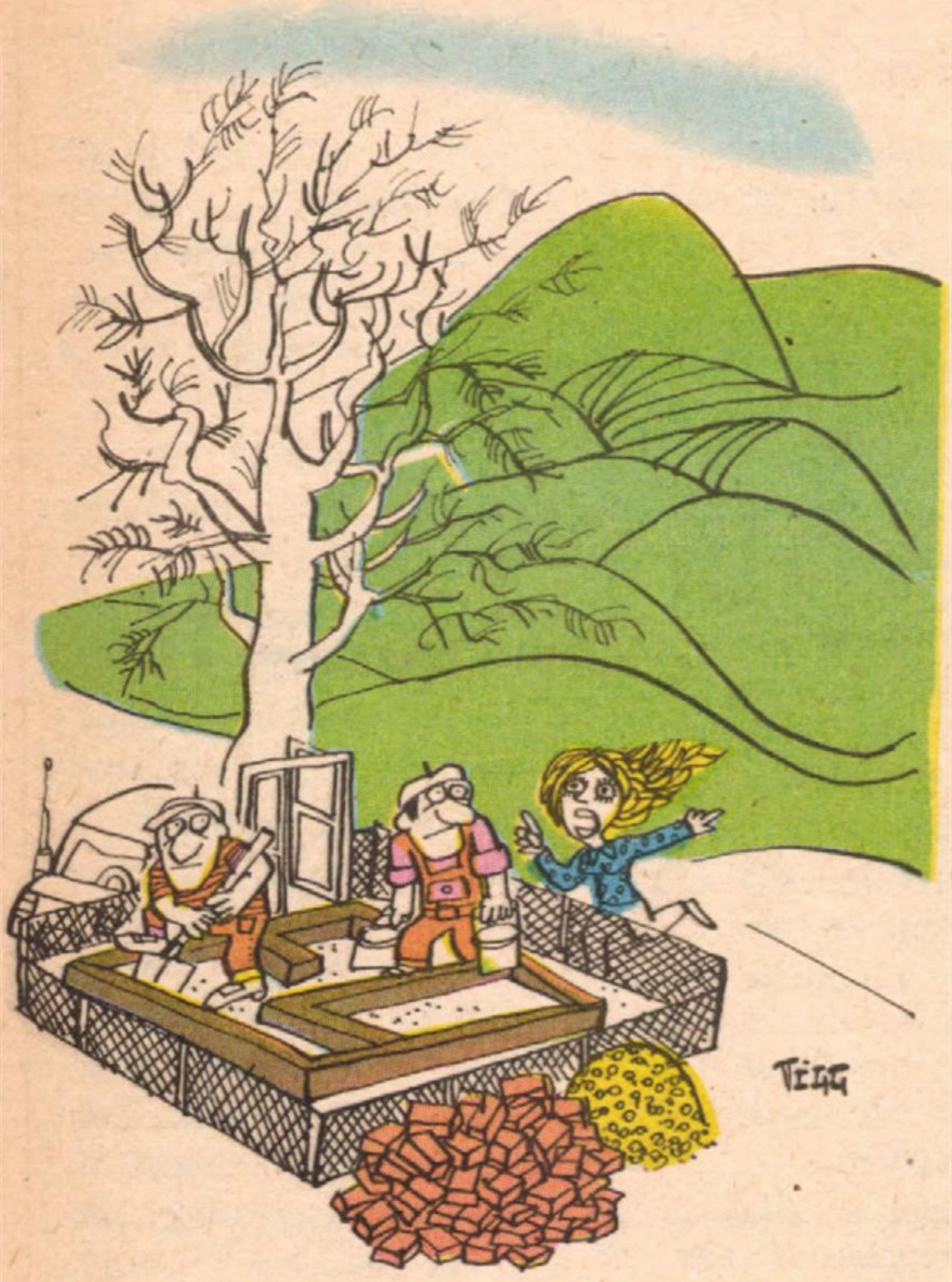

– Álljatok le! A szomszéd ugyanekkora telken külön gyerekszobát is csinál!...

TAKARÉKOS EMBER

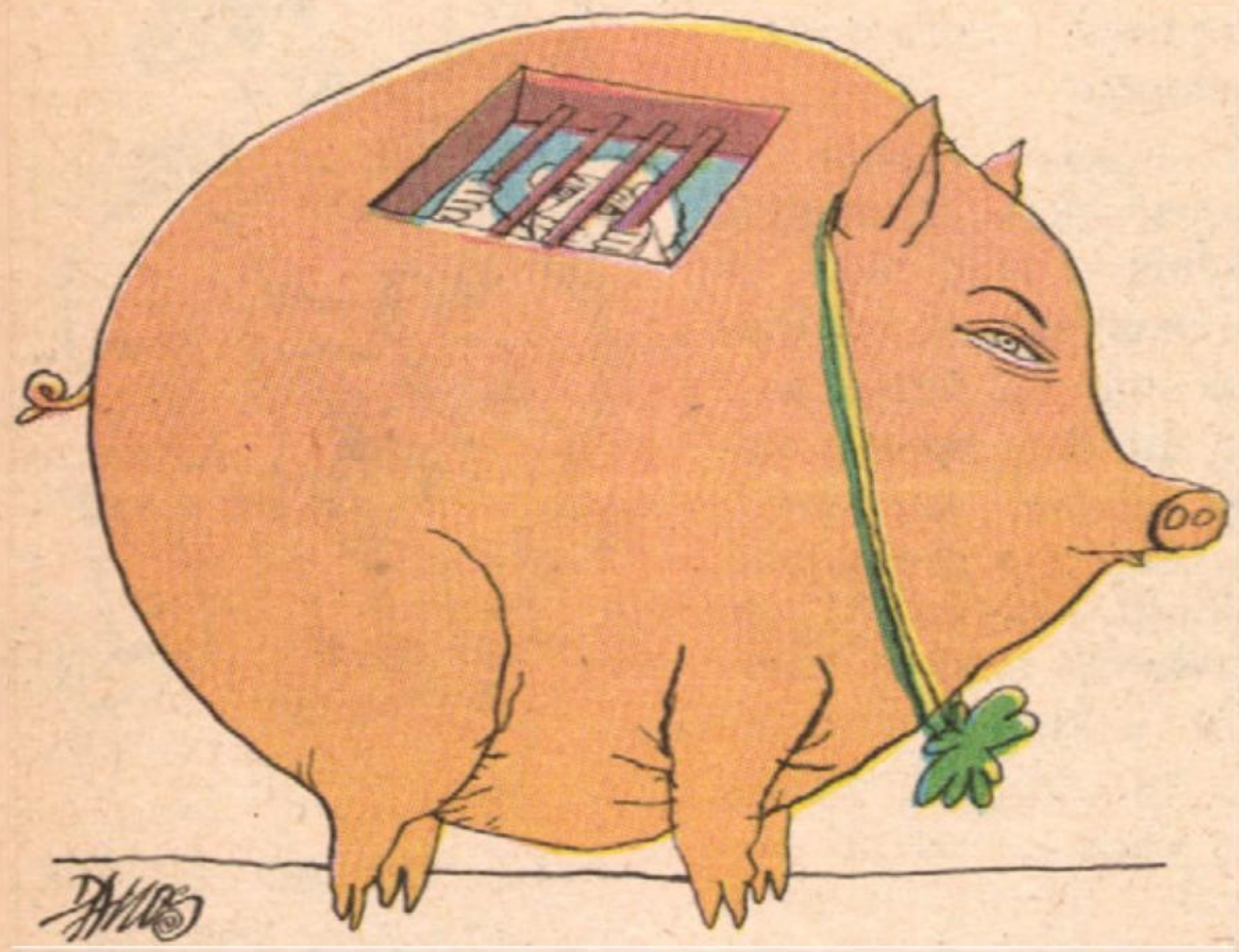

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

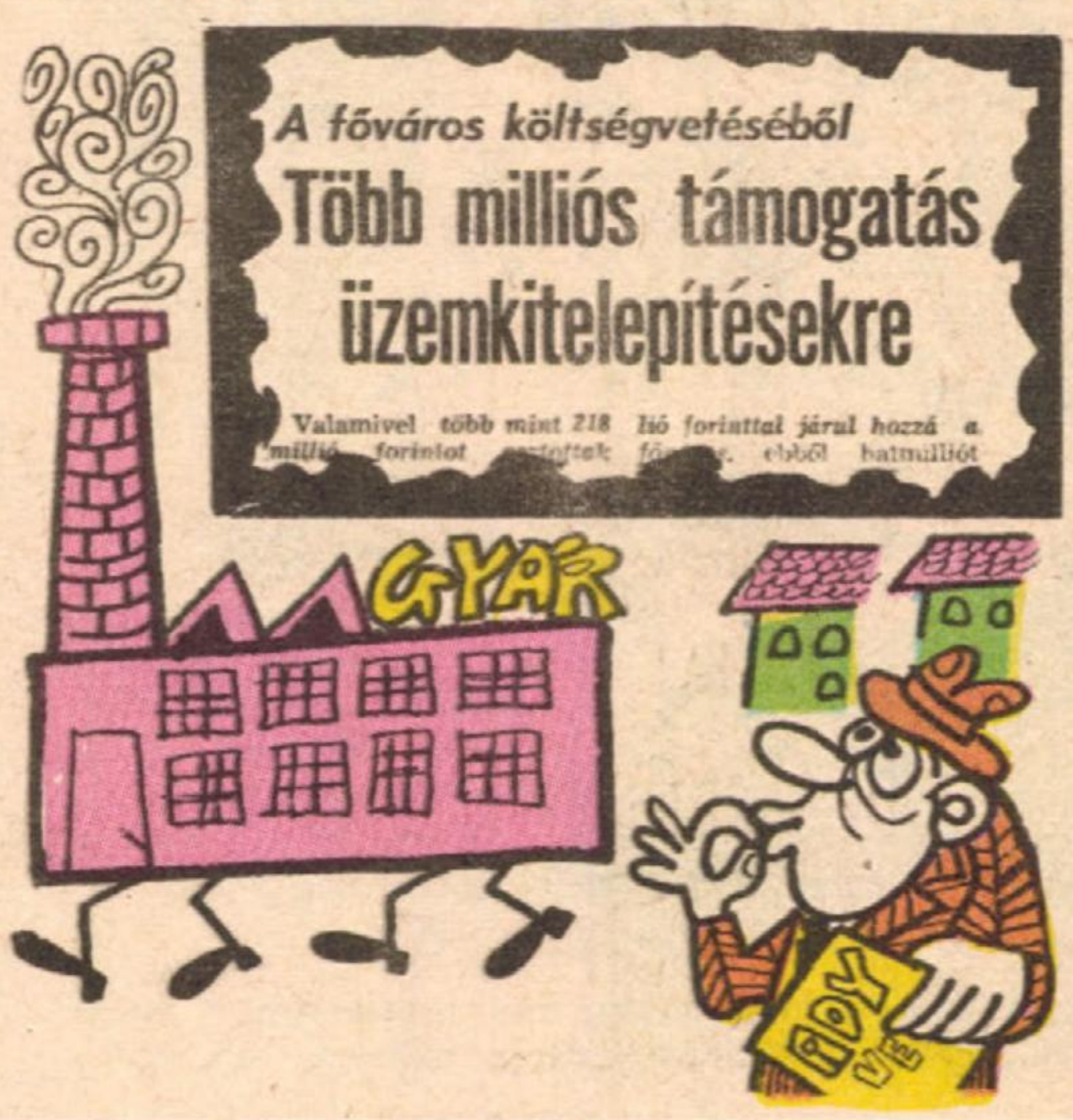
A főváros költségvetéséből
Több milliós támogatás üzemkitelepítésekre
Valamivel több mint 218 [...]lió forinttal járul hozzá a millió forintot [...] ebből hatmilliót
GYÁR
ADY

– Szeretném megcsókolni azt, aki elmegy . . .

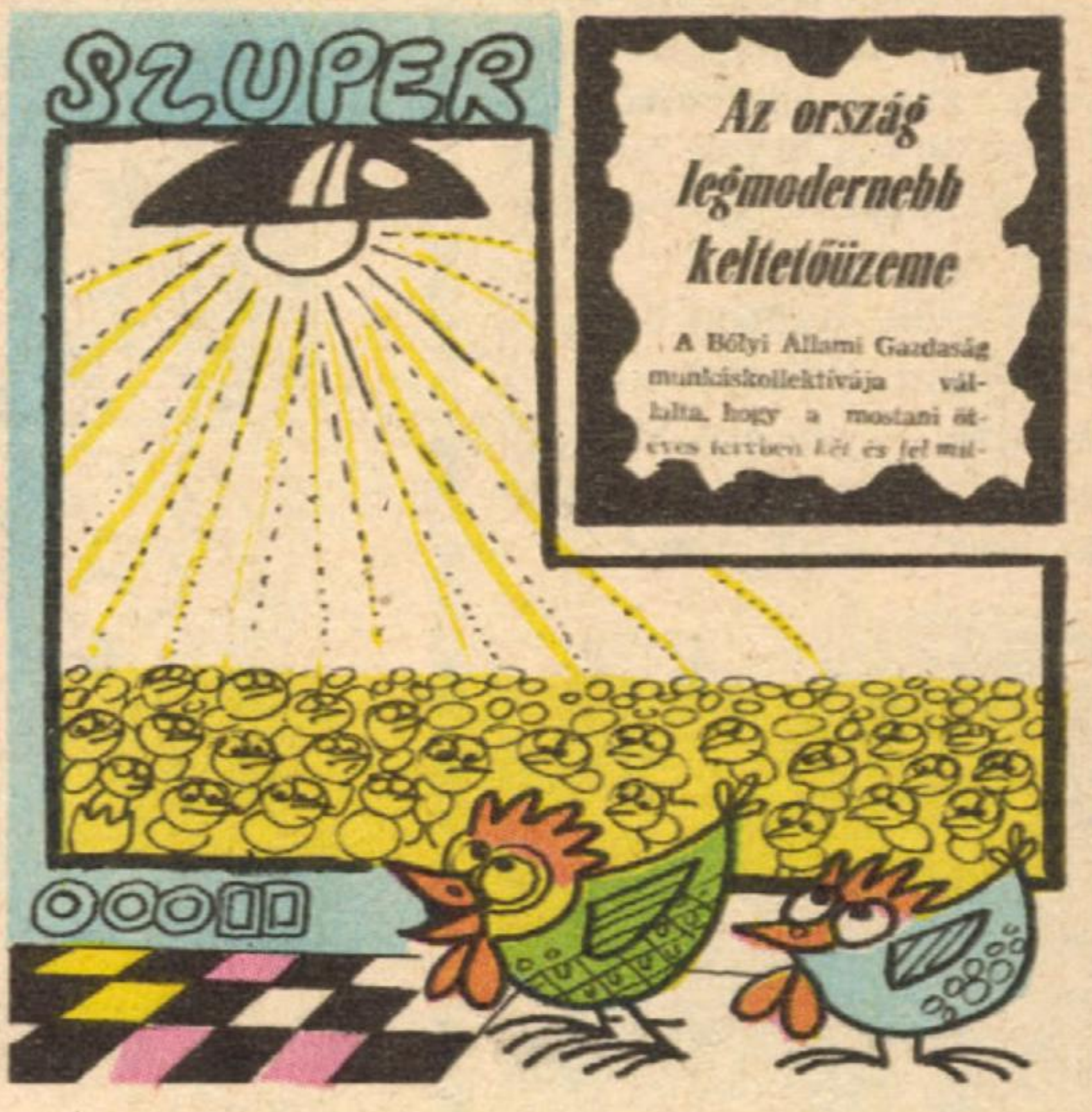
SZUPER
Az ország legmodernebb keltetőüzeme
A Bólyi Állami Gazdaság munkáskollektívája vállalta, hogy a mostani ötéves tervben két és fel mil-

– Igazán öröm látni, hogyan könnyitenek a nők helyzetén.

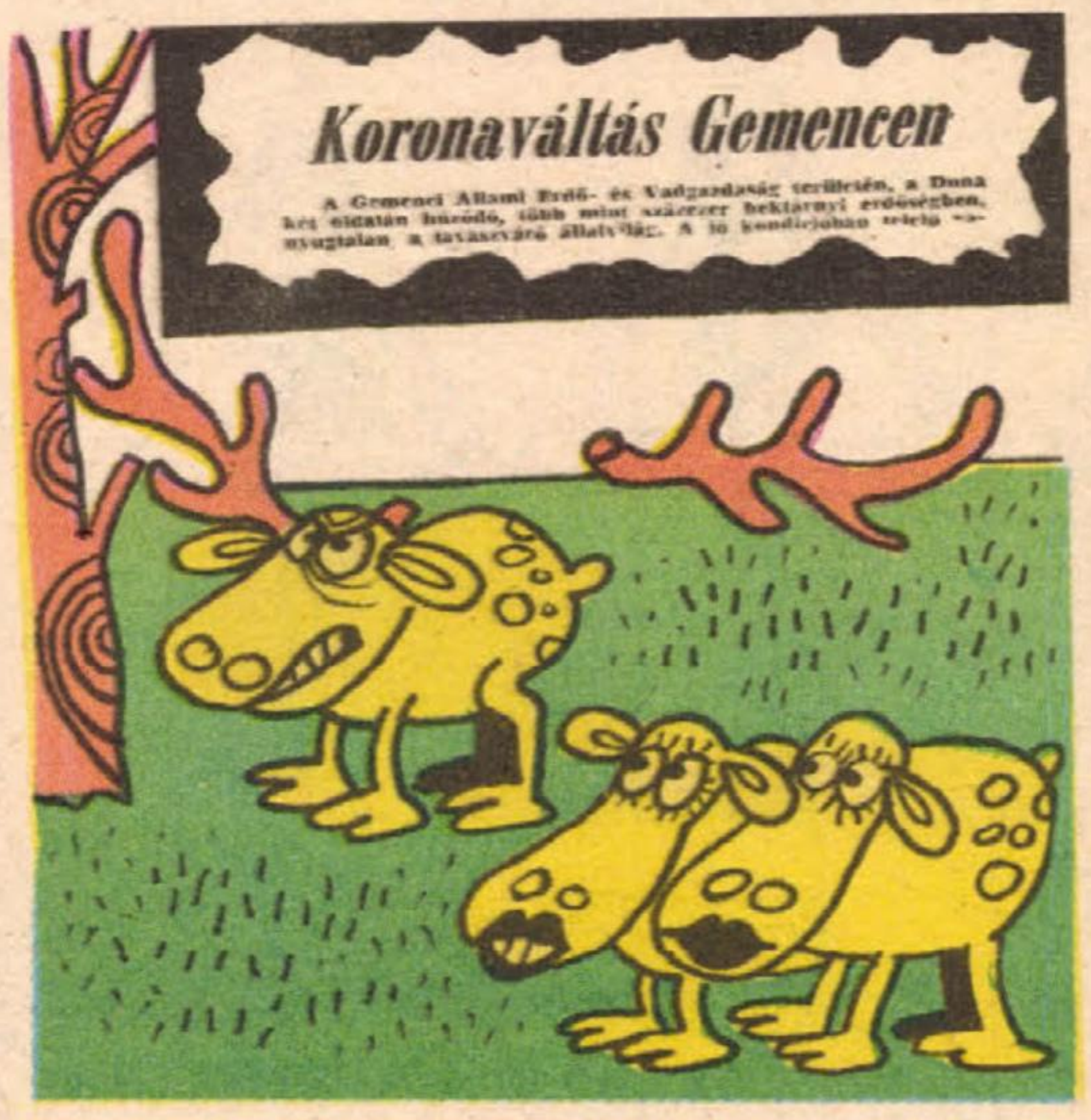
Koronaváltás Gemencen
A Gemenci Állami Erdő- és Vadgazdaság területén, a Duna két oldalán húzódó, több mint százezer hektárnyi erdőségben, nyugtalan a tavaszváró állatvilág. A jó kondícióban telelő va-

– Valahányszor agancsot vált, azzal kínoz, hogy új szeretőm van.

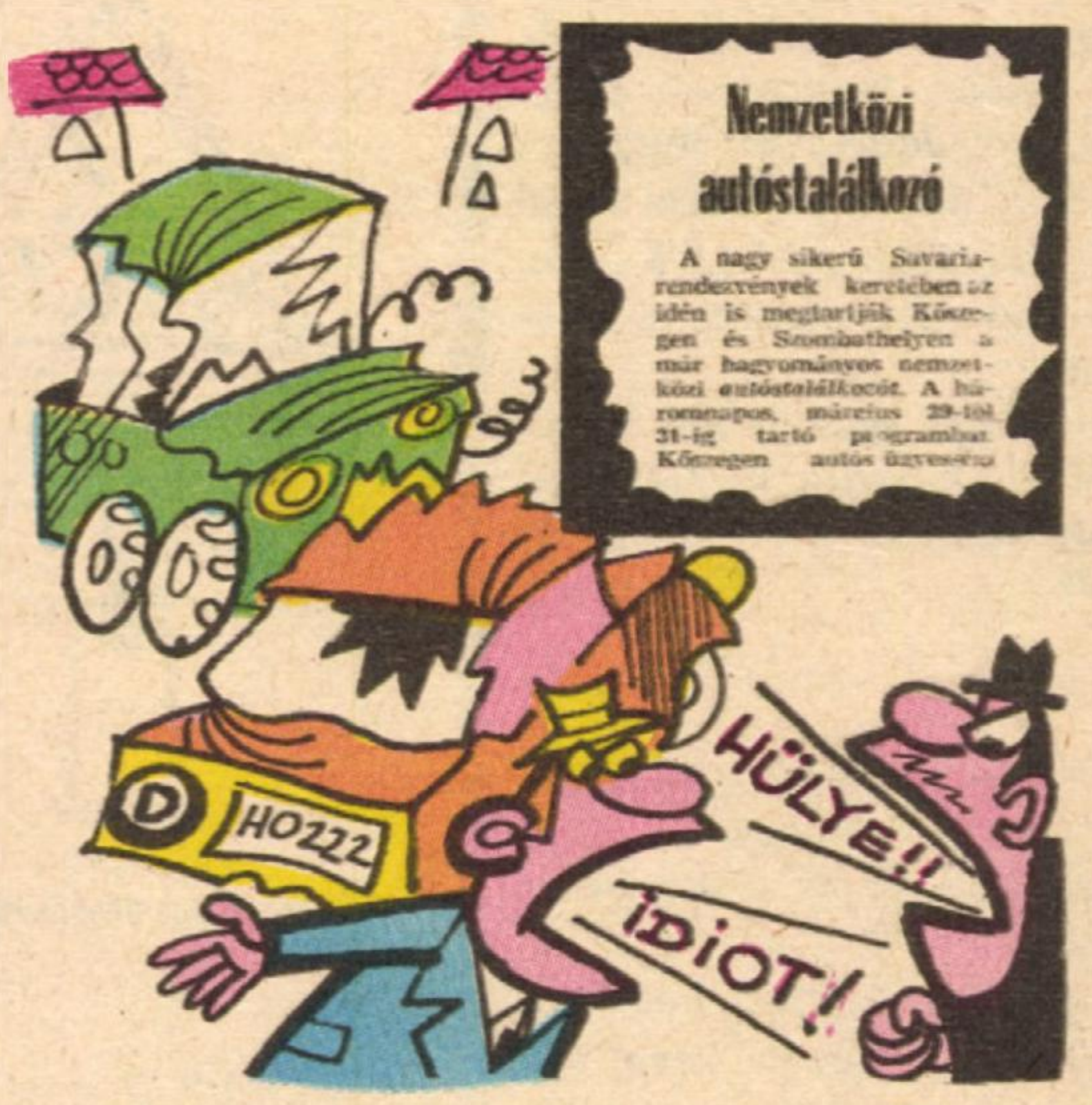
Nemzetközi autóstalálkozó
A nagy sikerű Savaria-rendezvények keretében az idén is megtartják Kőszegen és Szombathelyen a már hagyományos nemzetközi autóstalálkozót. A háromnapos, március 29-től 31-ig tartó programban Kőszegen autós ügyesség-
D
HOZZZ
HÜLYE!!
IDIOT!

AZ ÉN MŰSORPOLITIKÁM

Hétfőn, amikor nincs tévé, részletesen kidolgozom a hét családi műsorát.

Ez nem is olyan könnyű feladat, mert a családom minden tagjának van műsora, néha több is, s ezeket el kell osztani a hét minden napjára, hogy minden napra jusson valami szórakozás.

Tegyük fel beszélgetni akarok a feleségemmel anyagi ügyekről. A műsor címe: *„Nekünk az isten pénze sem elég!"* Mikorra tegyem ezt a műsort? Szívem szerint kedd vagy szerda estére tenném, mert fontos műsor, de főidőben mindenki a tévét nézi. A műsorpolitikának ilyesmire is gondolni kell. Hosszas töprengés után végül is délutánra teszem a műsoromat. Igaz, hogy akkor csak kevesen vannak otthon a családból, de sebaj, majd vasárnap délelőtt megismétlem.

Aztán van egy rétegműsorom a gyereknevelésről. Azért rétegműsor, mert nem mindenkit érdekel, főleg a gyermekemet nem érdekli, de azért jelentős műsor. Hova tegyem? Csütörtök nem jó. Csütörtökön a fiam ad zenés műsort a második csatornán, azaz a másik szobában. S ha a második szobában zenés műsor megy, én hiába beszélek az első szobában. Ezt még egyeztetnem kell a családdal! Meg fogom mondani a feleségemnek, hogy én fontosabb műsort adok, mint a fiam, tehát a zenés programot tegyük át csütörtök koradélutánra, a pedagógiai előadásom viszont kerüljön bele a főidőbe, amikor a legnagyobb nálunk a nézési index. Lehet, hogy a tetszési index kisebb lesz, de ennél a műsornál ilyesmire nem lehetek tekintettel. Más szempontok is vannak egy műsorterv kialakításánál . . .

Ezek után azt kell eldöntenem, hogy melyik napra kerüljön a feleségem *„Ezt már nem lehet kibírni idegekkel!"* című műsora és mikor sugározza? Ez a műsor magazin jellegű: sok mindenről szó esik benne. Rólam, a családomról, milyen voltam, amikor udvaroltam, milyen ígéretet tettem öt évvel ezelőtt, amiből aztán nem lett semmi, beszámol a rigolyáimról, a rossz szokásaimról stb. Nem rossz műsor, de a feleségem túl sokat akar belepréselni a műsoridőbe. Az az érzésem, hogy kevesebb több lenne. Ezt a műsort gyakran átveszik a szomszédok is, mert a mi házunkban vékonyak a falak.

A feleségem a péntek estét javasolta, de a péntek este azért nem jó, mert szinte ugyanabban az időben kezdődik el a második szobában az *„Egyedül önmagammal"* című műsor, amelyben kérdéseket teszek fel önmagamnak és azonnal válaszolok is. Úgy gondolom, hogy ez a műsorom több figyelmet érdemelne, hiszen egy élő klasszikus, Magyarország nagy középkorúja vall az életéről, csalódásairól, terveiről.

A két műsor tehát ütközne és ezt a jó műsorpolitikának el kell kerülnie. Javasoltam a feleségemnek, hogy az ő *„Ezt már nem lehet kibírni idegekkel!"* című műsorát tegyük vasárnap délelőttre. Csak később jutott eszembe, hogy vasárnap délelőtt rendszerint a *„Ma nagy kanállal eszünk"* című folytatásos családi játékot sugározzuk, amely szintén a feleségem műsora.

Jó, akkor legyen péntek. Amikor az első szobában véget ér az *„Ezt már nem lehet kibírni idegekkel!"* című műsor, a második szobában elkezdem az *„Egyedül önmagammal"* című irodalmi műsoromat. Ebbe azonban a fiam nem egyezett bele. Kiderült, hogy neki is van műsora, a *„Nekem tanulnom kell!"*

Mit lehet ilyenkor tenni? Mi itt a megoldás?

Azt hiszem az lesz a legjobb, ha pénteken csak késő este megyek haza és aztán lesz, ami lesz.

Én tudom, mi lesz. Késő éjszakai előadás. Csak felnőtteknek.

A műsor címe: *„Hol a csudában kujtorogtál ennyi ideig?"*

Mikes György

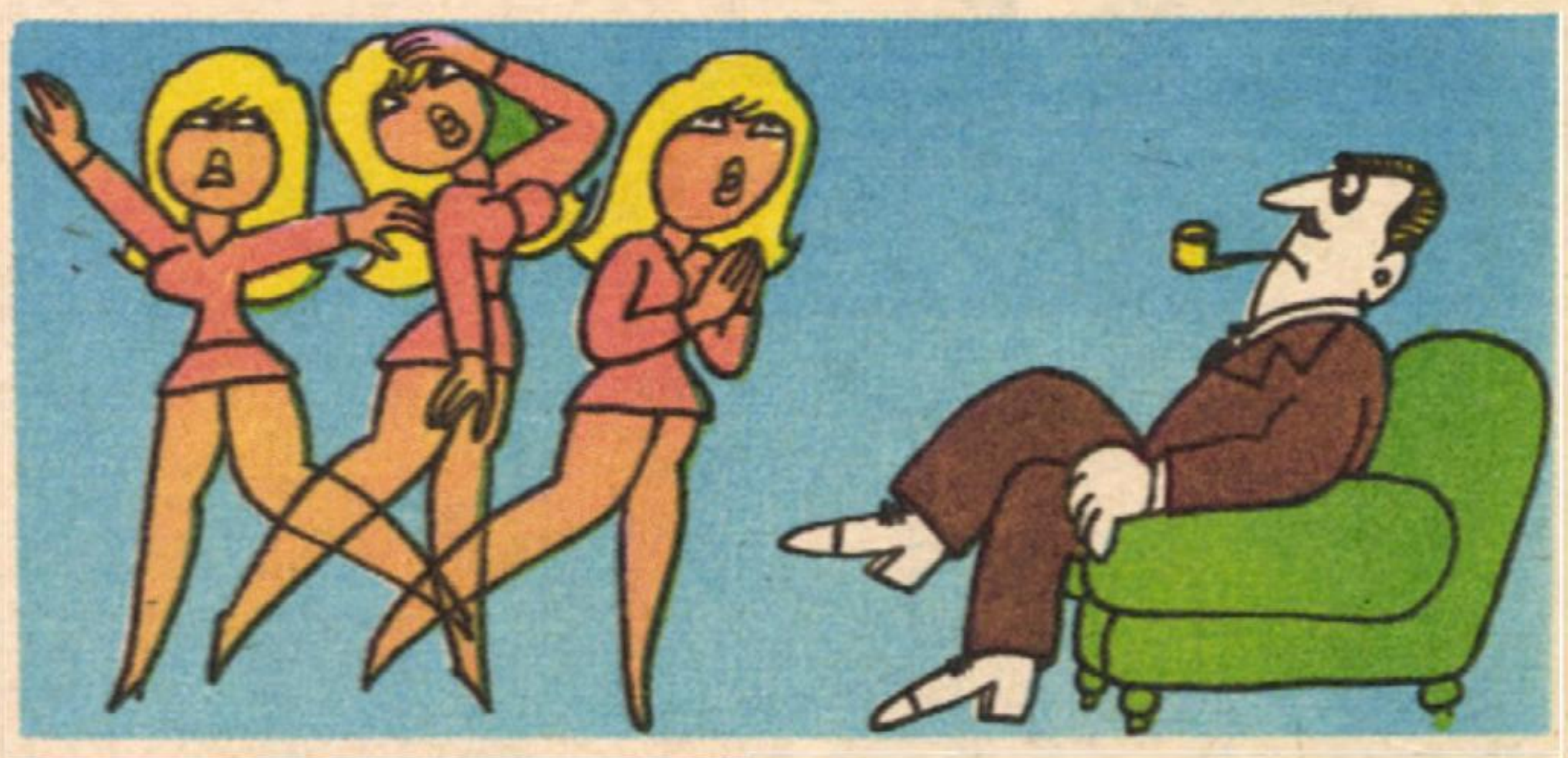

TRIBÜN

A belmonti iskola diákjai dolgozatot írtak a környezetvédelemről. A 10 éves kis Bibiana Nichols a következőket vetette papírra:

— Tavaly nyáron a Kristály Tónál táboroztunk. A víz olyan piszkos volt, hogy szegény mamámnak egész nap sört kellett innia.

Champs Henson aláírta a profiszerződést és csakhamar felkerekedik, hogy beköltözzék a Vikingek rögbicsapatának edzőtáborába. Raymond Hensont, az édesapját megkérdezték: hogyan pótolja majd jól megtermett (198 cm, 130 kg) fiát otthon, a farmon?

— Majd veszek egy traktort — mondta a papa —, hogy legyen, ami húzza az ekét.

*

Jorge Alberto Mendoza, az FC Barcelona játékosa felhagyott a labdarúgással.

— Én a Jehova Tanúiról elnevezett szekta híve vagyok — monda. — Vallásunk tiltja, hogy embertársainknak szántszándékkal bajt, keserűséget, fájdalmat okozzunk. Ezért nem futballozom többé.

Most adóvégrehajtó.

Jess Wilder, a Colorado Egyetem tehetségkutatója áradozva tért haza két vidéki kiscsapat mérkőzéséről.

— Láttam egy játékost — kiáltotta. — Óriási. Gwen Bachmannak hívják, a Phoenix Westerners tagja. Tizenhat éves és 213 centi magas. A csapat nyolcvan pontjából ötvenhármat ő szerzett.

— Ösztöndíjat neki! — ordította Jim Williams, a Colorado edzője. — Ezt a fiút okvetlenül meg kell szereznünk.

— Igen, igen — hümmögött a tehetségkutató. — Csakhogy egy kis baj van. Gwen lány.

(p. p.)

ÓVATOS DON JUAN

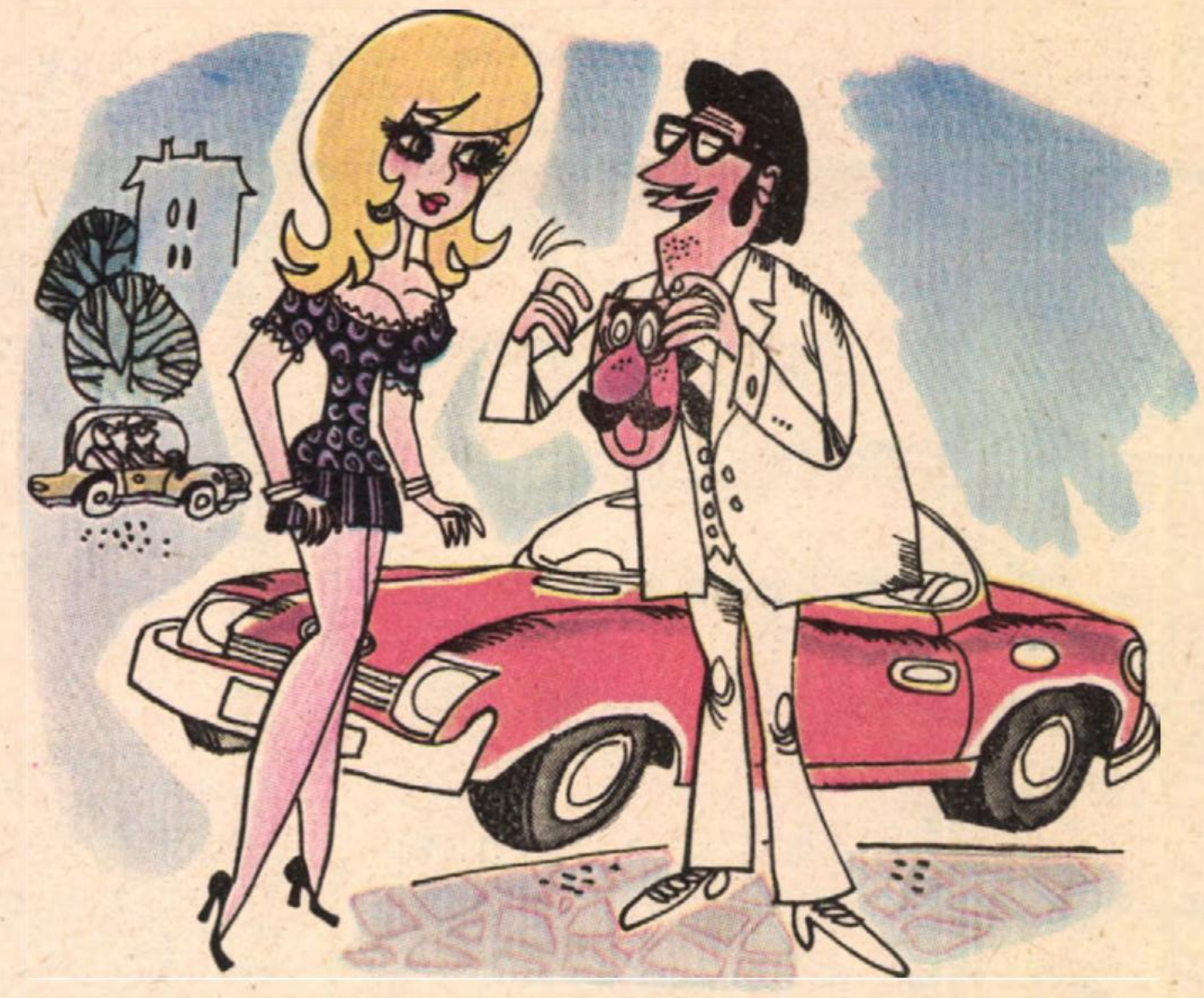

– Tegye fel ezt az álarcot, Pirike. Így ha a feleségem meglát, azt mondom, hogy a főnökömet vittem sürgős, hivatalos ügyben!

Javaslatok az új KRESZ-hez

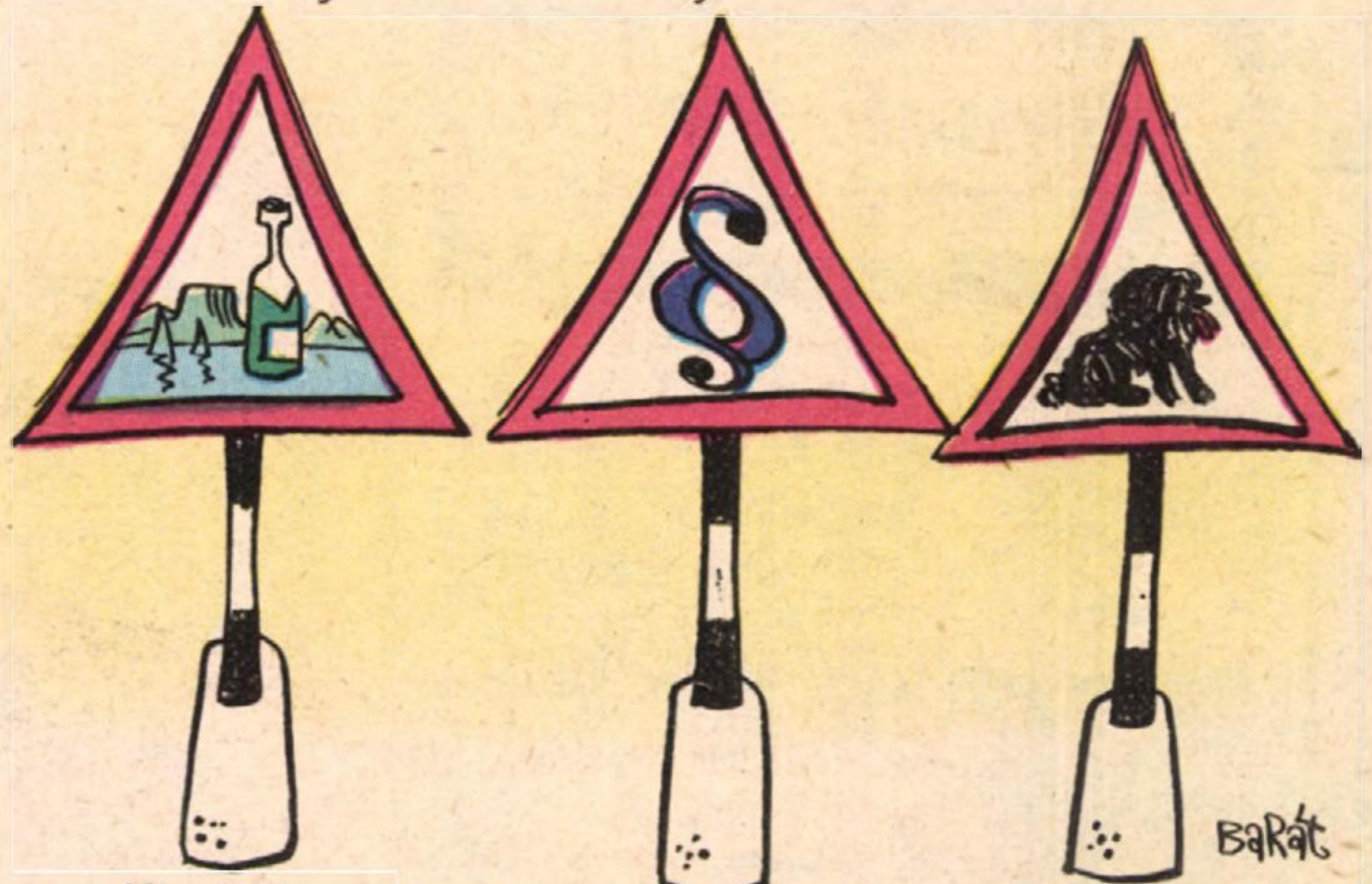

Vigyázz! Alkoholszondázás!

Veszélyes út

Terelőút

MEGÁLLAPODÁS

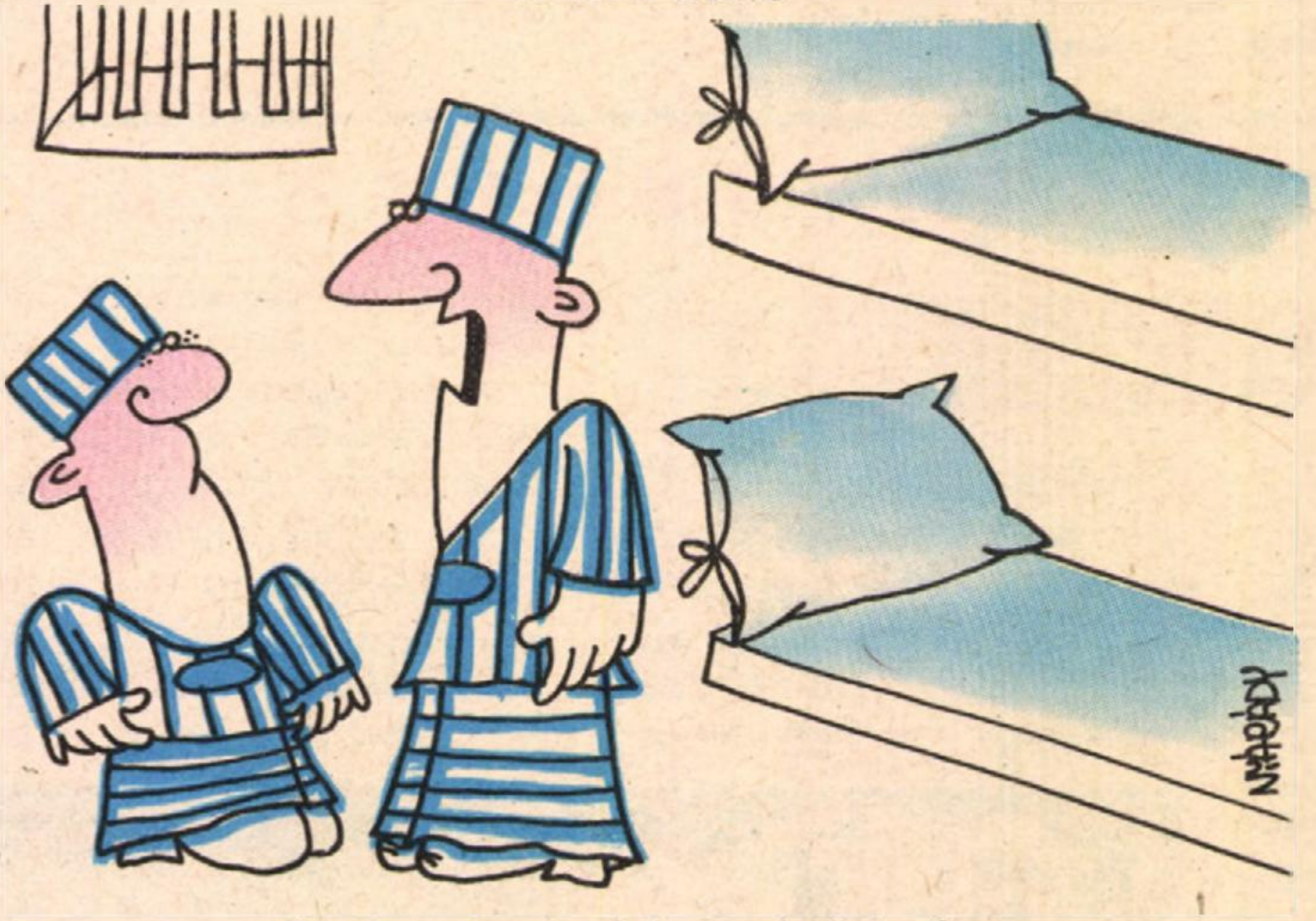

– Tíz évig te alszol fenn, tíz évig én...

SZÜLŐI TISZTELET

Európa legszebb ősparkjában, a fenségesen zord szépségű Almássy téren, balzsamos illatokat hozott a tavaszt csalogató szél. Megszokott törzspadján hideg kelkáposzta főzeléket kanalazott kis kék zománc lábasból Droznicsek Árpád, korunk nagy humanistája.

— Engedelmet, leülhetek? — érdeklődtem mély tisztelettel. Droznicsek kegyesen intett:

— Tessék csak. Ma fogadónapom van.

— Kaphatnék tájékoztatást arról, hogy ezekben a napokban milyen nemes cél érdekében tevékenykedik?

Árpád a belső zsebéből előrántott egy jókora szál főzőkolbászt, nagyot harapott belőle, nyelt hozzá egy kanál kelkáposztát, aztán széles mozdulattal a téren hancúrozó apróságokra mutatott:

— Nézze ezeket a csöppségeket. Mindegyik egyéniség már most. A homokozóban is találhatunk már kis önzőt, akinek minden homok kevés, ici-pici agresszort, aki beleköt a gyengébbe, miniatűr garázdát, aki botrányos módon huzigálja a kislányok copfjait. De ebben a korban még okos szóval, jó példával, helyes irányba fejleszthetjük a jellemüket.

— Ebben egyetértünk — közöltem Árpáddal. Droznicsek visszarakta a maradék főzőkolbászt a belső zsebébe.

— Nos, missziόm lényege: szülői tiszteletre tanítom a gyerekeket.

— Nehéz dolga lehet, Droznicsek. Hiszen a gyerekeket elsősorban a hintázás, a fogócskázás, a labdázás érdekli.

— Ez természetes — nézett rám fölényesen Droznicsek —, de én nem a gyerekeknek, hanem a kíséretükben levő szülőknek magyarázok a szülői tiszteletről.

— Ez nekem egy kicsit magas — vallottam be őszintén.

Árpád lassan, tagoltan folytatta:

— Számtalan családban együtt él a kisgyerek a nagyszülőkkel és nagyon gyakran azt látja otthon, hogy az ő apukája, anyukája ingerülten, idegesen, tiszteletlenül bánik a nagyszülőkkel. A rossz példa nyomán valószínű, hogy a kisgyerek sem fogja tisztelni az apját, anyját. Így hát fő feladatomnak tartom, hogy meggyőzzem a szülőket, jobban kell becsülniük saját szüleiket!

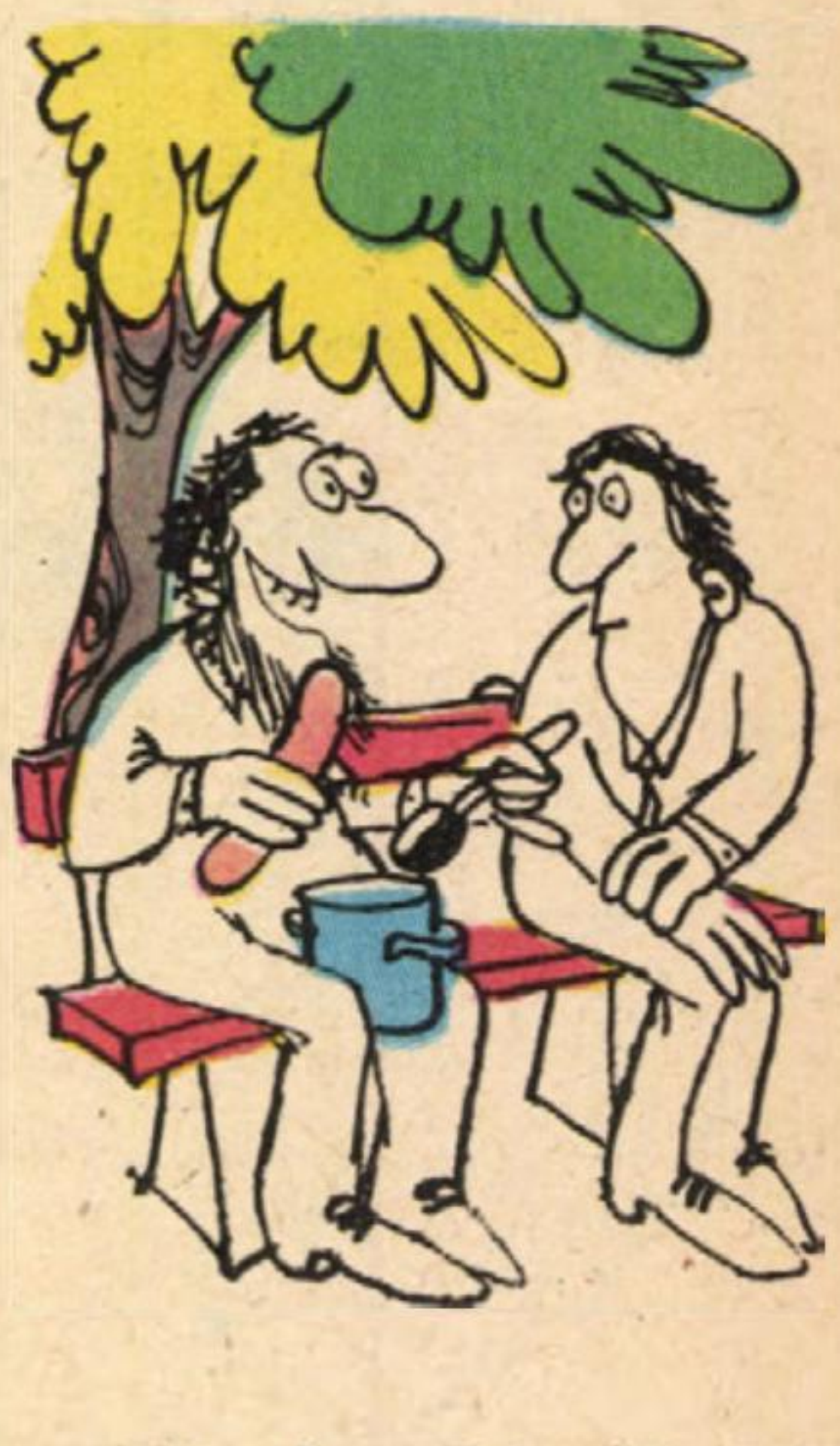

— Van itt még tennivaló és nem is kevés. Ön ismét nemes feladatot vállalt magára az Emberiség érdekében. Köszönöm, Droznicsek!

Forrón kezet szorítottunk és mély főhajtással búcsúztam el korunk nagy humanistájától.

Galambos Szilveszter

ÚJFAJTA TÁBLA

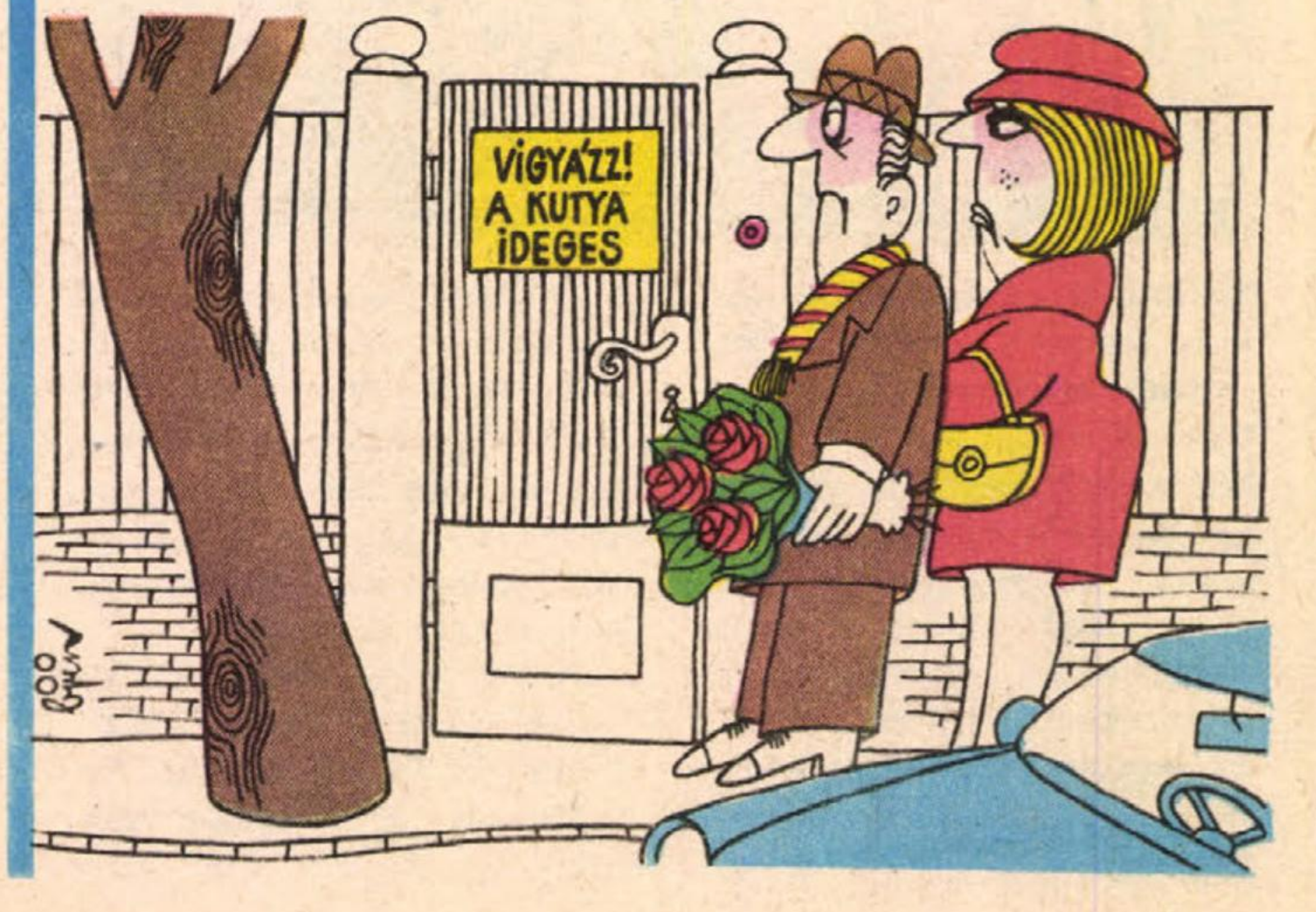

MODERN IDŐK

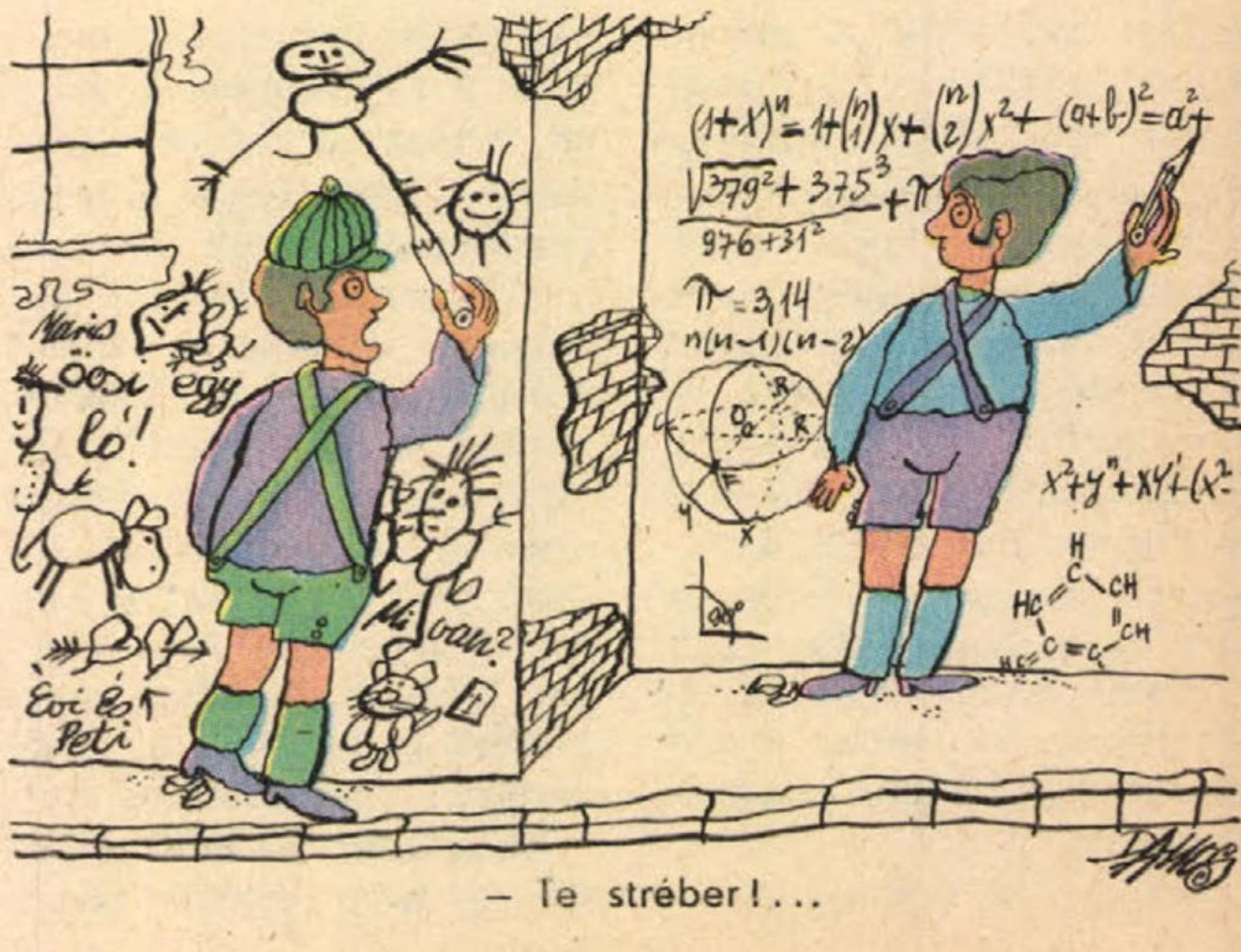

– Te stréber!...

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

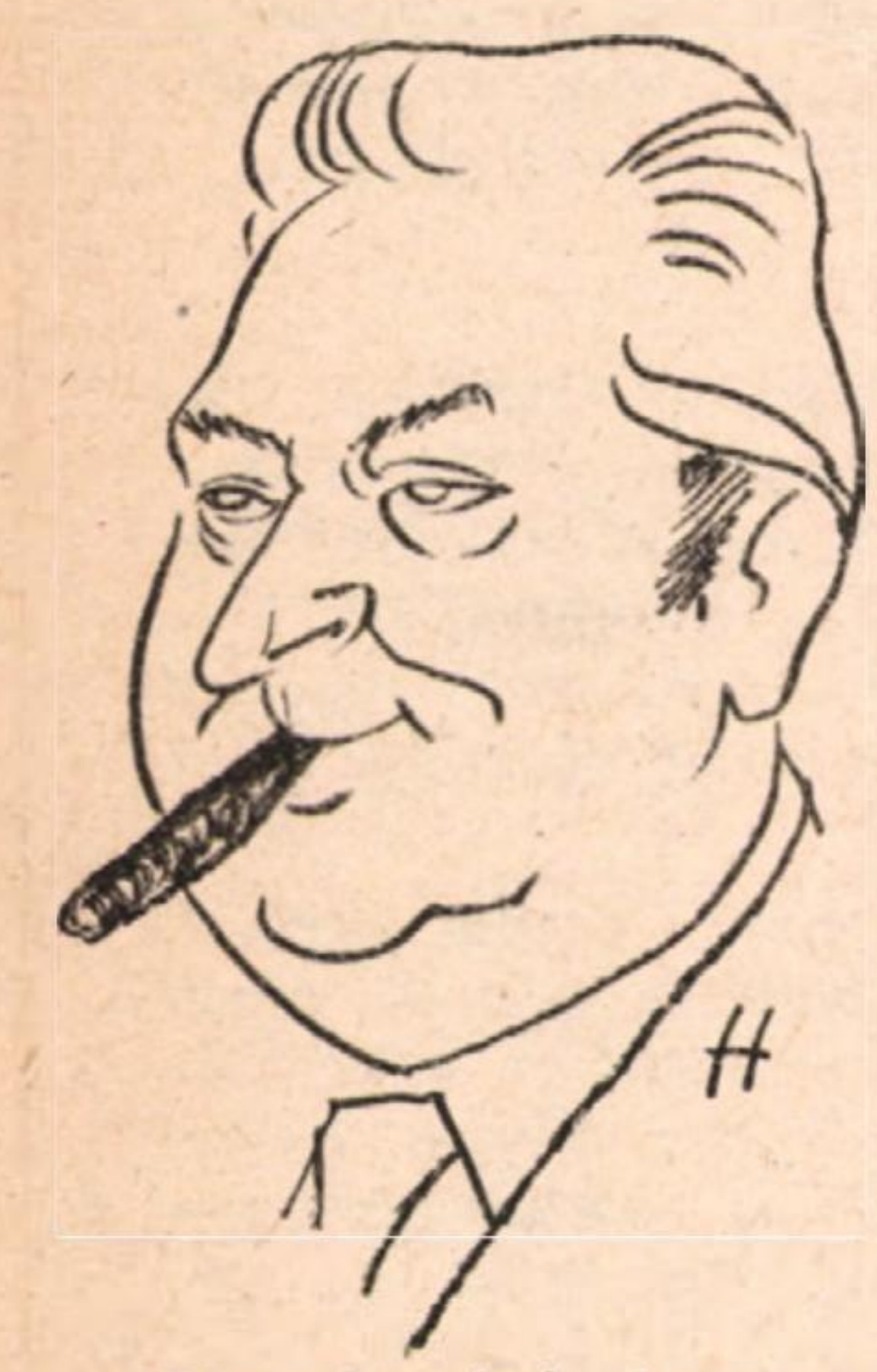

Köztudomású, hogy a színházi világban a szolgálatot teljesítő tűzoltók és a színészek között szívélyes a viszony. Az Operaházban és az Erkelben én is gyakran beszélgetek az inspekciós tűzoltókkal, amikor a jelenésemre várok, vagy az öltözőbe igyekszem. Egyikük, egy tűzoltóőrmester, mindig gratulált, ha például Kalafot a Turandot-ban, Caniot a Bajazzókban, vagy ha Trubadúr tenorszerepét énekeltem.

Ez a tűzoltóőrmester nem csak a színészekért lelkesedik, a szigoráról is híres. Könyörtelenül megbünteti a tűzvédelmi rendelet ellen vétő színházi embereket.

Egy este, amikor én nem énekeltem, elmentem az Erkel inspekciós orvosához és két receptet kértem tőle. Szenvedélyes szivaros vagyok és az orvosi szobában rágyújtottam, azután szórakozottan, füstölgő szivarral a szájamban, kiléptem a doktor szobájából. És ekkor megpillantottam a velem szembe jövő ismerős tűzoltóőrmestert, aki persze látta, hogy szivarozva léptem ki a folyosóra. Annak semmi értelme nem lett volna, ha ebben a pillanatban abbahagyom a szivarozást, ezért — lesz, ami lesz alapon — tovább mentem feléje. Közben azon tűnődtem, hogy milyen összegre büntet meg. Gondolatban ötszáz forintra saccoltam a várható büntetés összegét, bár élt egy kis remény bennem, hogy valaki, akinek annyira tetszett Canio és Kalaf alakításom, talán a legkisebb büntetést rója ki rám. Biztató jelnek véltem azt is, hogy mosolyogva közeledett felém, tehát civilben is rögtön megismert.

Azután megállt előttem, felemelte jobbkezének mutatóujját és szemrehányó hangon csak ennyit mondott:

— Nono, főorvos úr!

Karizs Béla

MODERN MITOLÓGIA

Trunkó Barna rajzai

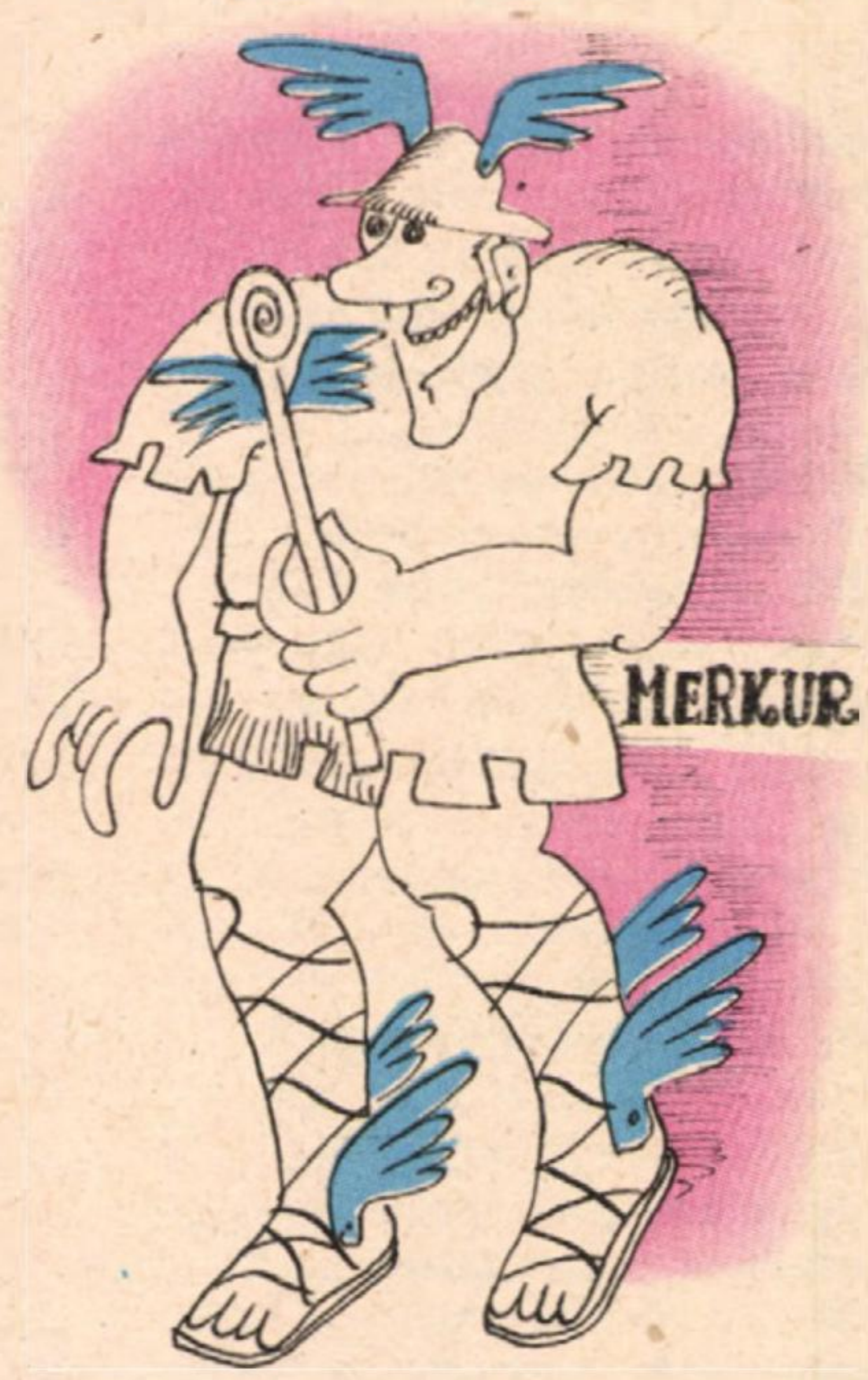

– Ki hitte volna, hogy egyszer még az autósok istene leszek...

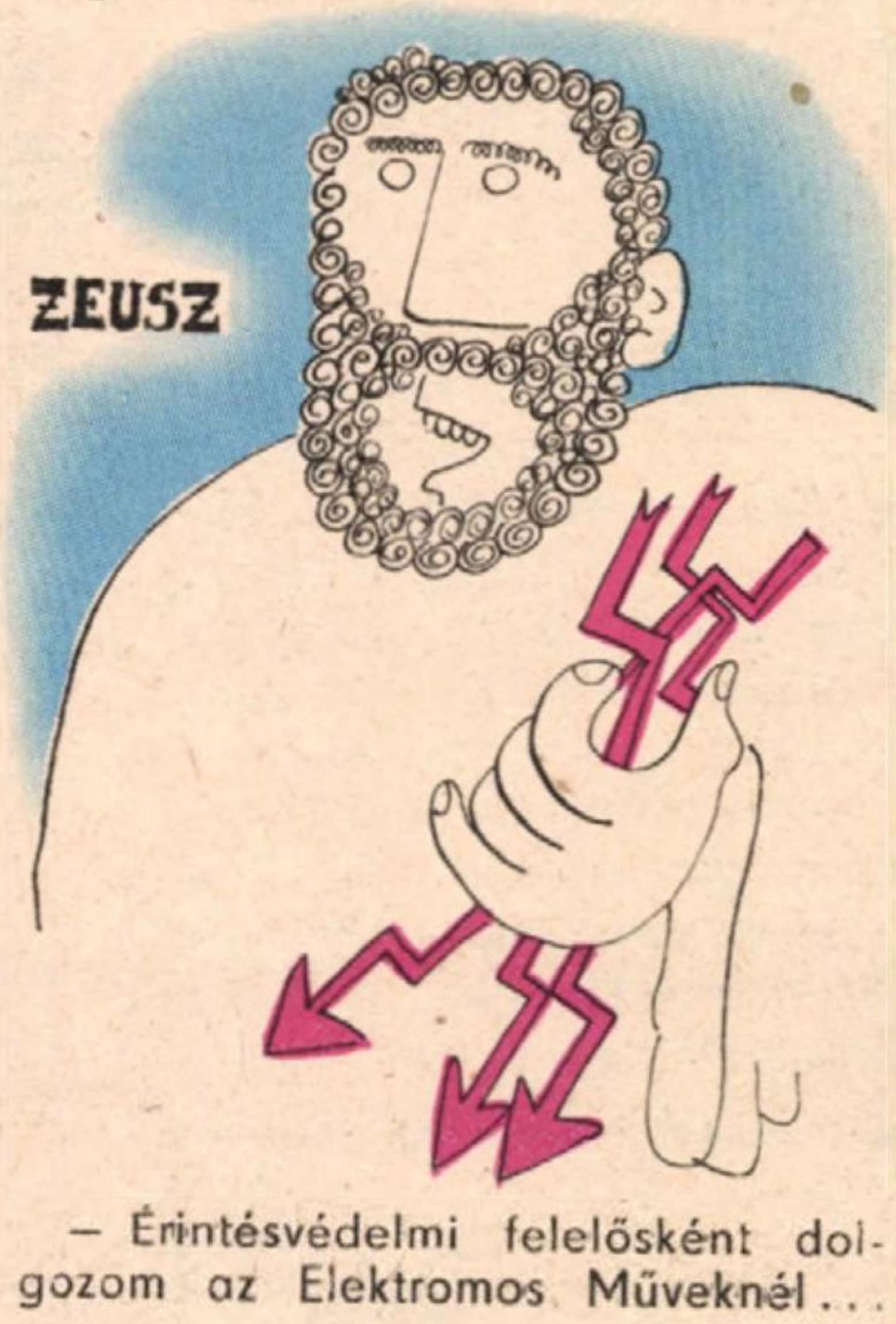

– Érintésvédelmi felelősként dolgozom az Elektromos Műveknél...

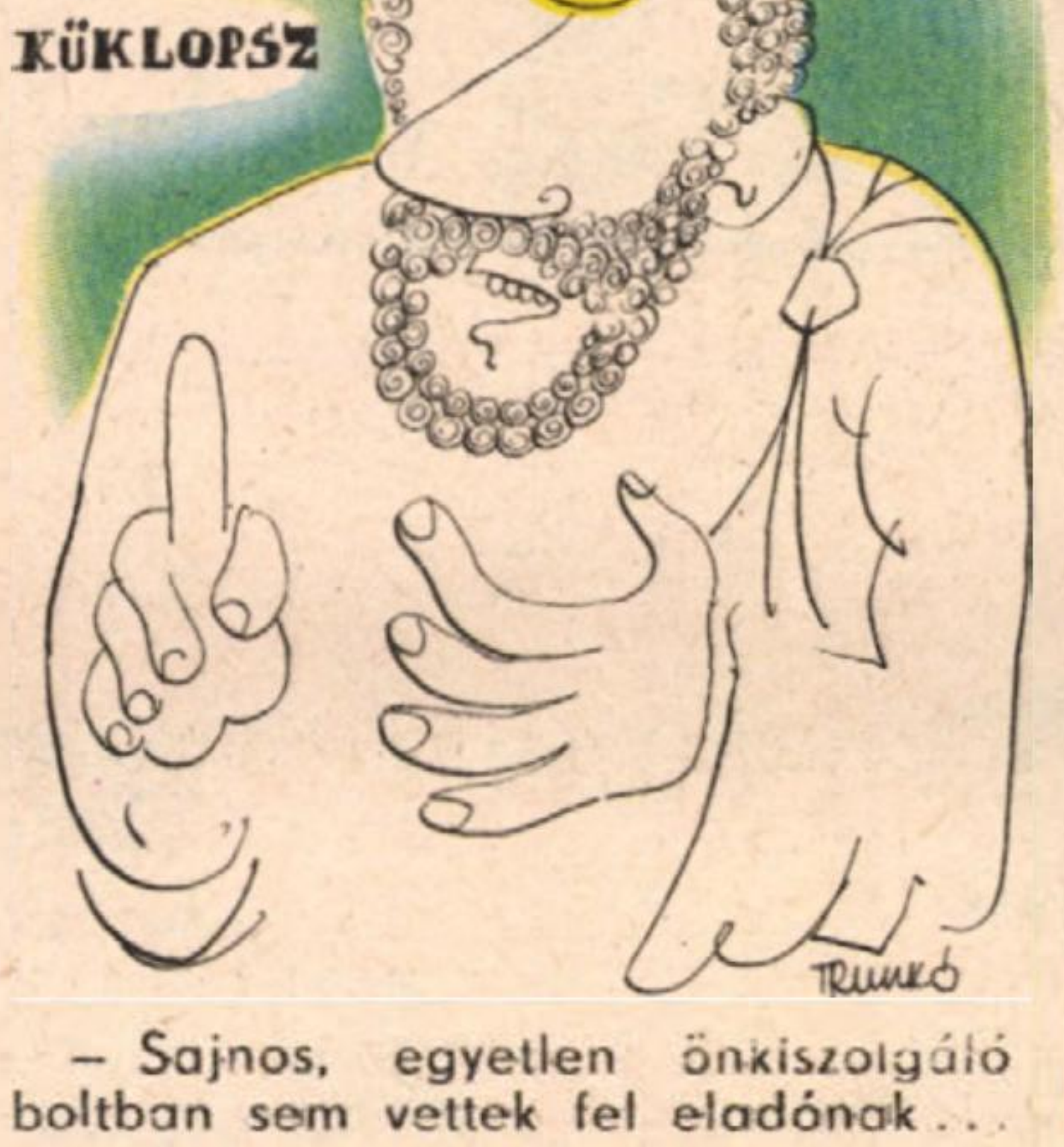

– Sajnos, egyetlen önkiszolgáló boltban sem vettek fel eladónak...

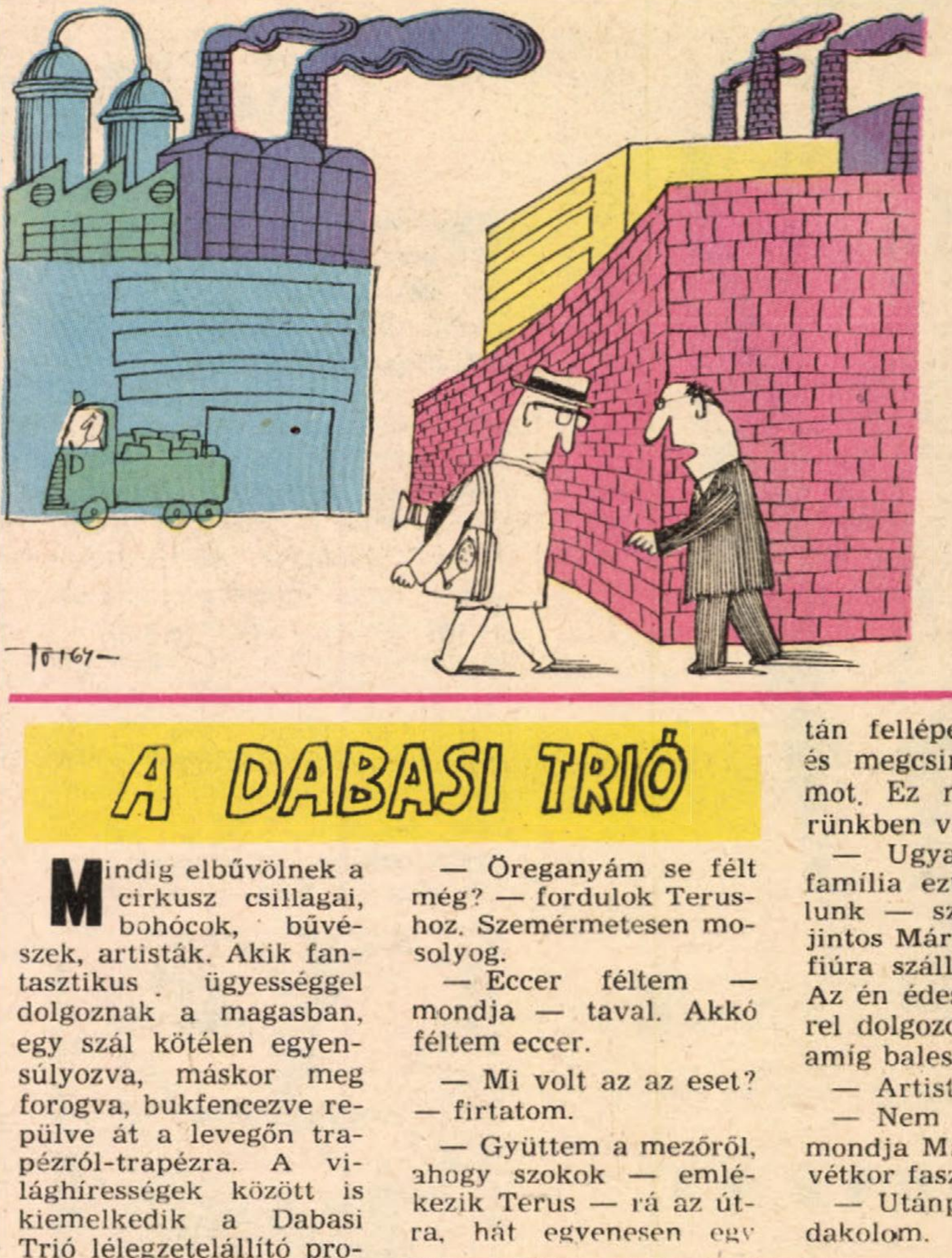

IPARI KEM

– Tudja meg a konkurrens vállalatról, hogy miből telik neki kötbérre.

A DABASI TRIÓ

Mindig elbűvölnek a cirkusz csillagai, bohócok, bűvészek, artisták. Akik fantasztikus ügyességgel dolgoznak a magasban, egy szál kötélen egyensúlyozva, máskor meg forogva, bukfencezve repülve át a levegőn trapézról-trapézra. A világhírességek között is kiemelkedik a Dabasi Trió lélegzetelállító produkciója.

A Dabasiak az országúton dolgoznak, kerékpárral. A csoport feje: Fájintos Márton, a koromsötétben biciklizik kivilágítatlanul, száguldozó kamionok és személykocsik között. Fia, Lipót, a cirkuszművészet magasiskoláját nyújtja, bohóc-számmal kombinálva a kerékpározást; részegen csetlik-botlik a biciklijén, a teherautók előtt leesik a nyeregről, a nézőben valóban megfagy a vér. A trió harmadik tagja, Teri néni legfélelmetesebb mutatványa; egyik kezében egy kosár tojással, félkézzel fogva a kormányt, az úttestre kanyarodik, derékszögben.

— Nem félnek?

— Eszünkbe se jut! — tiltakozik kérdésemre Fájintos Márton. — Arra nekünk nem szabad gondolni, a világért se! Mert akkor hová lenne a produkció? Így csináljuk már húsz éve, estéről estére, ünnepnap többször is. Eddig se volt baj, eztán se lesz!

— Öreganyám se félt még? — fordulok Terushoz. Szemérmetesen mosolyog.

— Eccer féltem — mondja — taval. Akkó féltem eccer.

— Mi volt az az eset? — firtatom.

— Gyüttem a mezőről, ahogy szokok — emlékezik Terus — rá az útra, hát egyenesen egy rendorauto elé. Akkó féltem, mondtam is magamnak, miközben borultam az árokba befelé, na Terus, ez száz forintodba fog gyünni, ez a borulás, merthogy a rendőrök csak úgy ugráltak kifelé az autójukból. Nem is tagadom, hogy tartottam tülük. De aztán nem lett bajom, csak a tojásokbó tört össze hat darab, a kisebbekből.

— Ez hát a félelem — könyvelem el az izgalmas történetet, és most Lipóthoz fordulok.

— Mennyit gyakorolnak?

— Mikor, mennyit — válaszolja Lipót — mindig attól függ. Úgy másfél órát, kettőt melegítek be az italboltban, a fellépés előtt. Aztán fellépek a biciklire és megcsinálom a számot. Ez nekünk a vérünkben van!

— Ugyanis az egész família ezt csinálja nálunk — szól közbe Fájintos Márton. — Apáról fiúra száll a tudomány. Az én édesapám szekérrel dolgozott a sötétben, amíg baleset nem érte.

— Artista-tragédia?

— Nem éppen — mondja Márton. — Húsvétkor faszeszt ivott.

— Utánpótlás? — tudakolom.

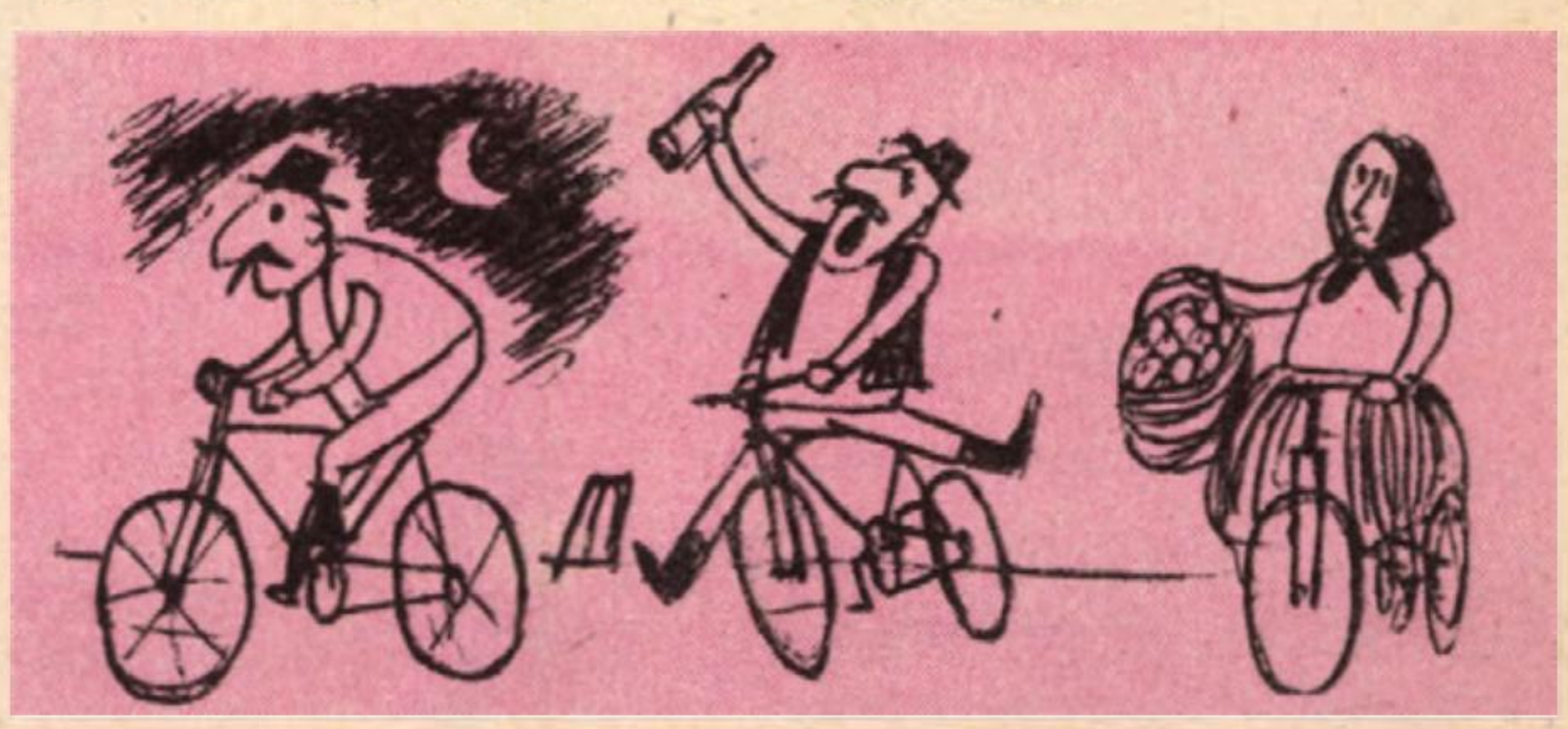

— Két gyerek van, meg egy lány — bólint Lipót. — A fiúk már bicikliznek az úton, egymás mellett, a lány még csak beszaladgál az útra, még bicikli nélkül, mert még csak négyéves. De már nem fél a fékcsikorgástól, ügyes lány lesz abból!

A beszélgetést be kell fejeznünk lassan, mert bealkonyodott. A Dabasi Trió előhozza a kerékpárokat, speciális kerékpár valamennyi: se lámpa, se macskaszem, csak a két kerék, nyereg és kormány.

— Sok szerencsét! — intek utánuk.

Fél kézzel visszaintenek egy pótkocsis vontató alól.

Somogyi Pál

FOGAS KERDES

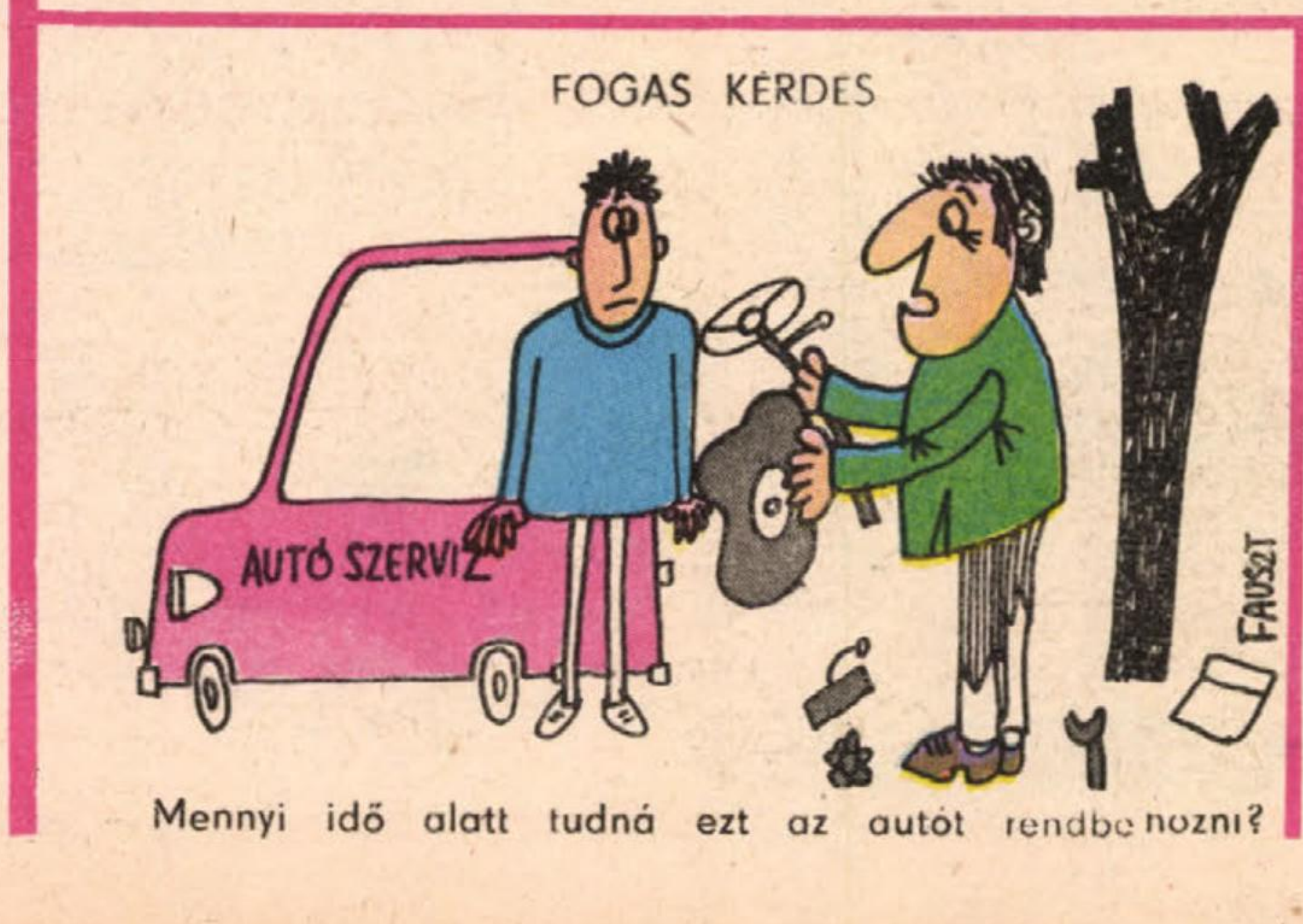

Mennyi idő alatt tudná ezt az autót rendbe hozni?

KORAI HÁZASSÁG

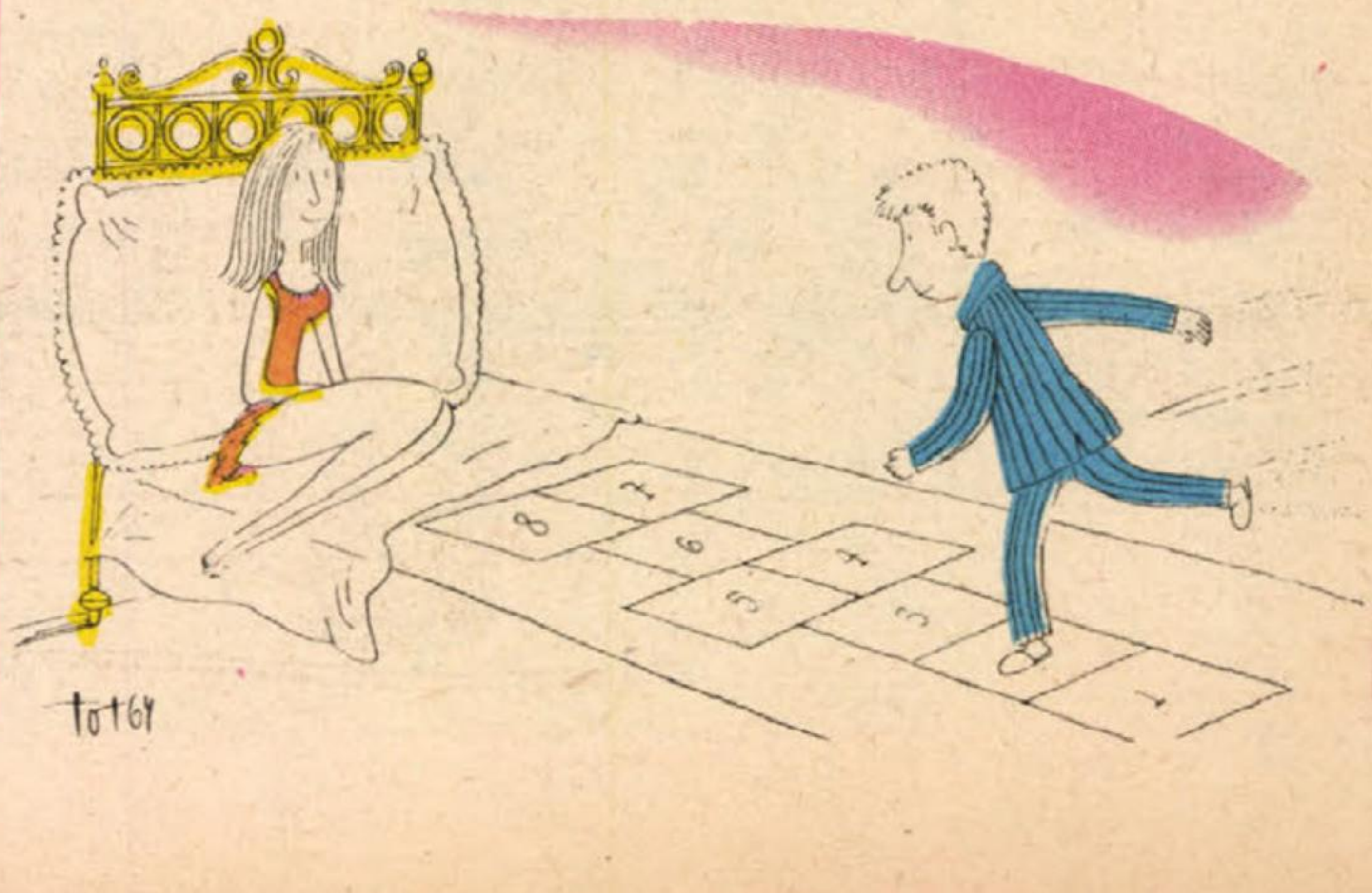

KAPUTELEFON

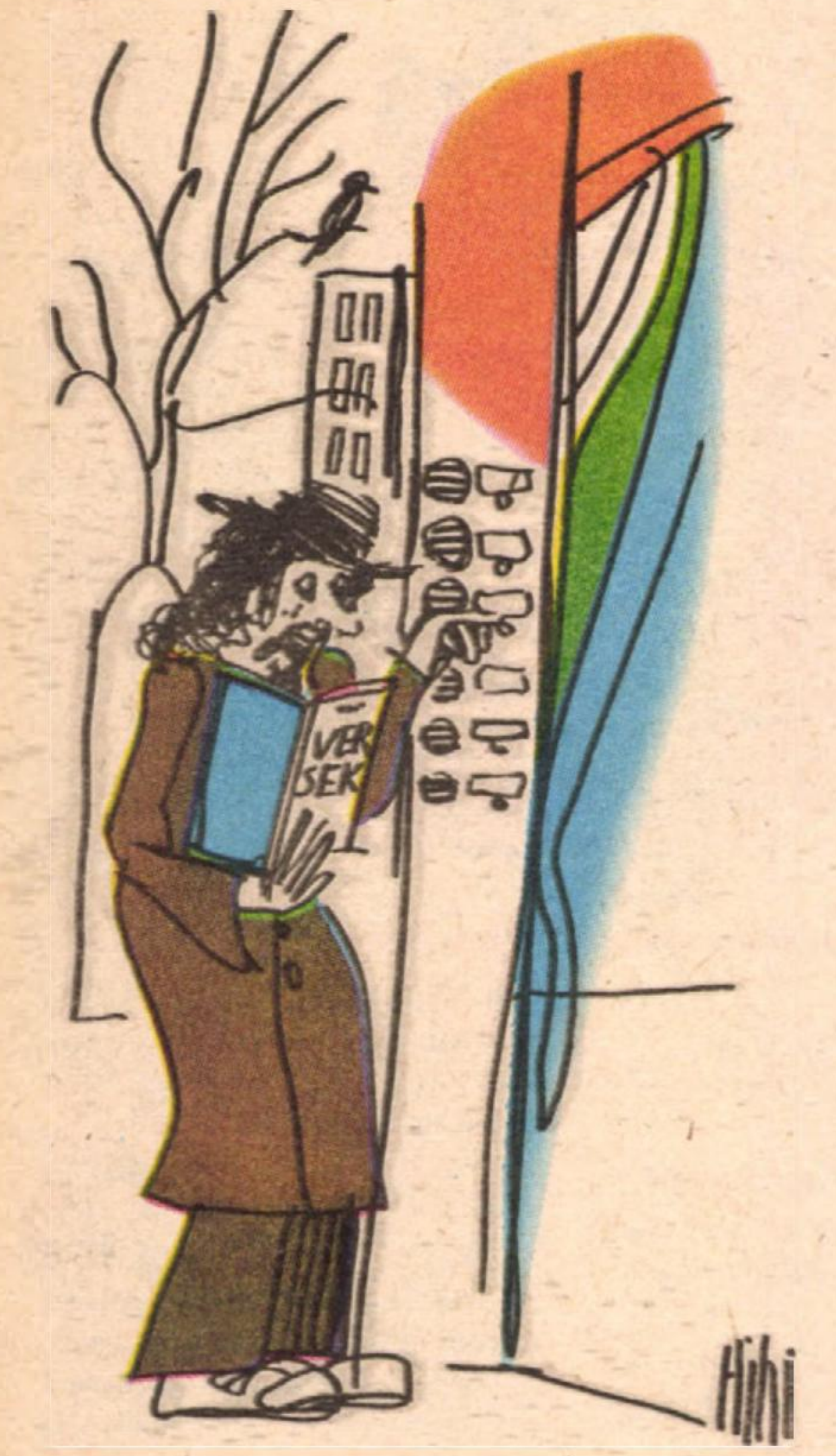

– Ezt hallgasd meg, ez rólunk szól...

RÍMES REVŰ

Napi jelentés

Azt mutatja minden naptár,
Későn bukik le a Nap már.
Úgy látszik, az ellenőrzés
A Napnál is lagymatag már

Kálvin téri séta

Gödröt ásnak itt is, ott is,
Szédülök a sok ásástól,
Ásó, kapa választ el már
A tér túlsó oldalától.

Tavaszi gólyahír

Szép dolog az utazgatás,
Hátránya is van ám ennek,
Az irigység céltáblái
Sokan, ha külföldre mennek.

Itt van például a gólya,
Faggatják majd egyre-másra:
Miből telik minden évben
Afrikai utazásra?

Hidvéghy Ferenc

HAJDÚ-BIHARI jegyzetek

Balmazújváros csak a nevében város, tizennyolc ezernyi lakosával az ország legnagyobb faluja. (Leszámítva Érdet, meg még néhány Pest környéki mammut-községet, de azok már nem igazi faluk.)

A szomszédságukban van a Hortobágy, s a délibáb be-beszökik néha a faluba is. „Délibábos" álmaiban iparral megáldott igazi városnak képzeli magát Újváros. Jelenleg ugyanis egyetlen ipari üzeme sincs a nagyranőtt falunak, az emberek Debrecenbe, Szoboszlóra, Pestre járnak dolgozni. Nemrégiben azzal kecsegtették őket, hogy ott épül meg az ország legkorszerűbb cukorgyára, aztán kiderült, hogy az is csalóka délibáb volt, mert a cukorgyárat Kaba kapta meg. Ha ipari üzeme nincs is a falunak, a két nagy téesz már iparszerűen termel, így aztán van Újvárosnak kukorica-gyára, sertés-gyára, pulyka-gyára, gyöngytyúk-gyára. A gyöngytyúkot felvásárló olasz kereskedő úgy megkedvelte a vidéket, hogy még feleséget is innen vitt. „Csak úgy tudtuk eladni a gyöngytyúkunkat, hogy menyecskét is adtunk ráadásnak" — mondják évődve, tréfálkozva a faluban.

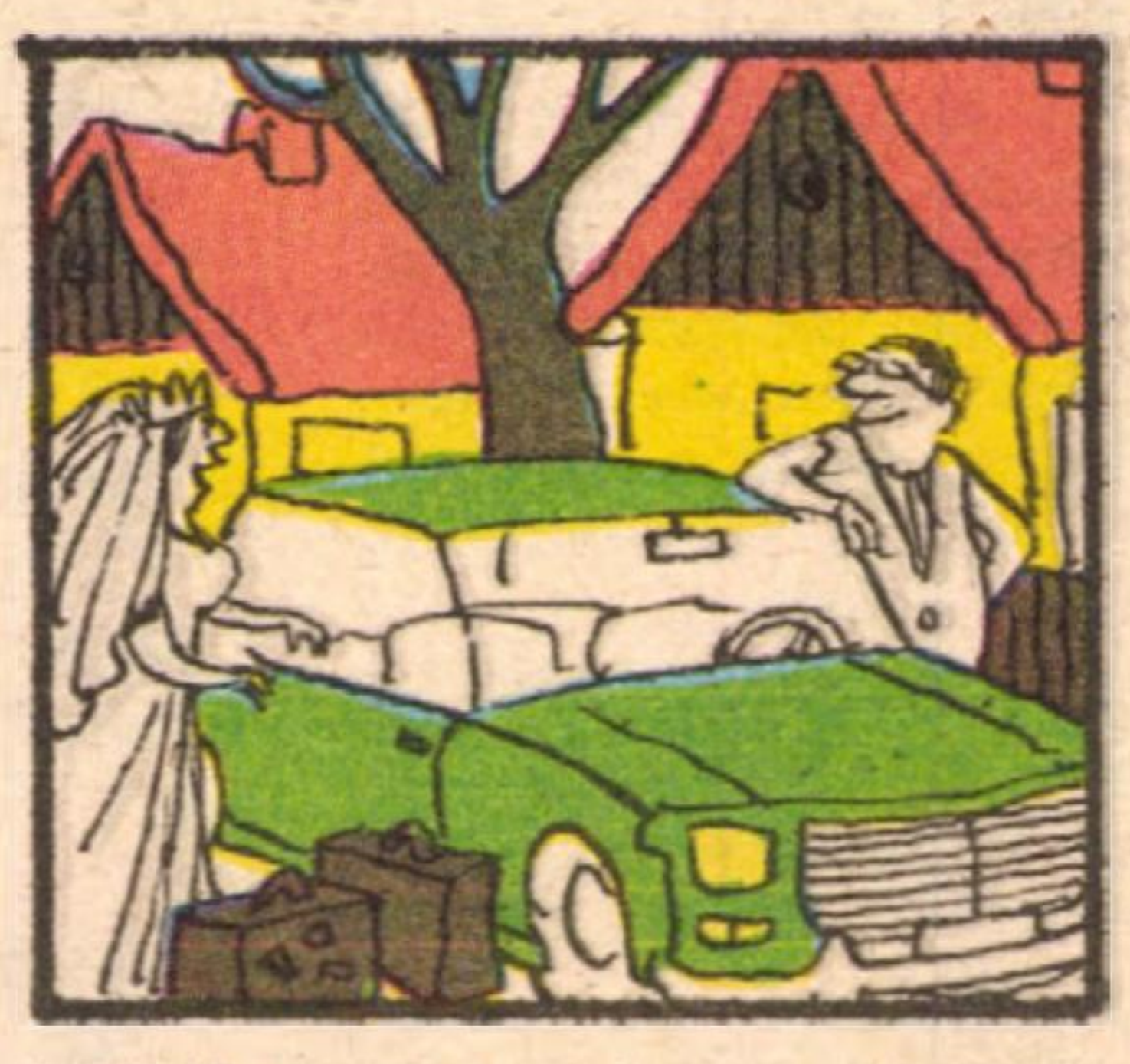

Balmazújváros egy nagy laposban fekszik, az újvárosi torony gombja egy magasságban van a debreceni nagytemplom küszöbével. Ezt a földrajzi szintkülönbséget nem lehet kiigazítani, de azokat a kulturális és életmódbeli különbözőségeket, amelyek a falusi és városi emberek között vannak, szeretnék itt is mindinkább csökkenteni. Az újvárosi embernek természetes igénye, hogy ő is hasonlóan éljen, mint nagyvárosi rokonai, ismerősei. Ám ez néha elég fura módon nyilvánul meg. Egy példa: a Keleti Főcsatorna töltésén egyre több újvárosi ember épít apró víkendházat. Hogy a nagyvárosi füstben, zajban, zsúfoltságban élő ember kivágyik a szabadba, erdőbe, víz mellé, az érthető. De hogy a csendes, tiszta levegőjű faluból, a tágas falusi portáról mért vágyódhat valaki a húsz-harmincöles parcellákon szorosan egymás mellé épített víkendházikókba, azt már nehezebben lehet megérteni.

Ez már amolyan „délibábos" dolog...

*

Újiráz közepén esténként hivalkodó neonfény hirdeti, hogy „Művelődési ház" és „Mozi". Ám ez is csak a fények csalóka játéka, mert a nagyterem mögötti kisebb, öltözőnek, klubszobának alkalmatos helyiség fűthetetlen, elhanyagolt, korhadt padlóján akkora lyukak tátonganak, hogy — mint errefelé mondják —, a kutya belékölykezhetne. A neonra költött pénzt talán inkább a kémény és a padló megjavítására kellett volna fordítani...

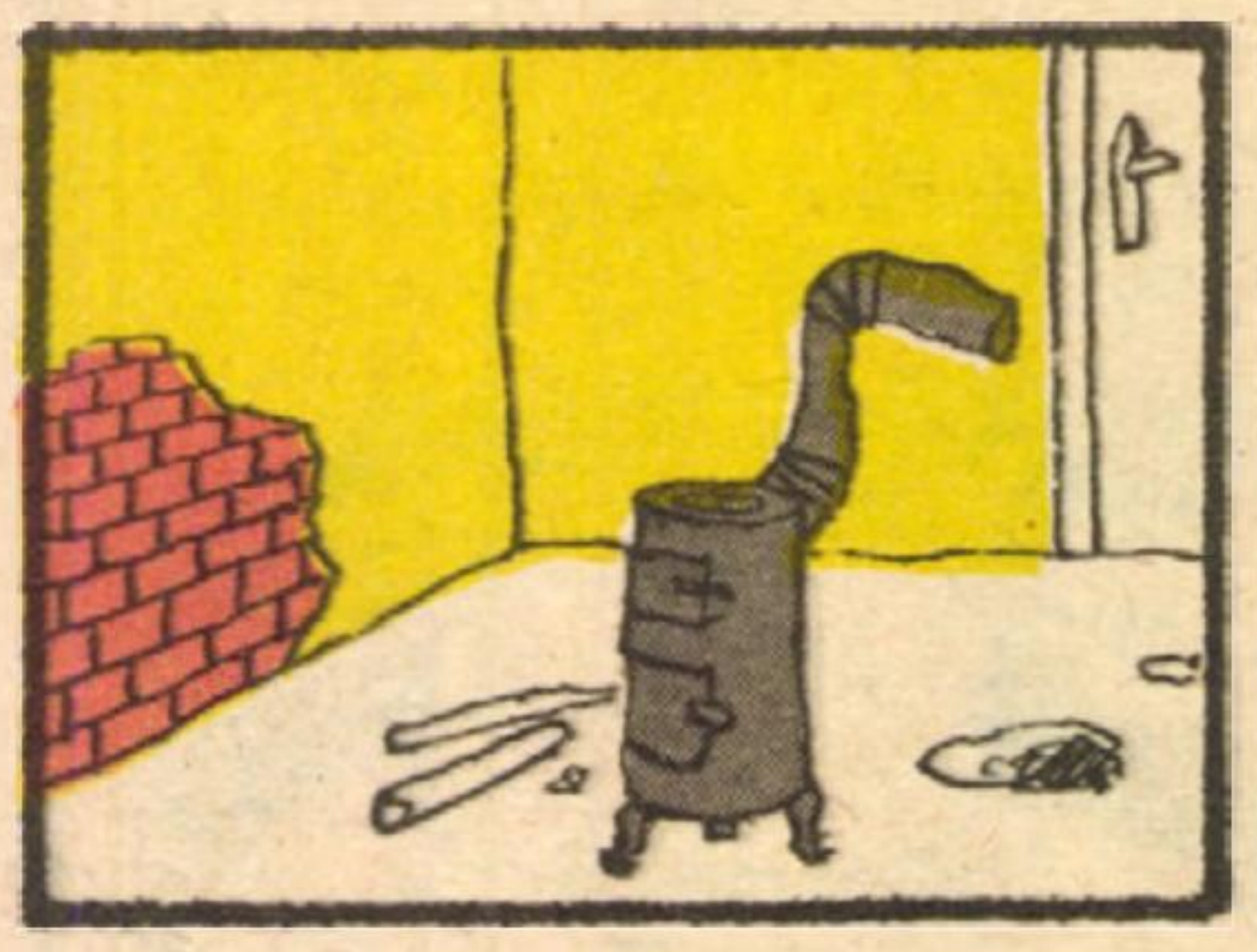

*

Berettyóújfalu nevében és közigazgatási státuszában falu, ám egyre inkább várossá formálódik. Evőeszközgyára, tejporgyára, ruhagyára van, a lakosság nagyobb része az iparból él.

Annak, hogy igazán várossá lehessen, legfőbb akadálya az, hogy nagyon rossz az úthálózata. A falu főútvonalán ki kellene cserélni az elavult szennyvízcsatornát, kijavítani az úttestet, amely olyan állapotban van, mintha a törökdúlás óta nem nyúltak volna hozzá. Több más utcába is kellene szilárd burkolatú úttestet építeni, mert itt, a Sárrét szívében, a táj nevéhez „illően", mindenütt kötésig ér a sár.

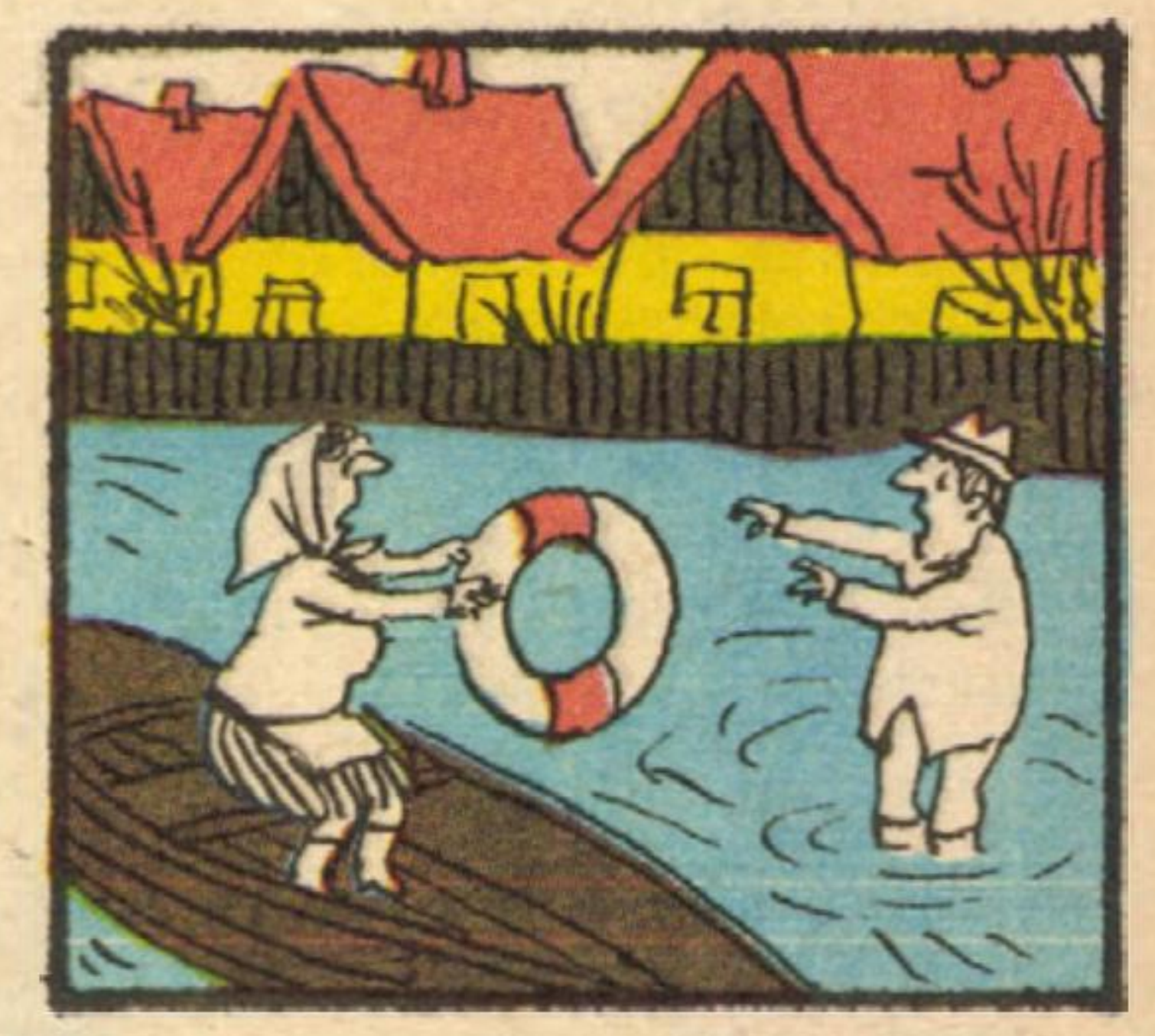

Az itteni embereknek sokszor felhánytorgatott sérelme, hogy hajdan megállt itt a gyorsvonat, ma már nem. Hát ha azok a tervezett új utak megépülnek, s a falu közepéből eltűnik az autóbusz-pályaudvarnak elkeresztelt rozoga ház, meg a kivénhedt, kehes, füstös sajtgyár, akkor talán még a gyorsvonat is megáll egy pillanatra meglepetésében, s elismerően füttyent is tán egyet...

Radványi Barna

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Kovácsnak levelet hoz a postás. A borítékban nincs más, csak egy üres levélpapír.

— Mit jelent ez? — kérdi a felesége.

— Ezt a levelet az unokaöcsém küldte — feleli a férj —, de már évek óta nem vagyunk beszélő viszonyban.

KÉP-LOPÁSOK OLASZORSZÁGBAN

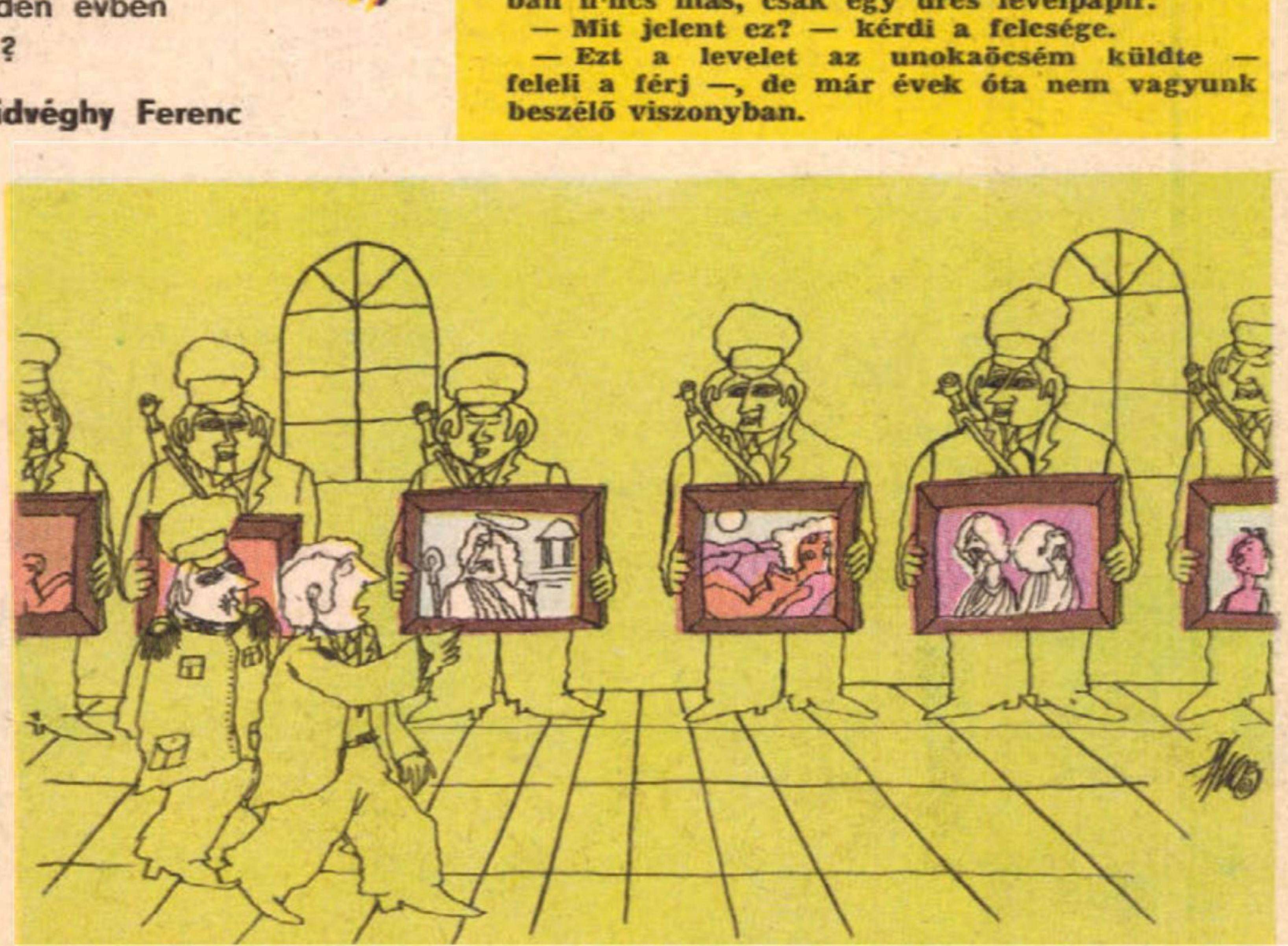

– És biztos abban, hogy így nem lopják el a képeket?

ELÉGEDETTSÉG

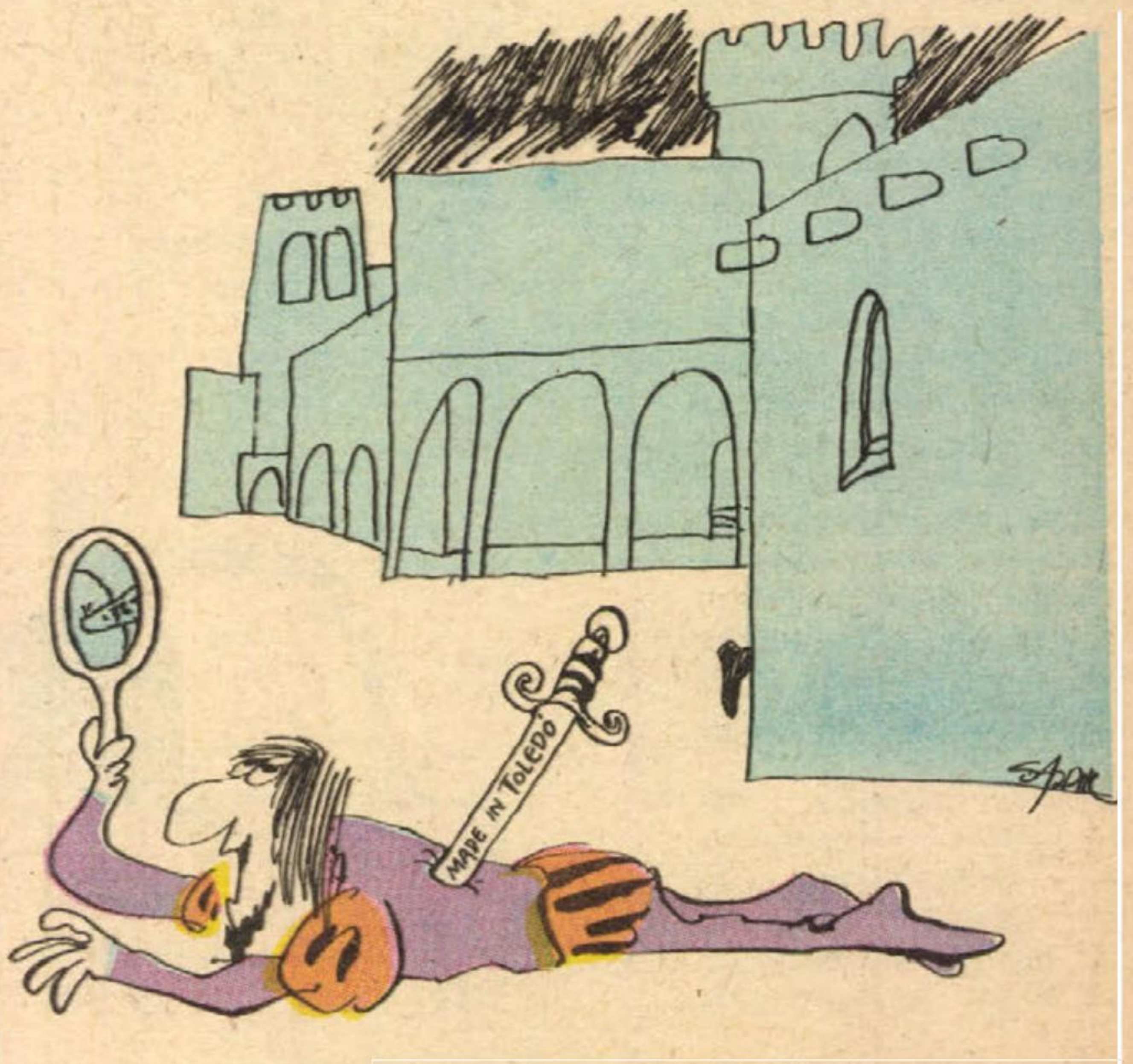

– Ez igen, ez minőség!

Megkérdeztük rajzolóinkat:

MIVEL SZERETNÉNEK DICSEKEDNI?

Endrődi István:

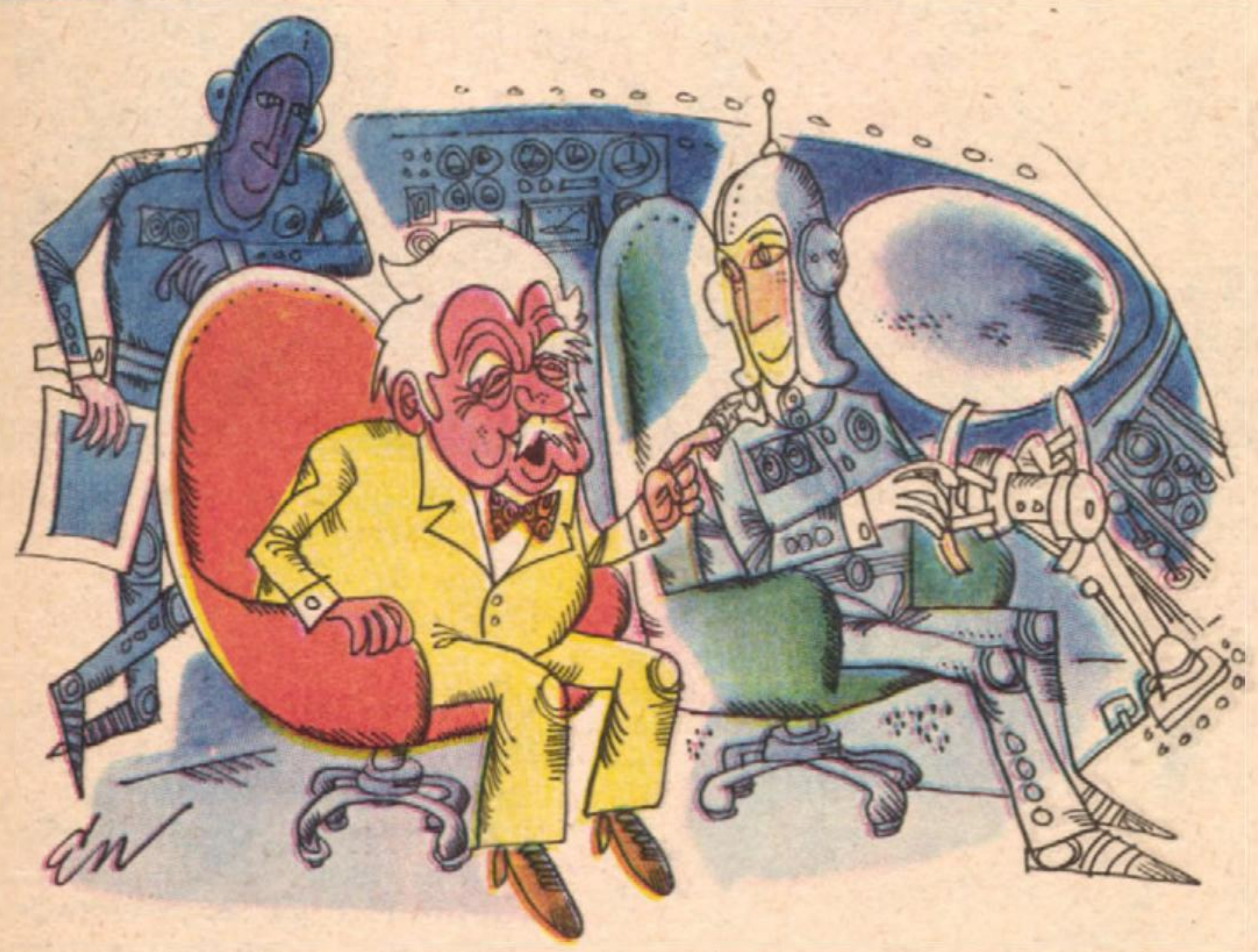

– Kétezerben azzal, hogy én még utaztam a margitszigeti lóvasúton.

Fülöp György:

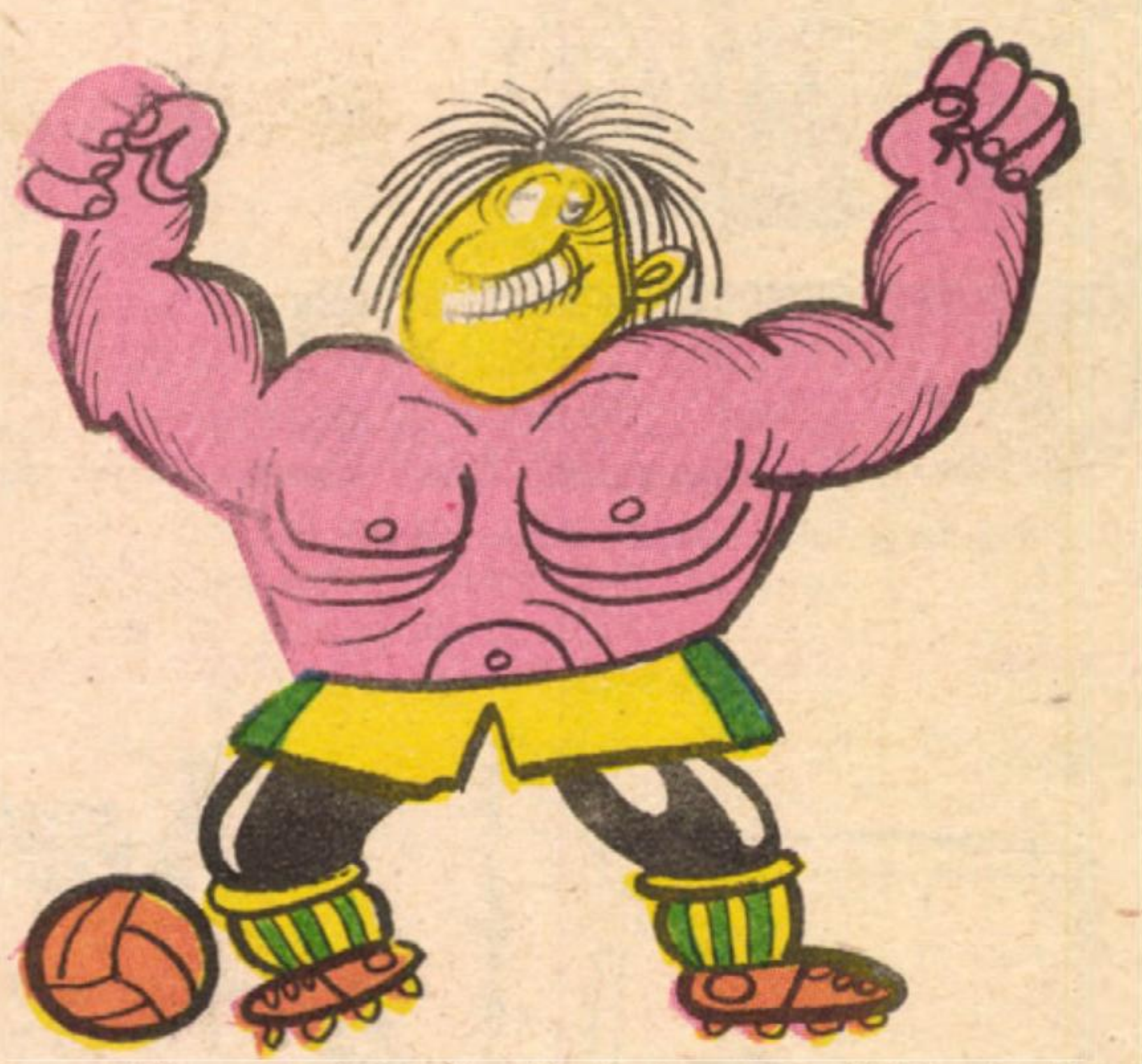

– Einstein fejével, Herkules muszklijával, és Pelé lábával.

Hegedűs István:

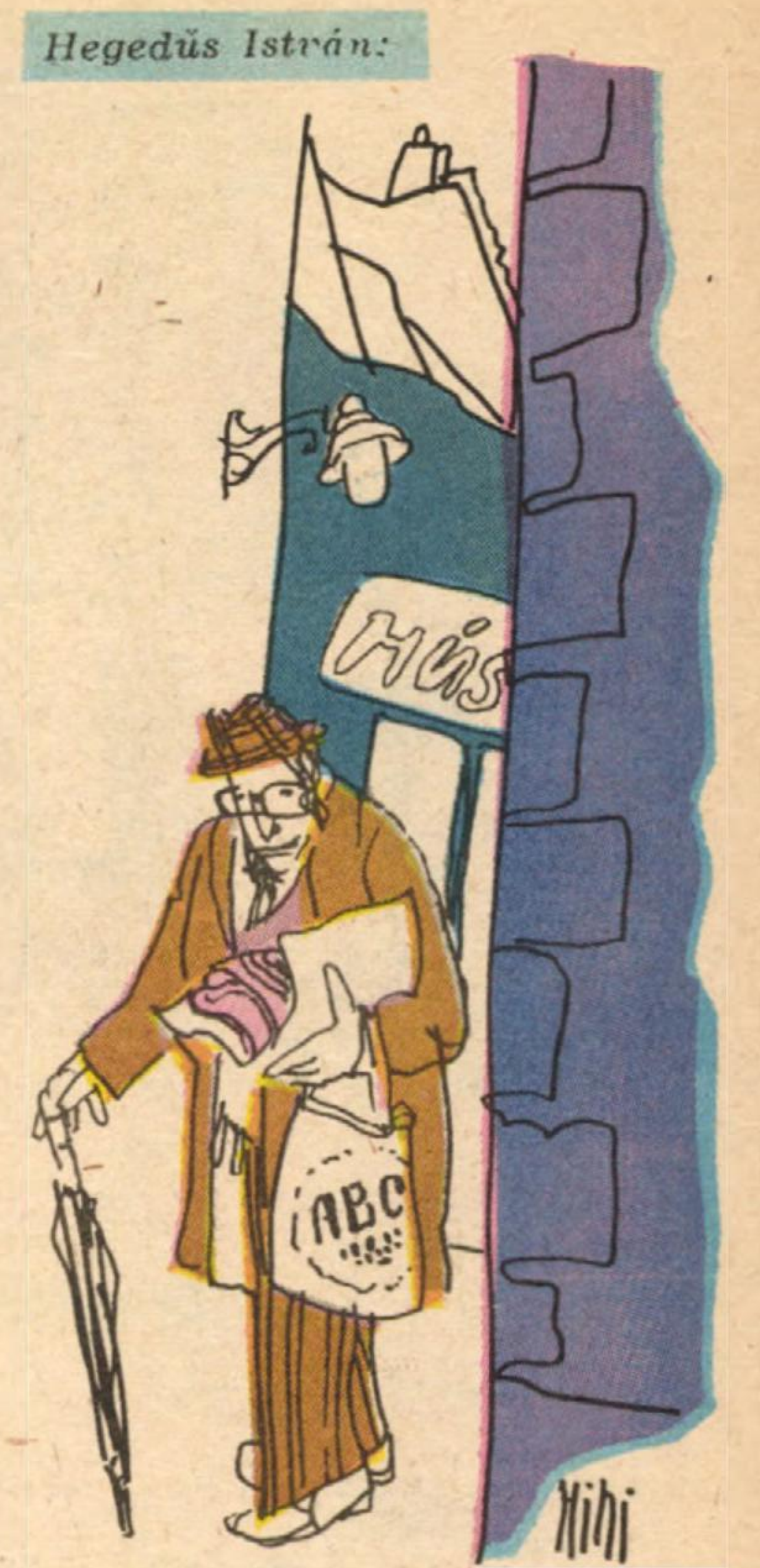

– Tudok egy hentest... De nem, majd bolond leszek elárulni...

Dallos Jenő:

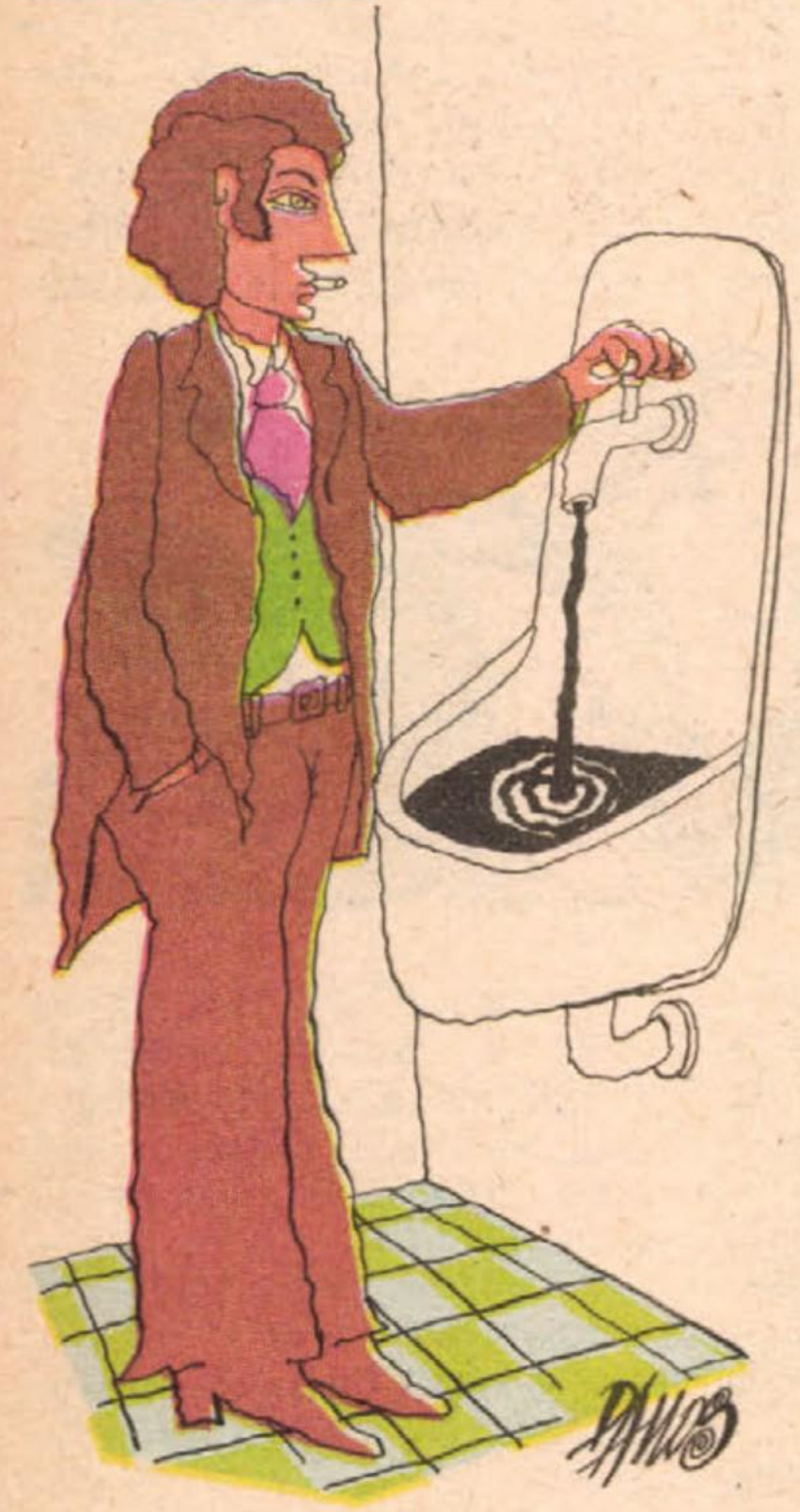

– Az én csapomból ered a Fekete-tenger...

Brenner György:

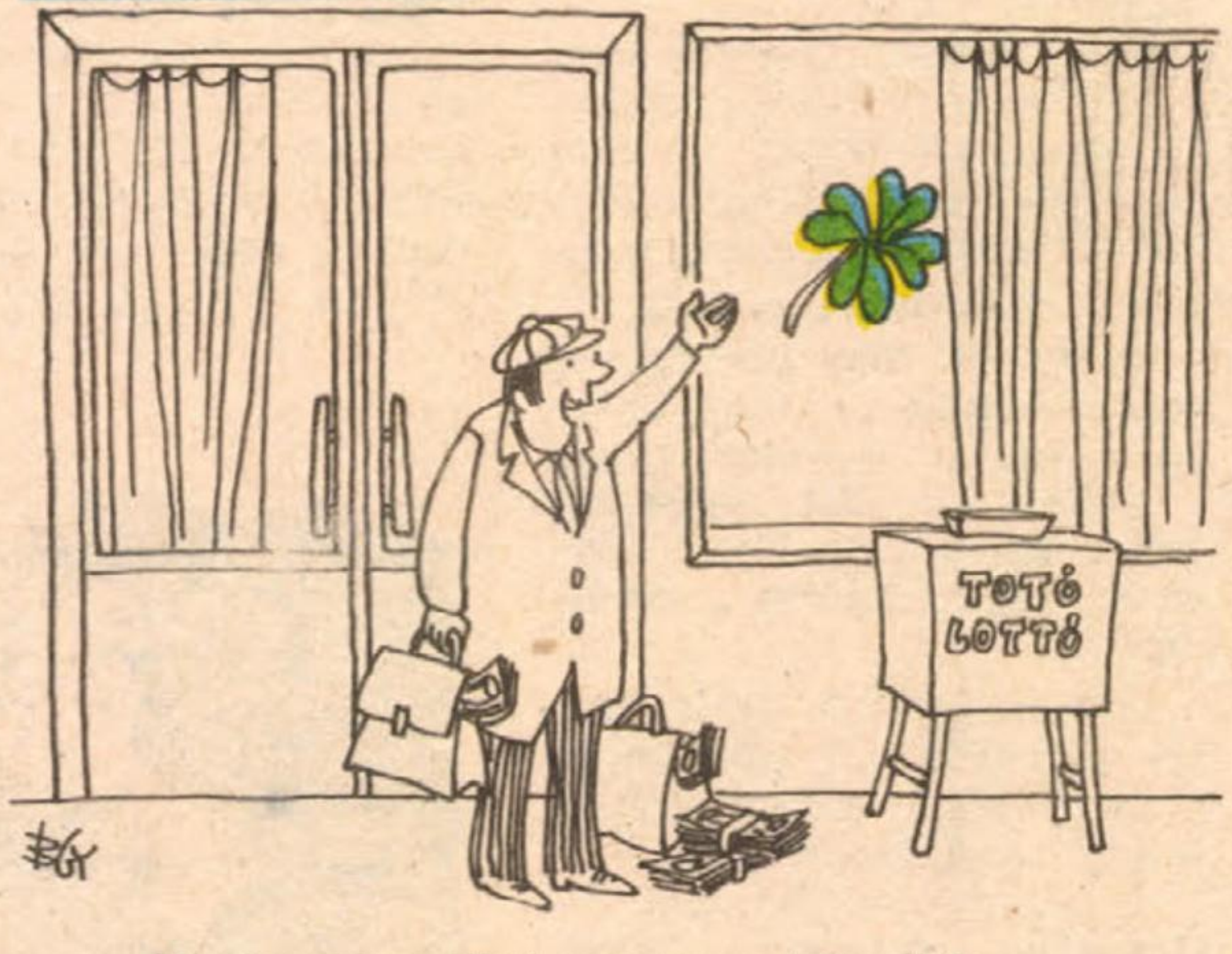

– Harácsolás nélkül szereztem kétmilliót.

Erdei Sándor:

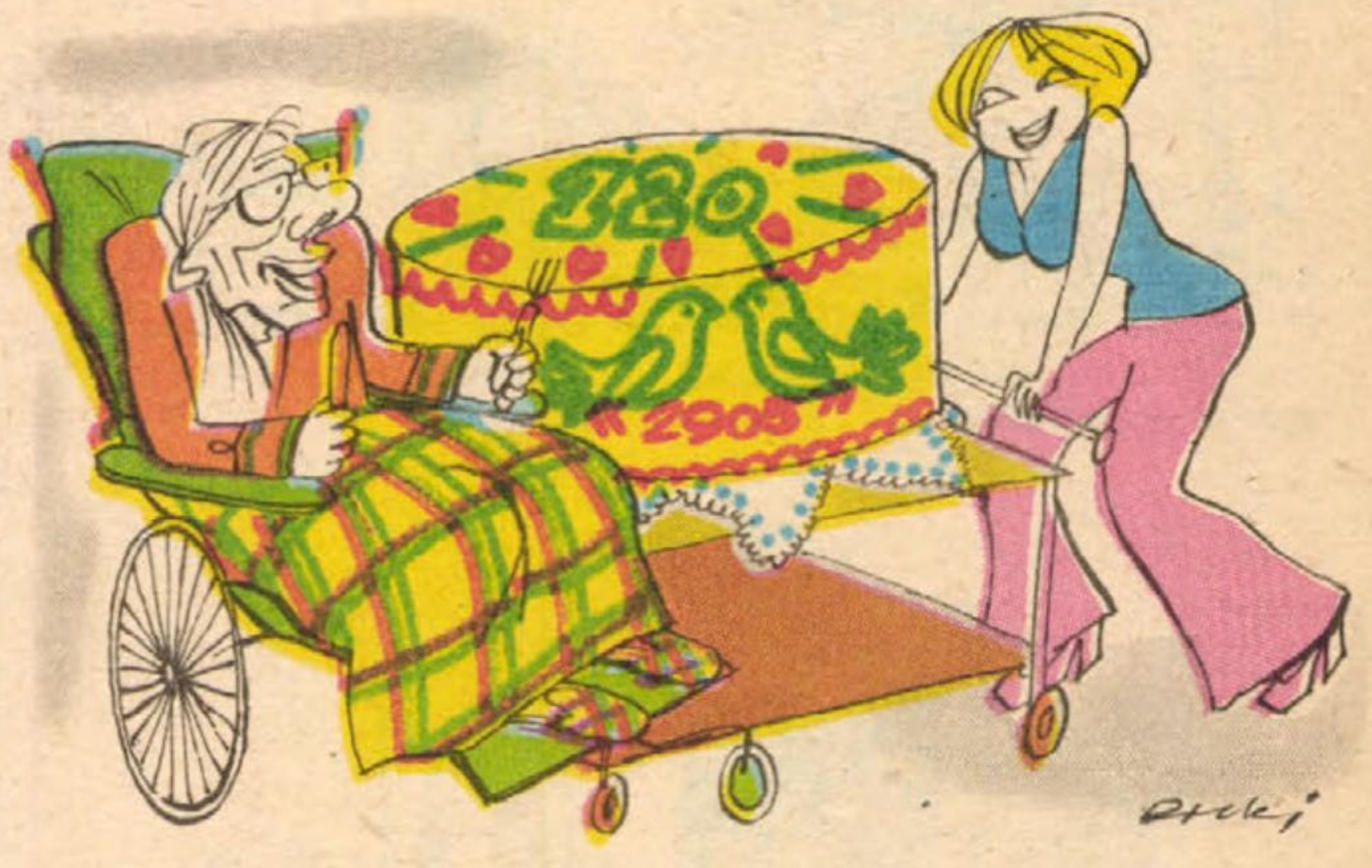

– Ekkora tortát kaptam a 120. születésnapomra.

Balázs-Piri Balázs:

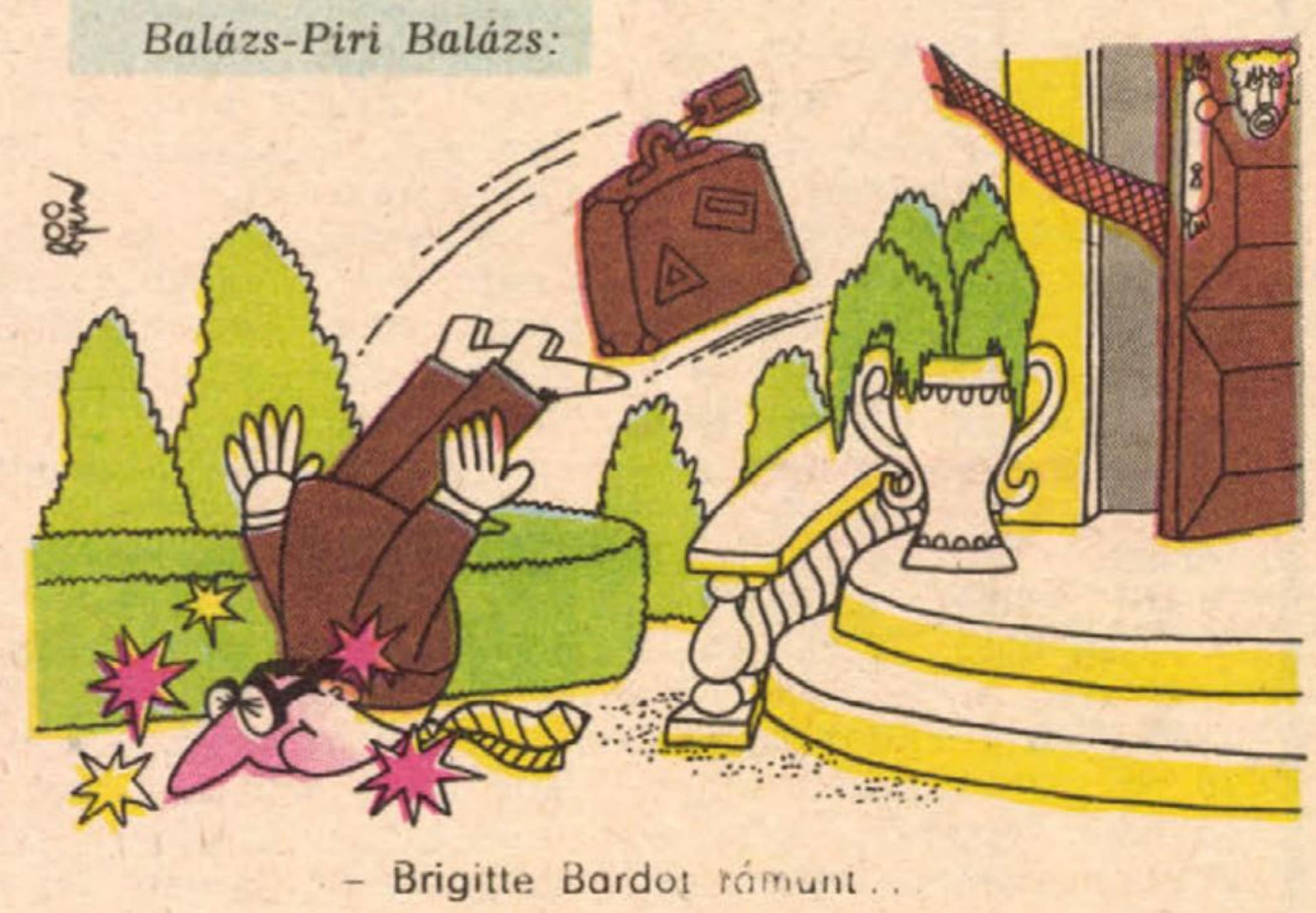

– Brigitte Bardot rámunt...

Lehoczki István:

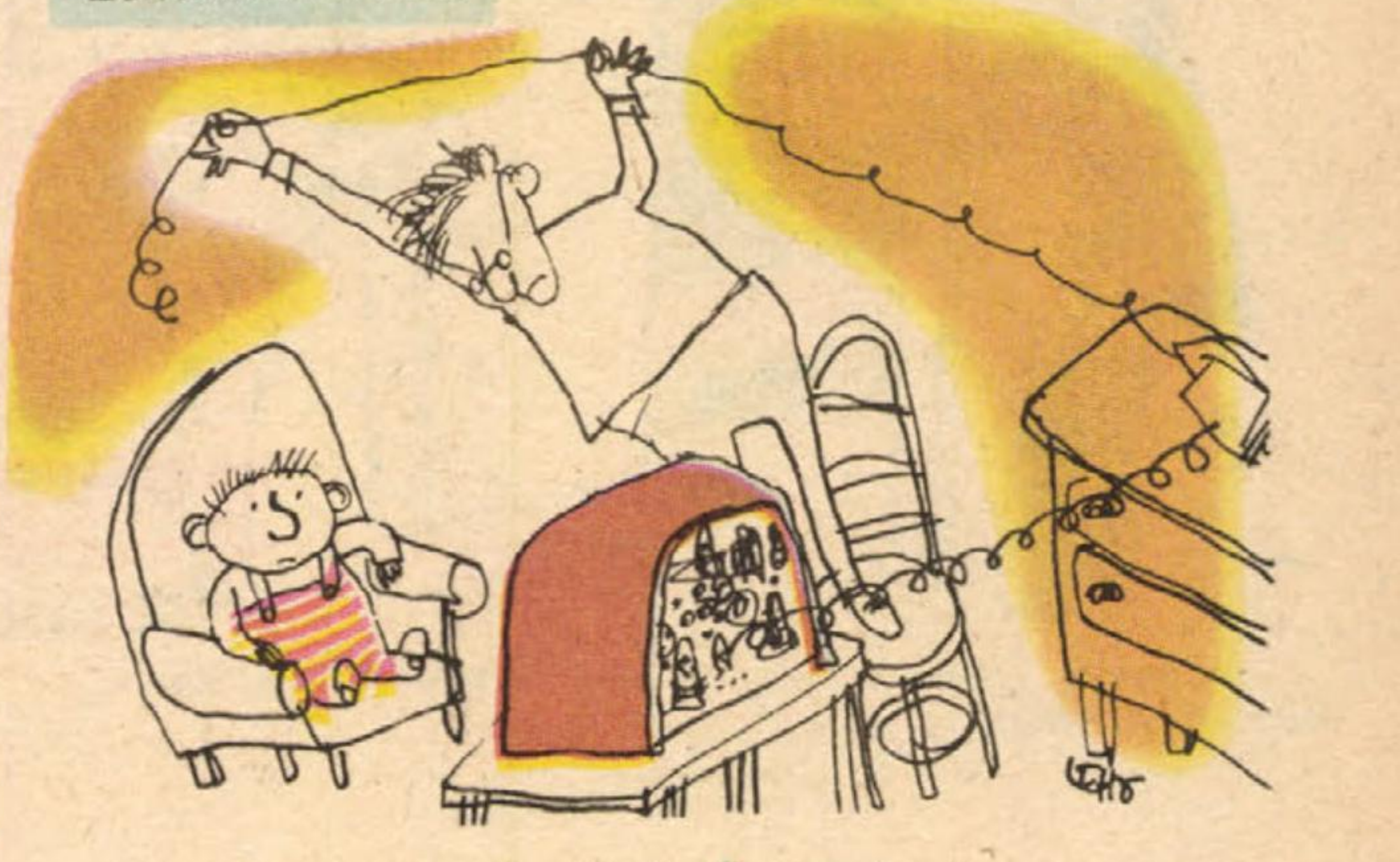

– A műszaki érzékemmel.

Szűr-Szabó József:

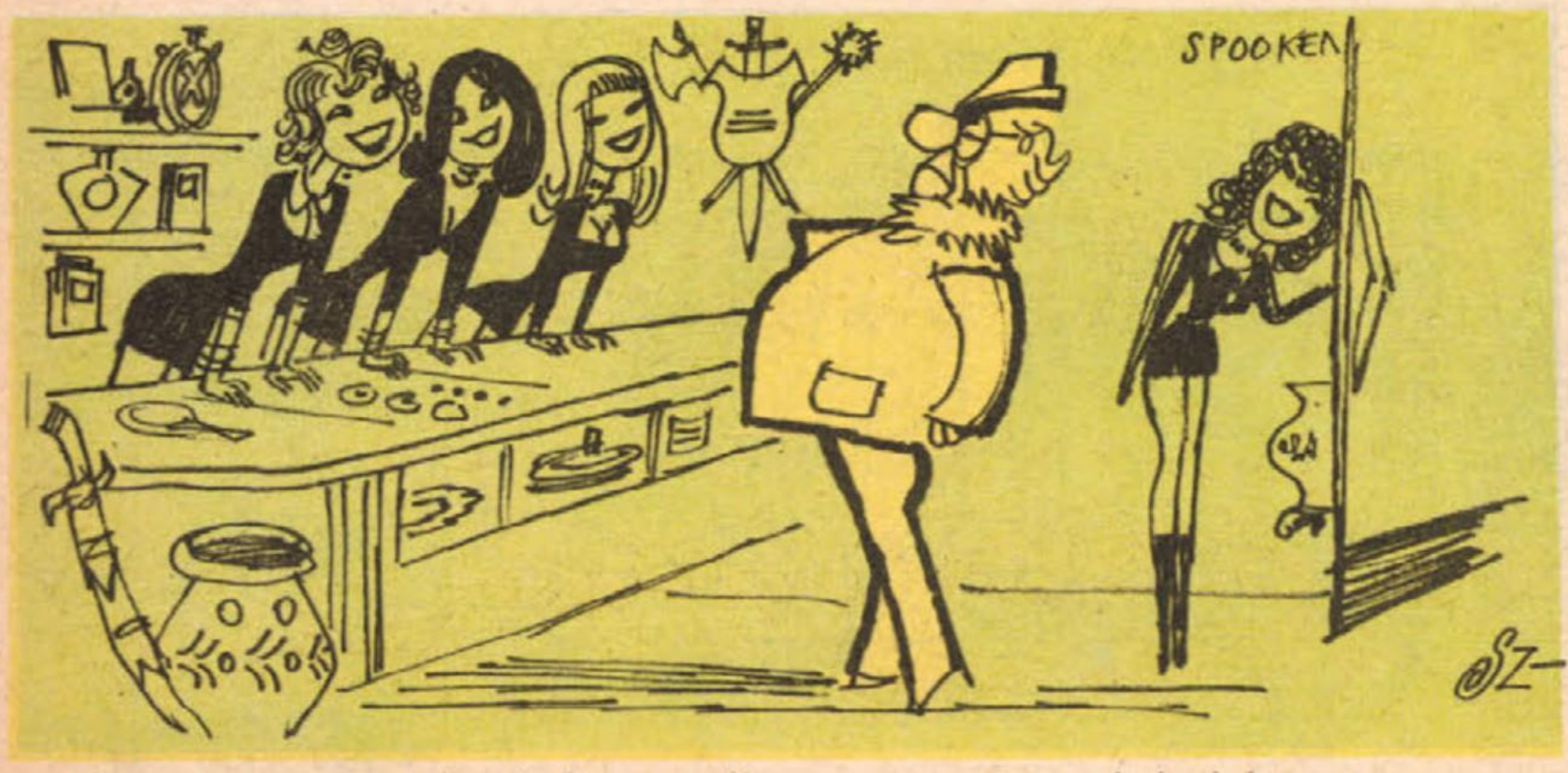

– Azzal, hogy a Konzumturisztban vásárolok.

Sajdik Ferenc:

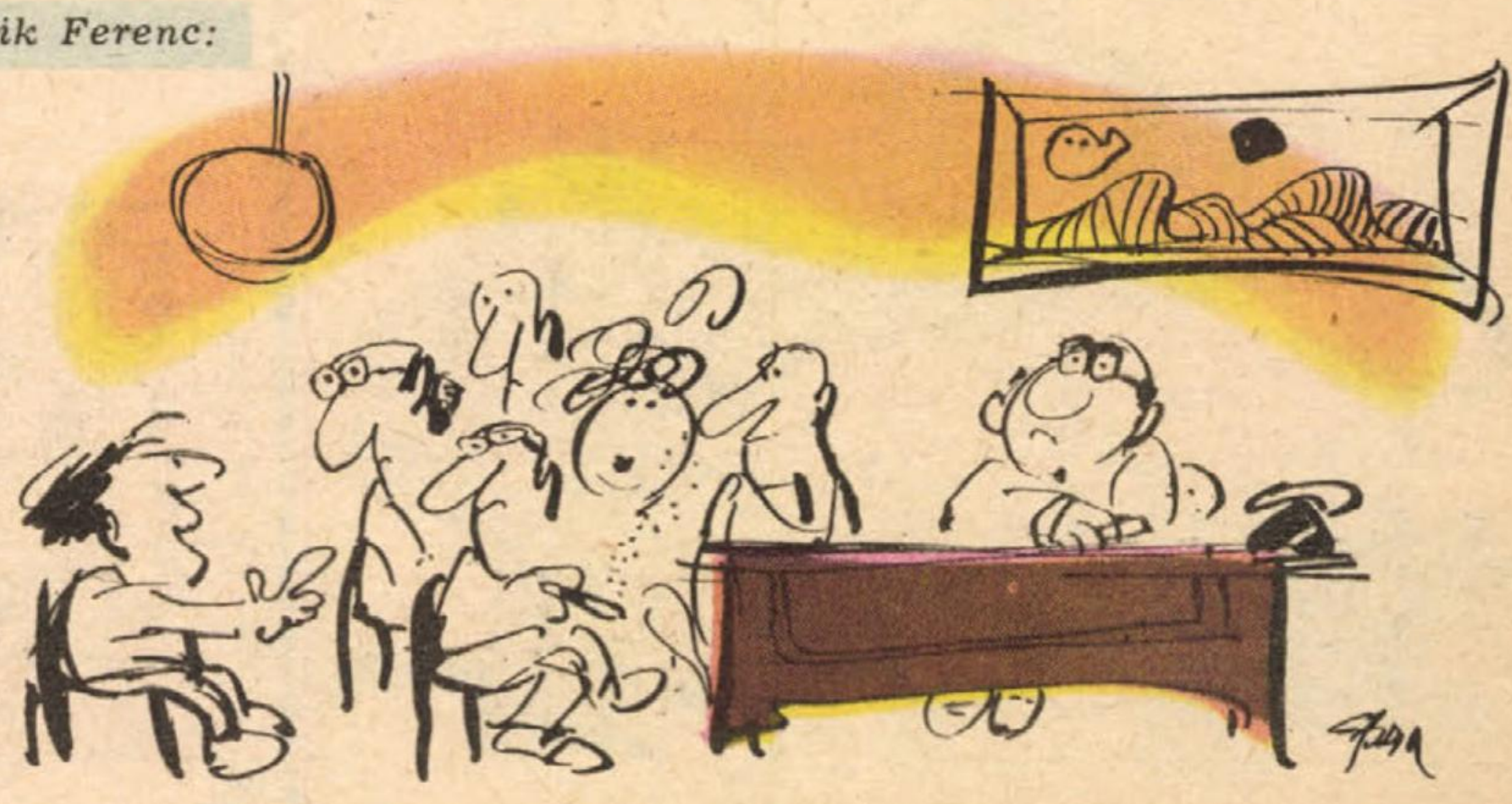

– Különvéleménnyel.

IDŐZAVAR

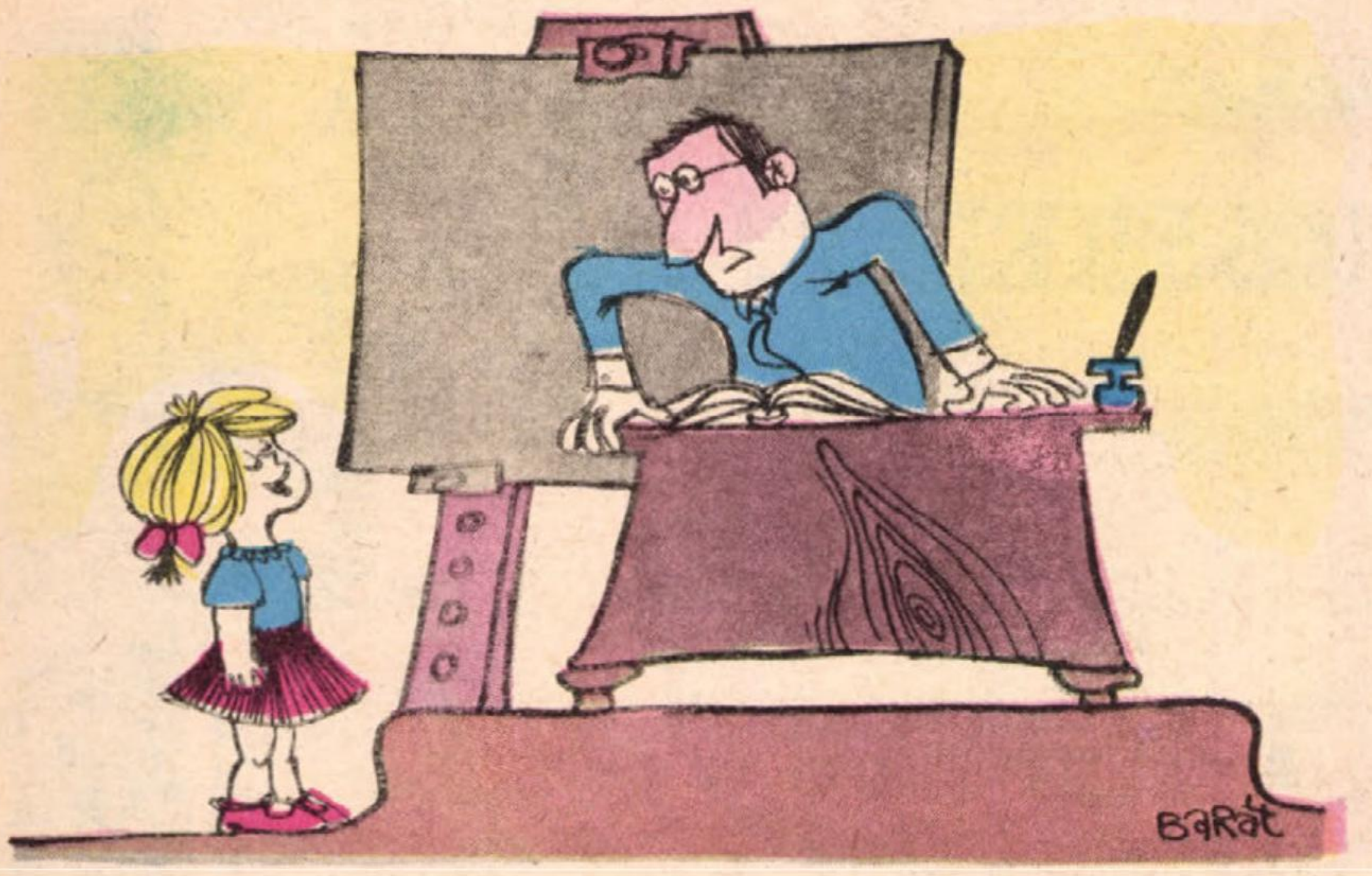

– Szeretnék elkéredzkedni, mert a fodrászomnál tizenkettőre vagyok bejelentve . . .

MELANKÓLIA

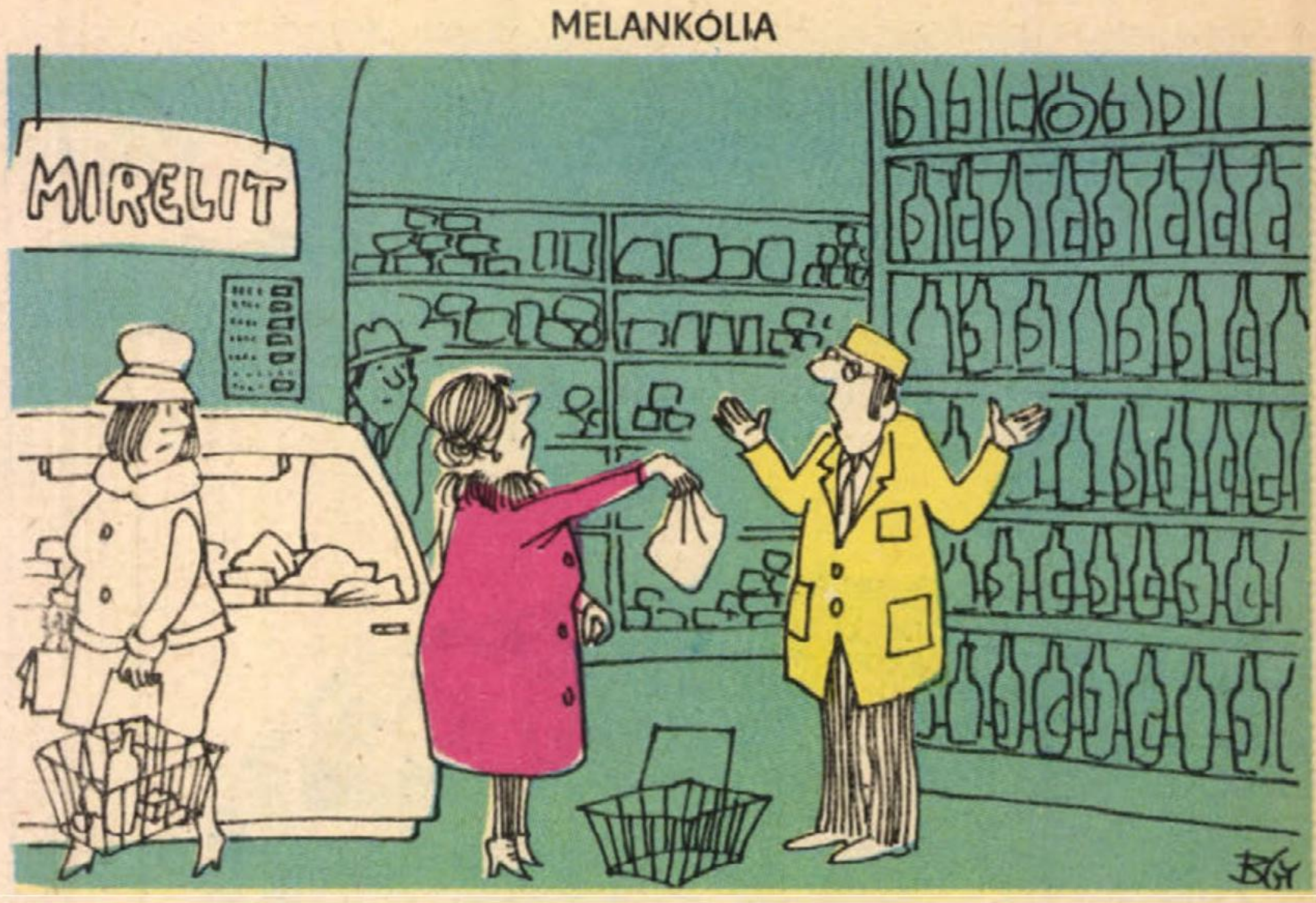

– Bizony, minden romlandó. Egyszer talán még a mi szavatossági időnk is lejár . . .

ÁLDOZATKÉSZ FÉRJ

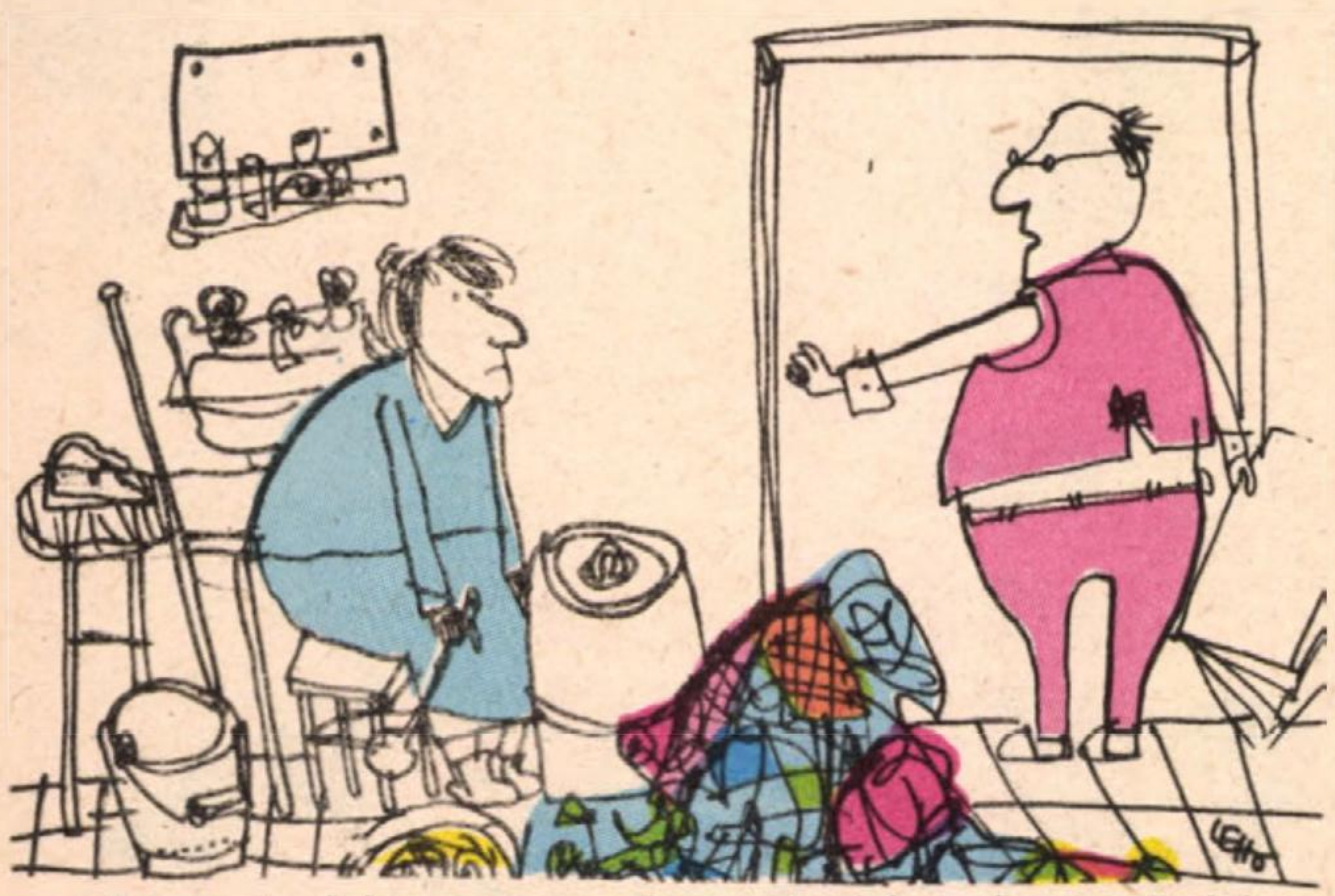

– Te csak dolgozz nyugodtan, anyukám, én majd felteszem a kávét!

ESKÜVŐ UTÁN

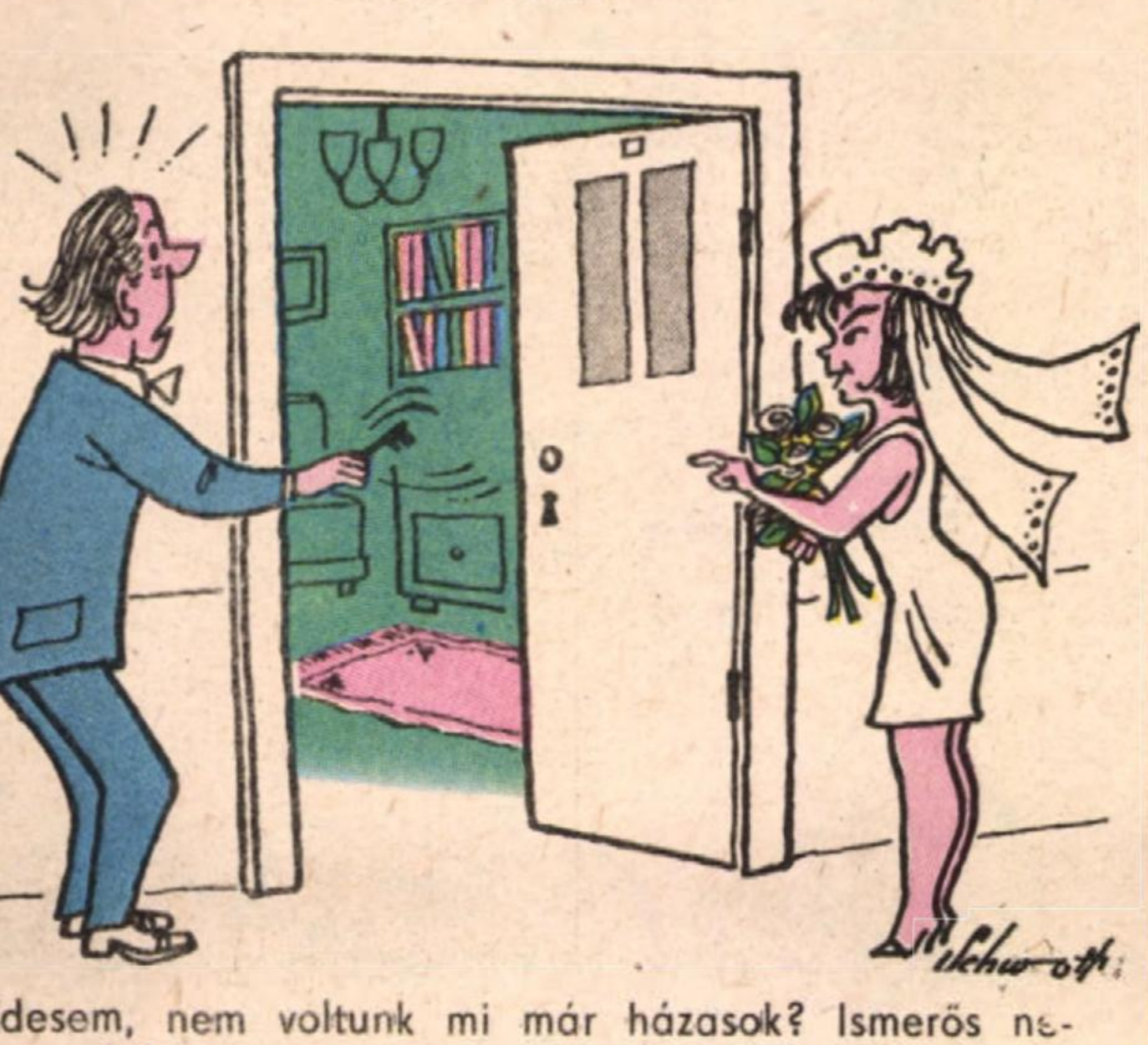

– Édesem, nem voltunk mi már házasok? Ismerős nekem ez a lakás . . .

EGYENJOGÚSÁG

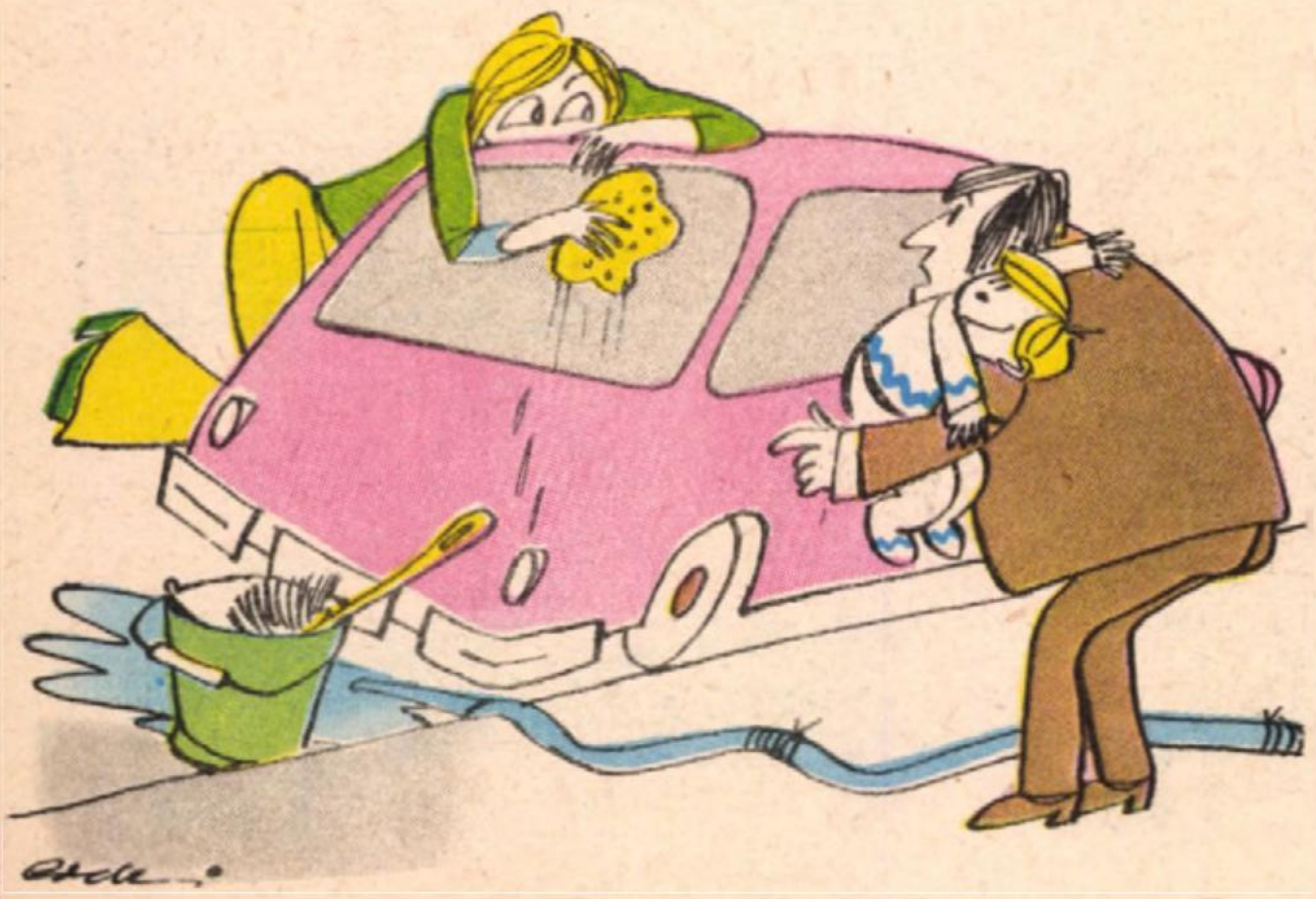

– Megyek, Jucikám, és tisztába teszem a gyereket.

Kevés a szöveg

Délutáni csúcsforgalom. A 6-os autóbusz peronján — ember embernek satuja.

Két csitri társalog a felöltőm hajtókájára dőlve, egy barna hajú egy fekete hajúval.

Pontosabban; csak a barna beszél, cserfes tündér, lelkes, gyors szavú. Társnője, igézetes álmokkal mélyfekete szemében, csak hallgatja merengve, némán.

— Neked csak azért nincs stabil hapsid — magyarázza a barna —, mert rossz a szöveged. Mit gondolsz, Péter talán nem ezért húzta fel olyan hamar a nyúlcipőt?

Lebiggyeszti a szája szélét a fekete. Őt egyáltalán nem érdekli holmi Péter, holmi nyúl, holmi cipő.

— Hiába fintorogsz — folytatja a másik —, akkor is nekem van igazam. És az sem véletlen, hogy Vencel még gyorsabban dobbantott mellőled, mint most Péter. Egyáltalán nem véletlen. A hapsikkal szövegelni kell. Tíz hapsi közül kilenc abszolút kuka, ezért a csajoknak kell szövegelni. Ha jó a szöveged, te is jó vagy náluk. Nem lehet egész nap együttlógni, szöveg nélkül. Azt ők nem bírják. Az az idegükre megy. Attól egyszercsak felszívódnak. Mint ez a Péter is.

Megvonja vállát a fekete, de nem igazán meggyőző ez a mozdulat, szemem előtt a szeme, látom, nagyon is fontos neki ez a téma.

És a barna kamaszlány növekvő hévvel magyaráz.

— Lehet a hapsival zenét hallgatni, jó. Lehet vele rázni, jó. A hapsival mindent lehet csinálni, de mit csináltok két minden között? Erre kell a szövegelés. Ha csak ülsz, ha csak nézitek egymást, egy idő múlva ciki lesz az egész. De ha van jó sztorid, ha tudsz kicsit színezni, belátja a hapsi, hogy jó fej is vagy. Akkor nem száll át az első mentesítőre. Mint most ez a Péter.

Elfátyolosodik a fekete hajú lány ragyogó szembogara, ez a Péter egyáltalán nem lehetett közömbös neki.

Az oktató pedig — látva a hatást és túljutva az alaptételen —, rátér a gyakorlati részletekre.

— Igazából nem is olyan fontos, hogy mindig nagy szöveget nyomjál. Azt mindig senki sem tud, még én sem tudok. A legfontosabb, hogy ne állj le vele. Ne adj időt a hapsinak, hogy sokat spekulálhasson rajta. Ha az egyik szöveged nem jön be, máris nyomjad a következőt. A sok közül néhány csak bejön. Ha már végképp nem jut eszedbe semmi, körülnézel és arról szövegelsz, amit látsz. A kirakatokról a krapekokról, a szerelésekről, mindegy, ami éppen az eszedbe jut . . . Mit gondolsz, az Öcsit én mivel tudom már több mint két hónapja konzerválni magamnak? Csakis a szövegemmel. Van, hogy előre készülök, leírom magamnak otthon, még tükör előtt is leadom, hogy jól feldobjam a sztorit, amikor találkozunk. Érted már, hogy mennyi minden múlik a szövegen?

A fekete hajú bólint és most először szólal meg.

Azt mondja kicsit rekedtes, kicsit borongós alt hangon:

— Ja.

— Na látod! — nyugtázza elégedetten a választ a barna — Tudsz te is szövegelni, ha akarsz. Most már csak az a lényeg, hogy ennél kicsit többet!

Kürti András

ÁLLANDÓ PROBLÉMA

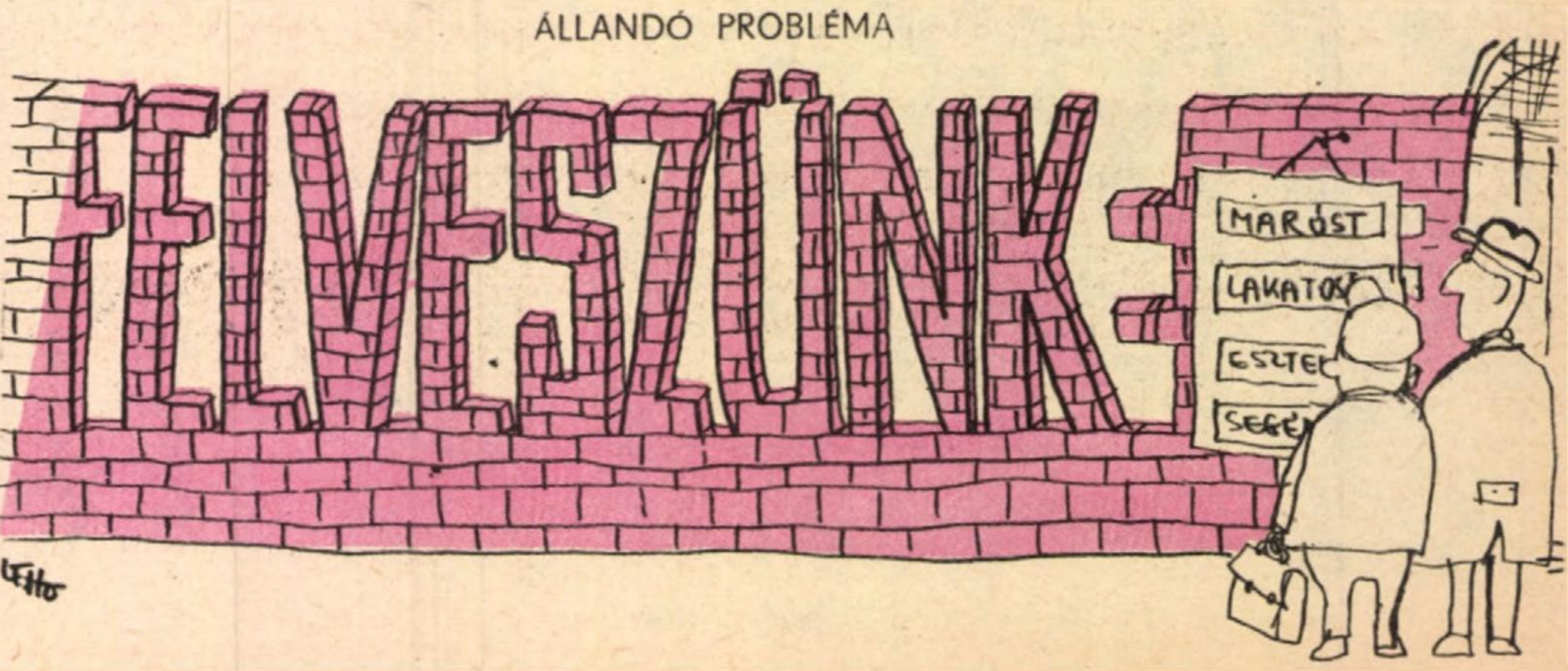

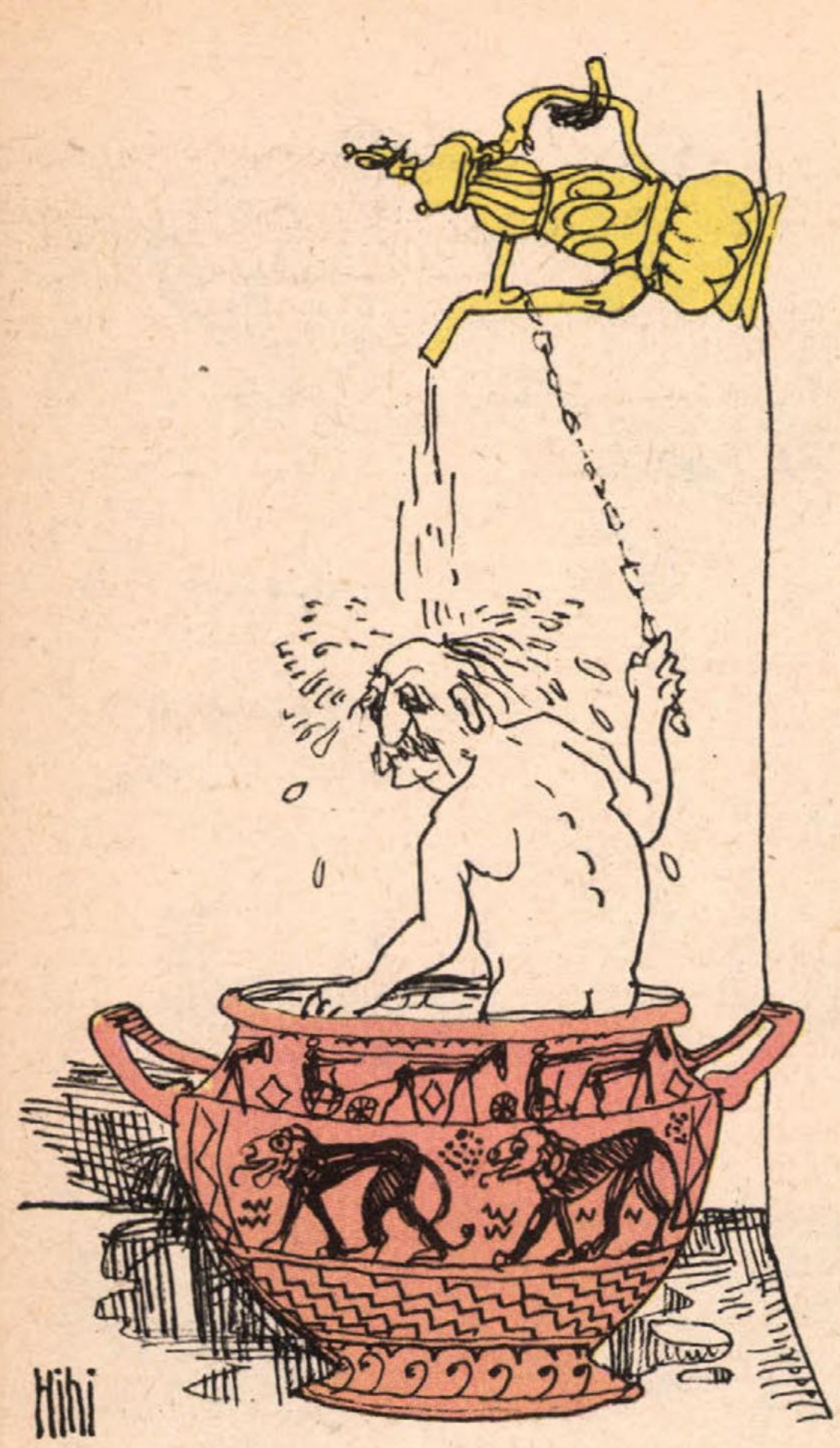

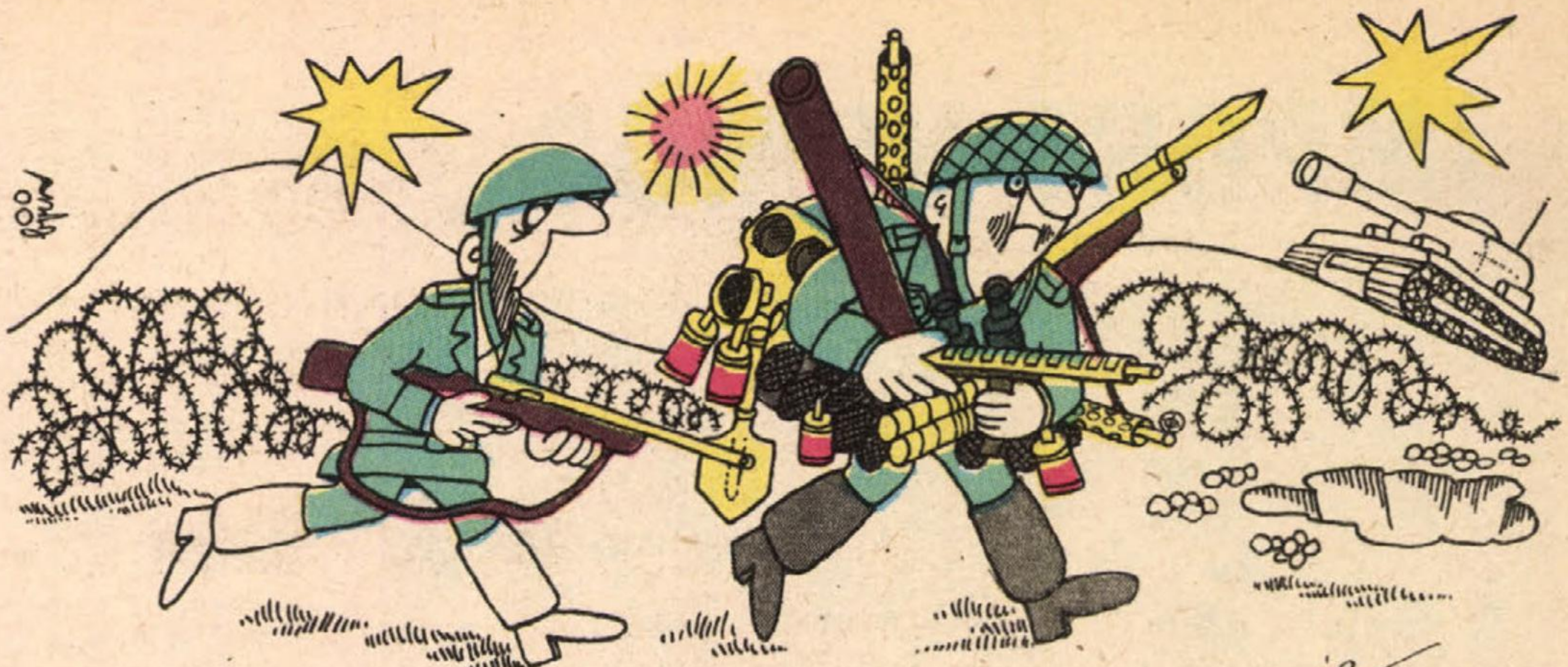

KRÖZUS

HEGEDŰS
BALÁZS-
PIRI
FÜLÖP
VÁRNAI
BRENNER
DALLOS
SAJDIK

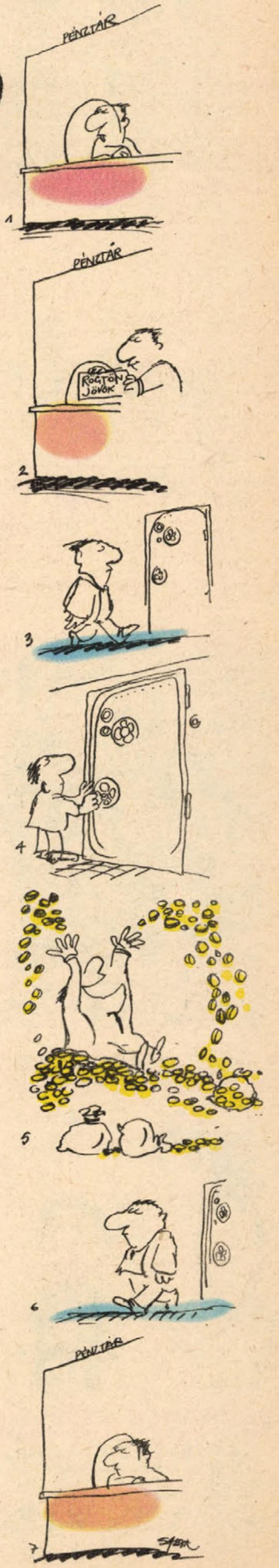
PÉNZTÁR
1
PÉNZTÁR
RÖGTÖN JÖVÖK
2
3
4
5
6
PÉNZTÁR
7
SAJDIK

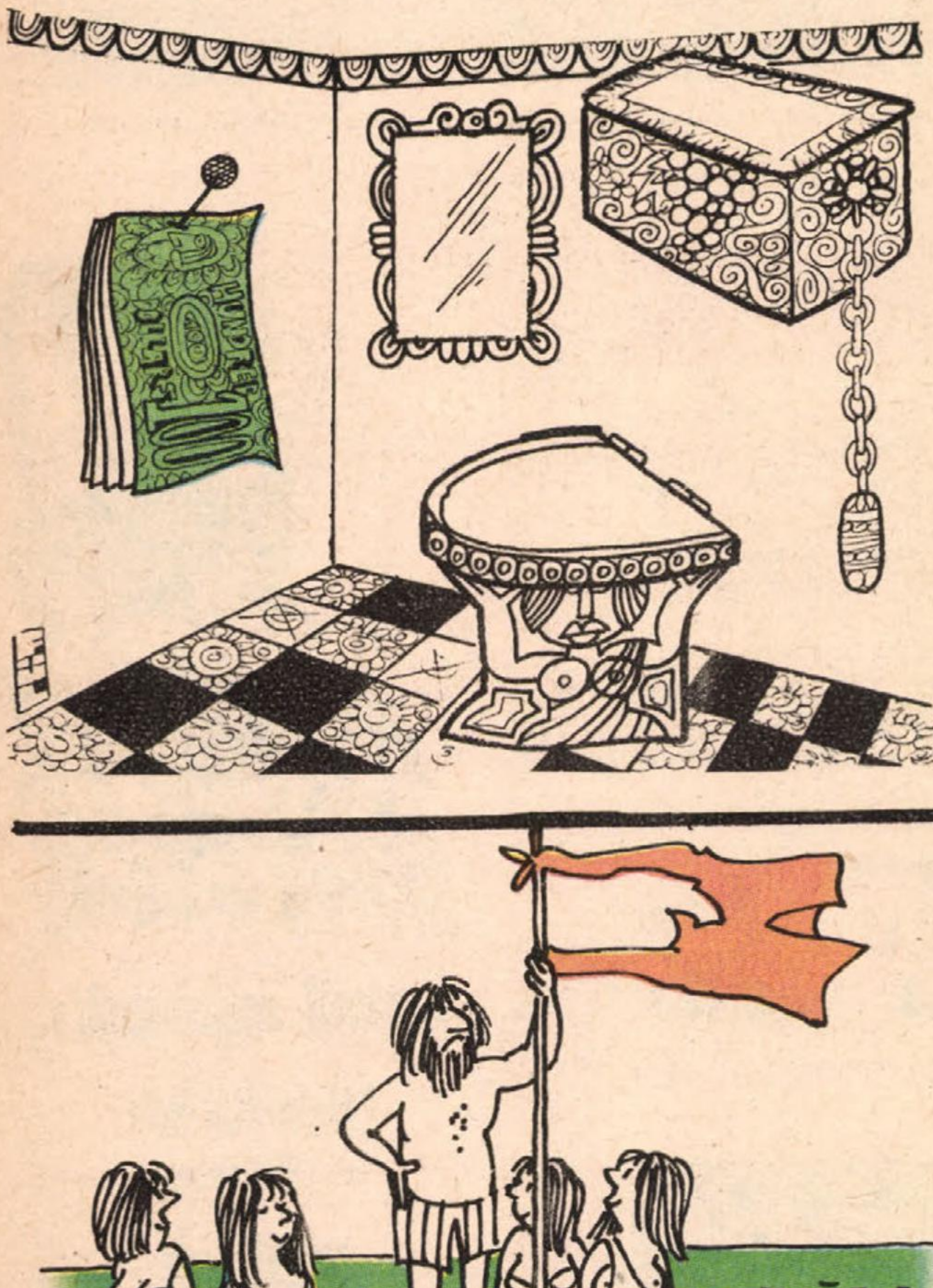

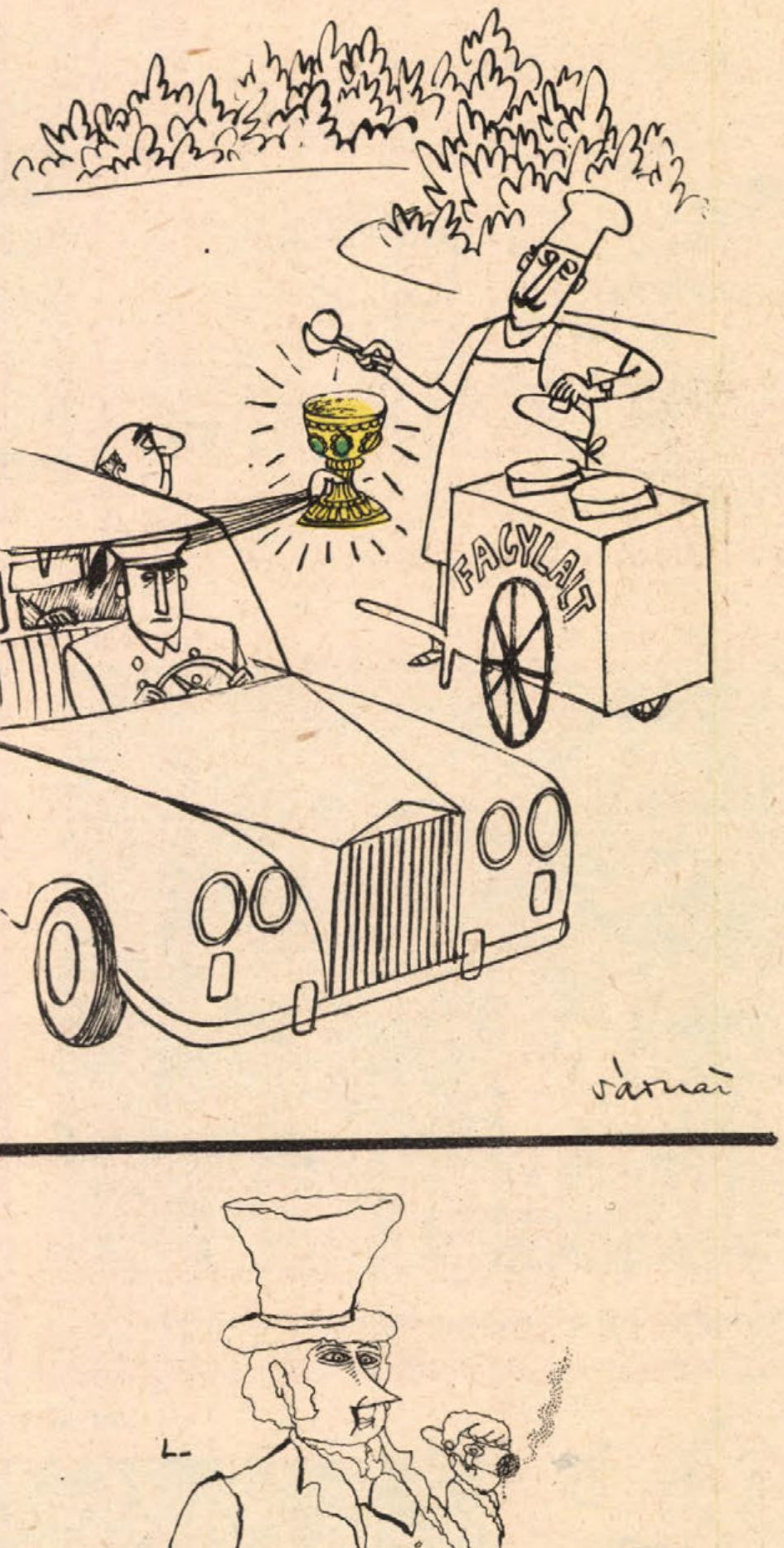
FAGYLALT
várnai

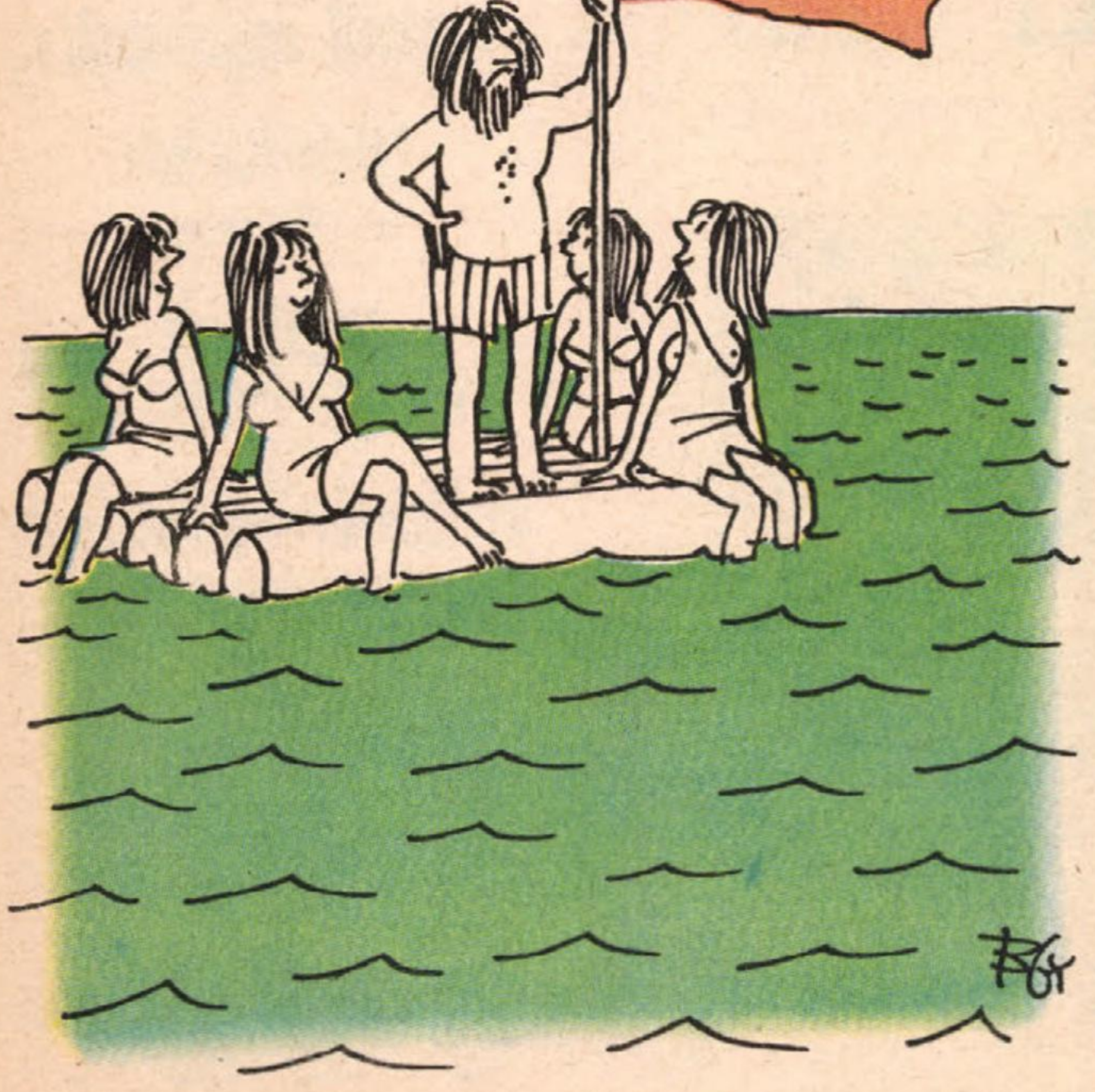

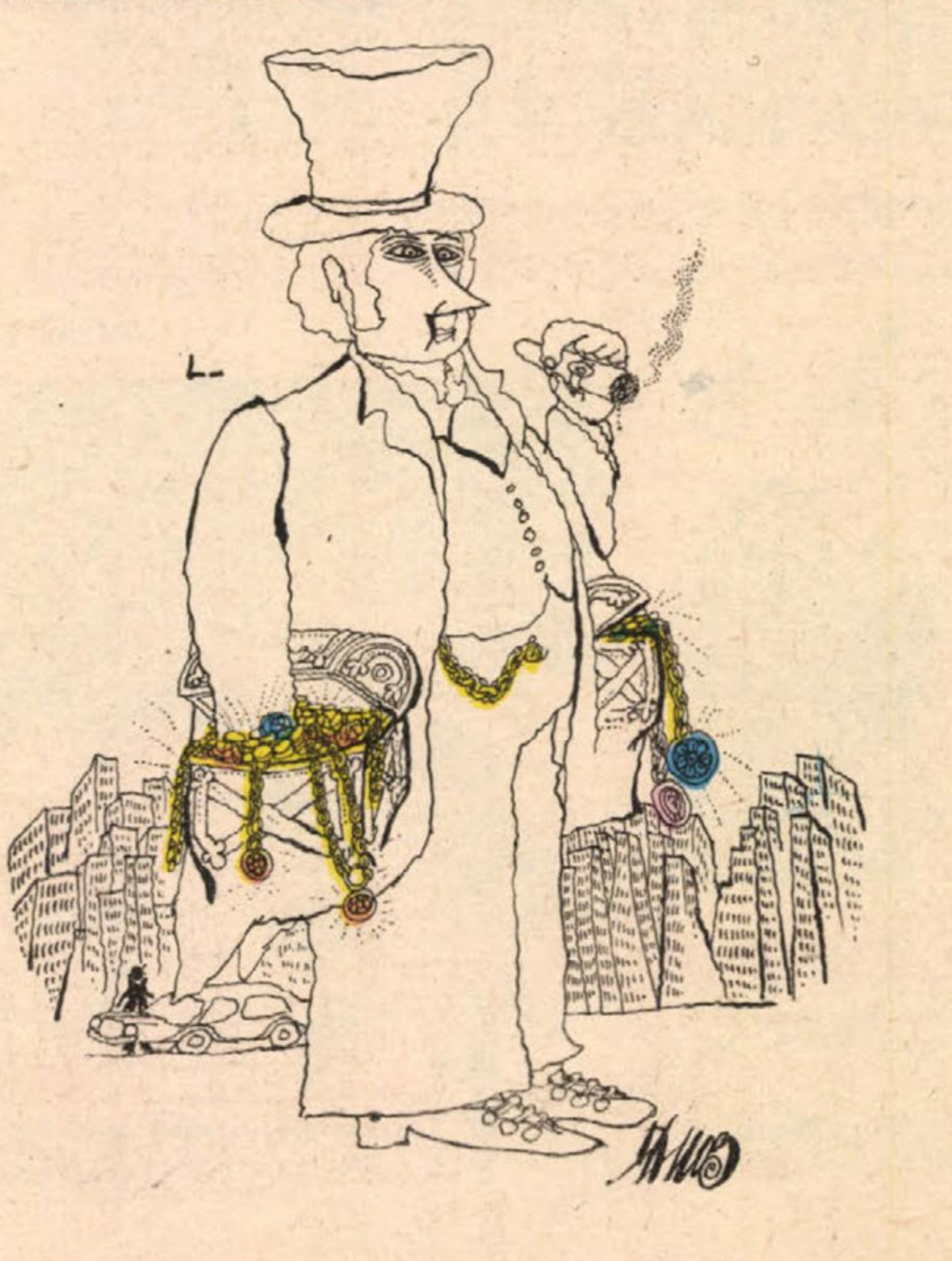

IMPORT HUMOR

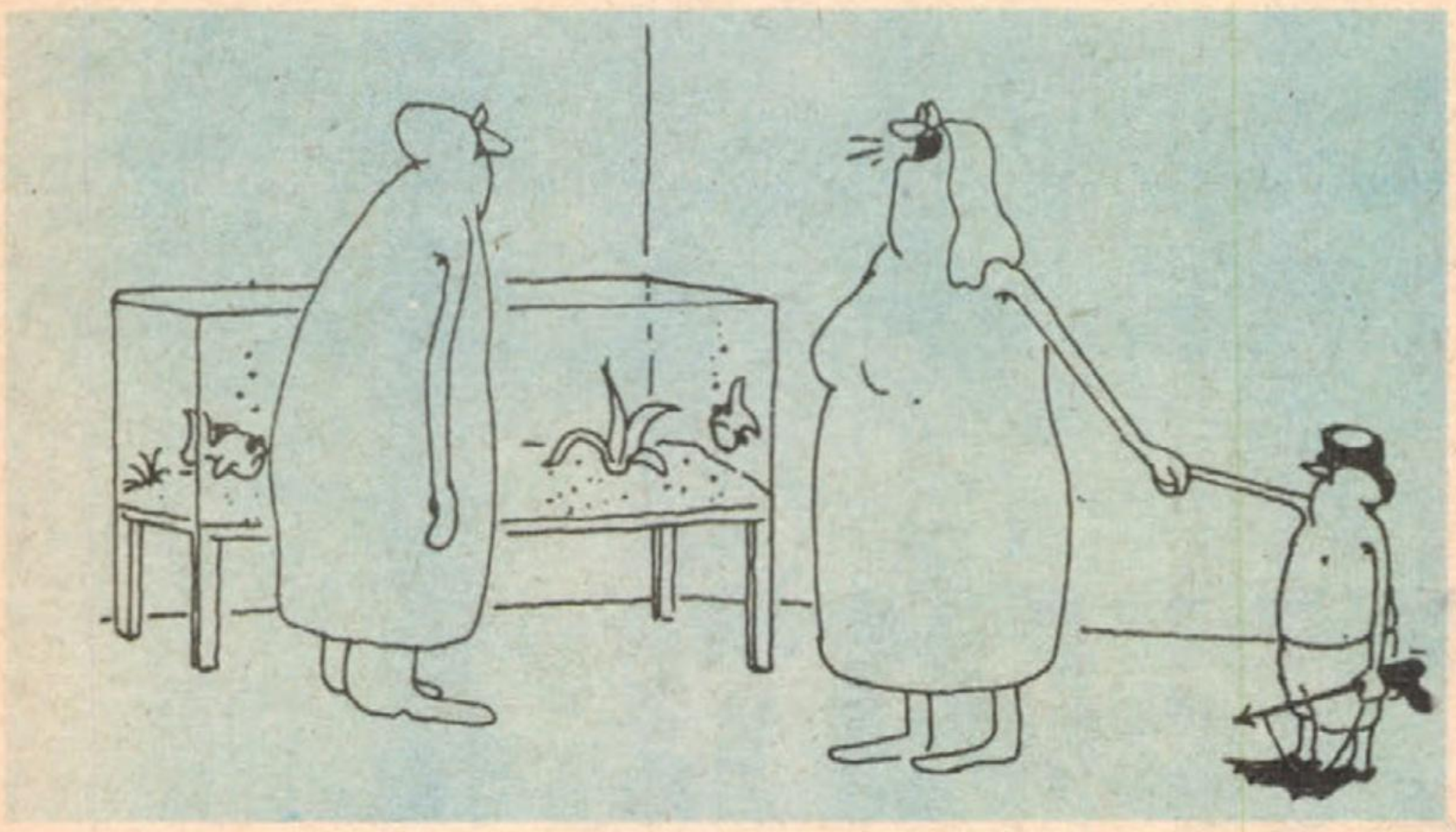

– Kedves szomszéd, a fiam ég a vágytól, hogy megismerhesse az ön akváriumát.

LOTTOZO VERSENYBÍRÓ

– Legyen, mondjuk, kettő, nyolc tizenkilenc, negyvenöt és hatvanhárom . . .

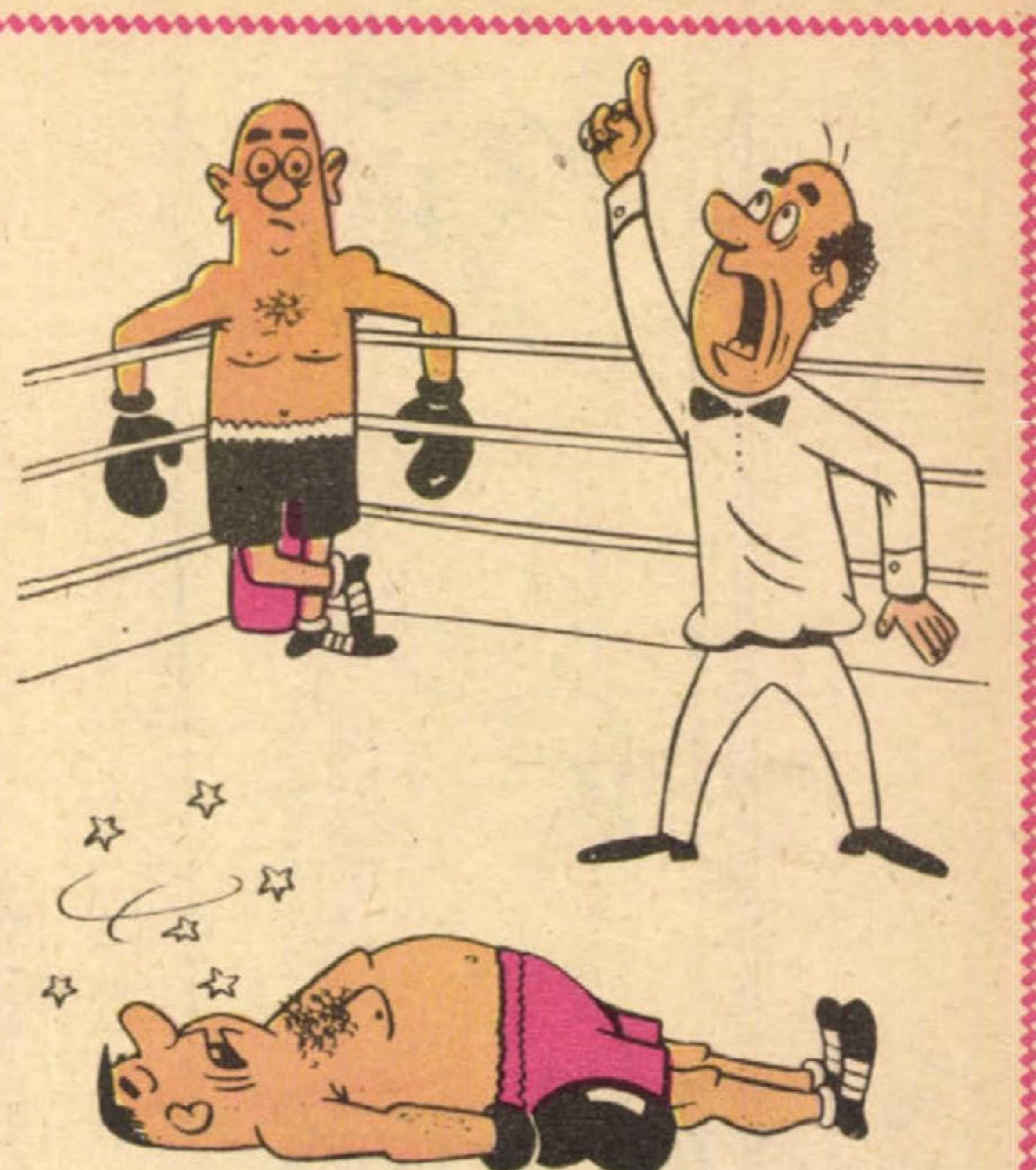

GYALOGOSKOTRÓ AUTO

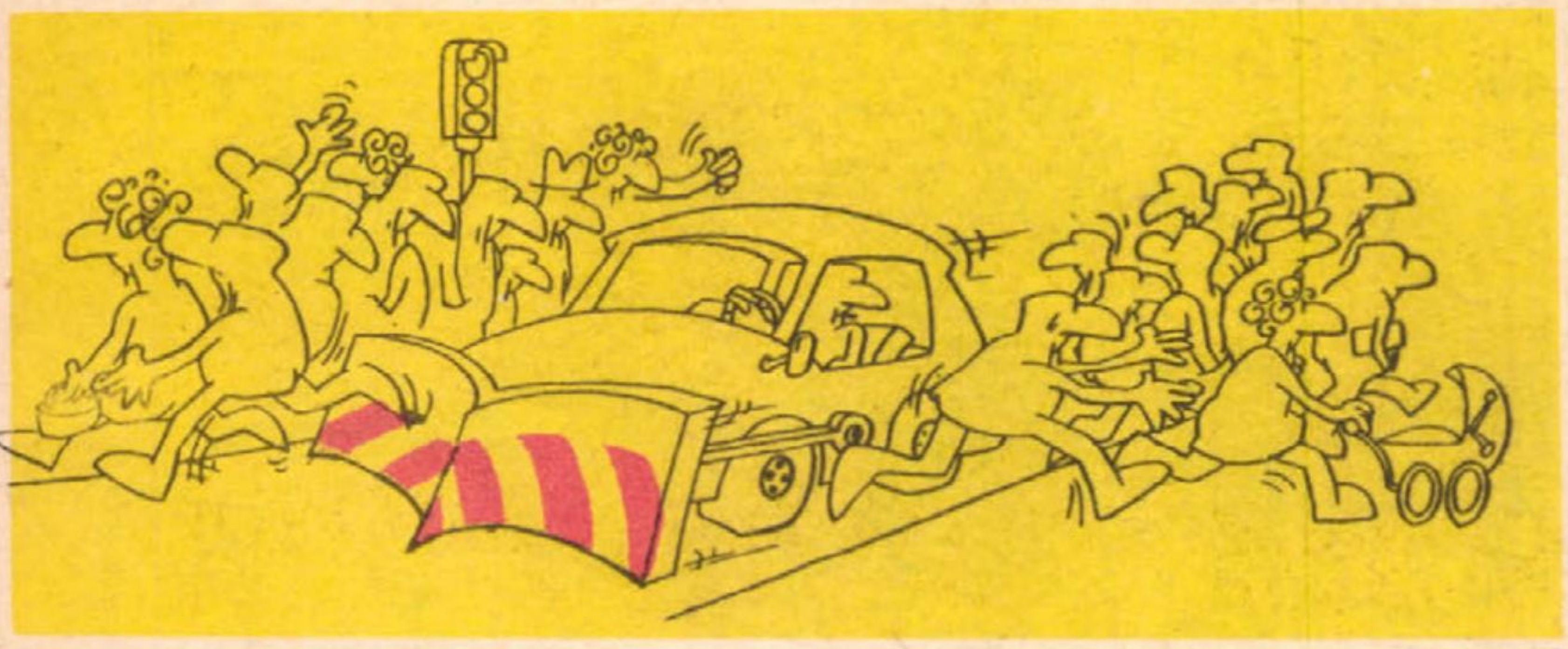

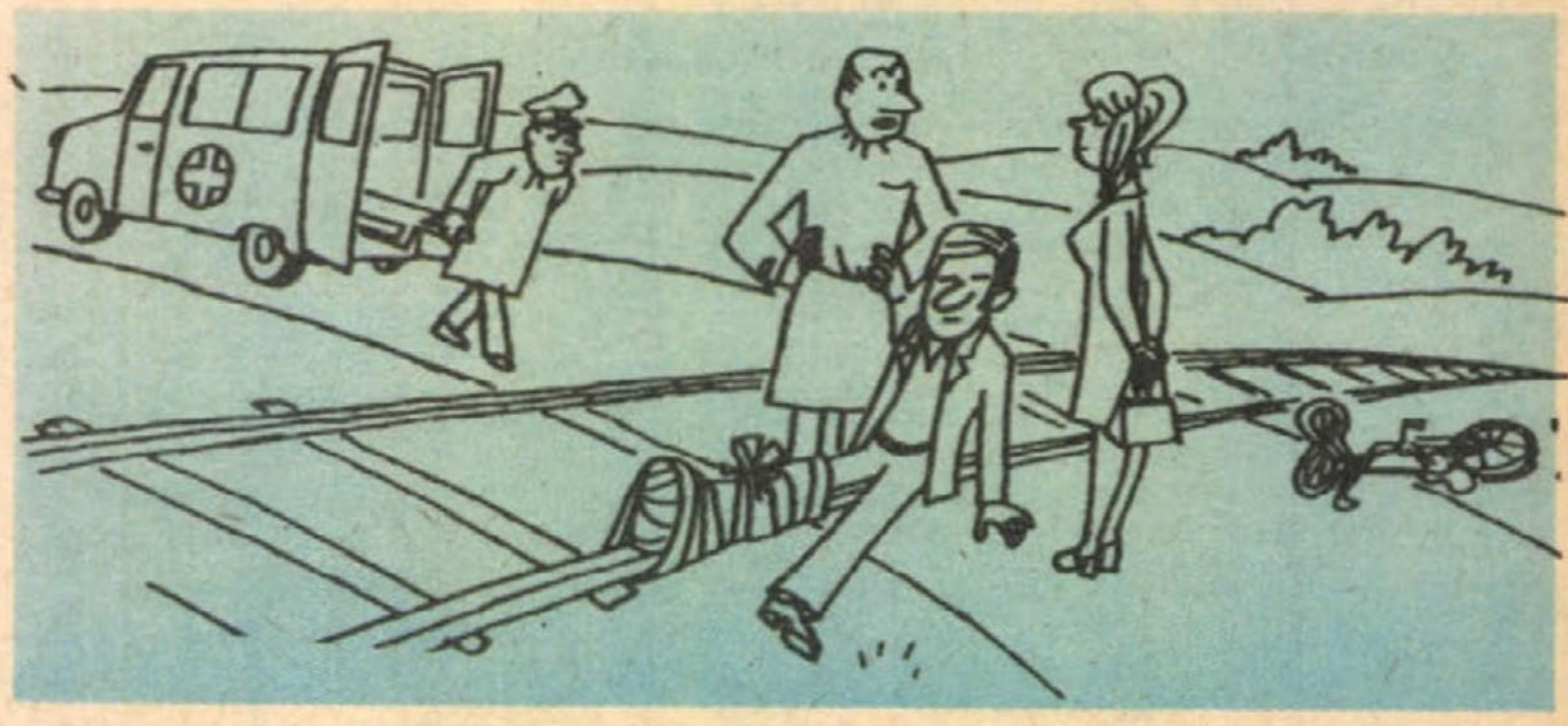

– Arulják el nekem: hol tanulták meg az elsősegély alkalmazását?

BALATON-PARTI TÉESZ

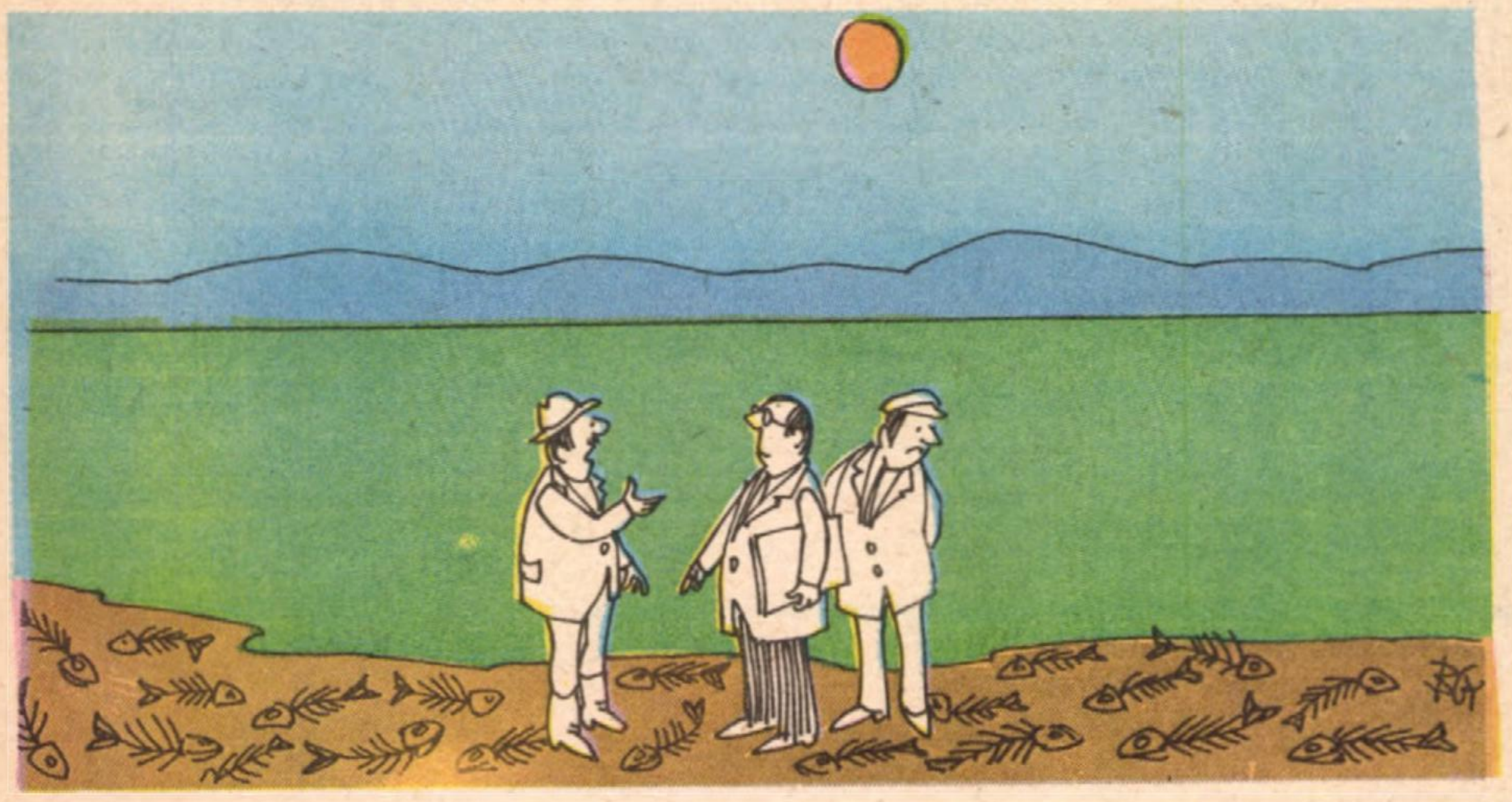

– Kérem, mi nem állatvédő, hanem növényvédő szert használunk.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

— Szervusz, Emil! De megváltoztál! Nemrégiben még nem voltál ilyen kopasz, nem volt ilyen nagy hasad és azt hiszem, szemüveged se volt . . .

— Azt hiszem téved, uram. Az én nevem nem Emil.

— Micsoda változás! Ezek szerint már a neved sem a régi . . .

SZTEREO

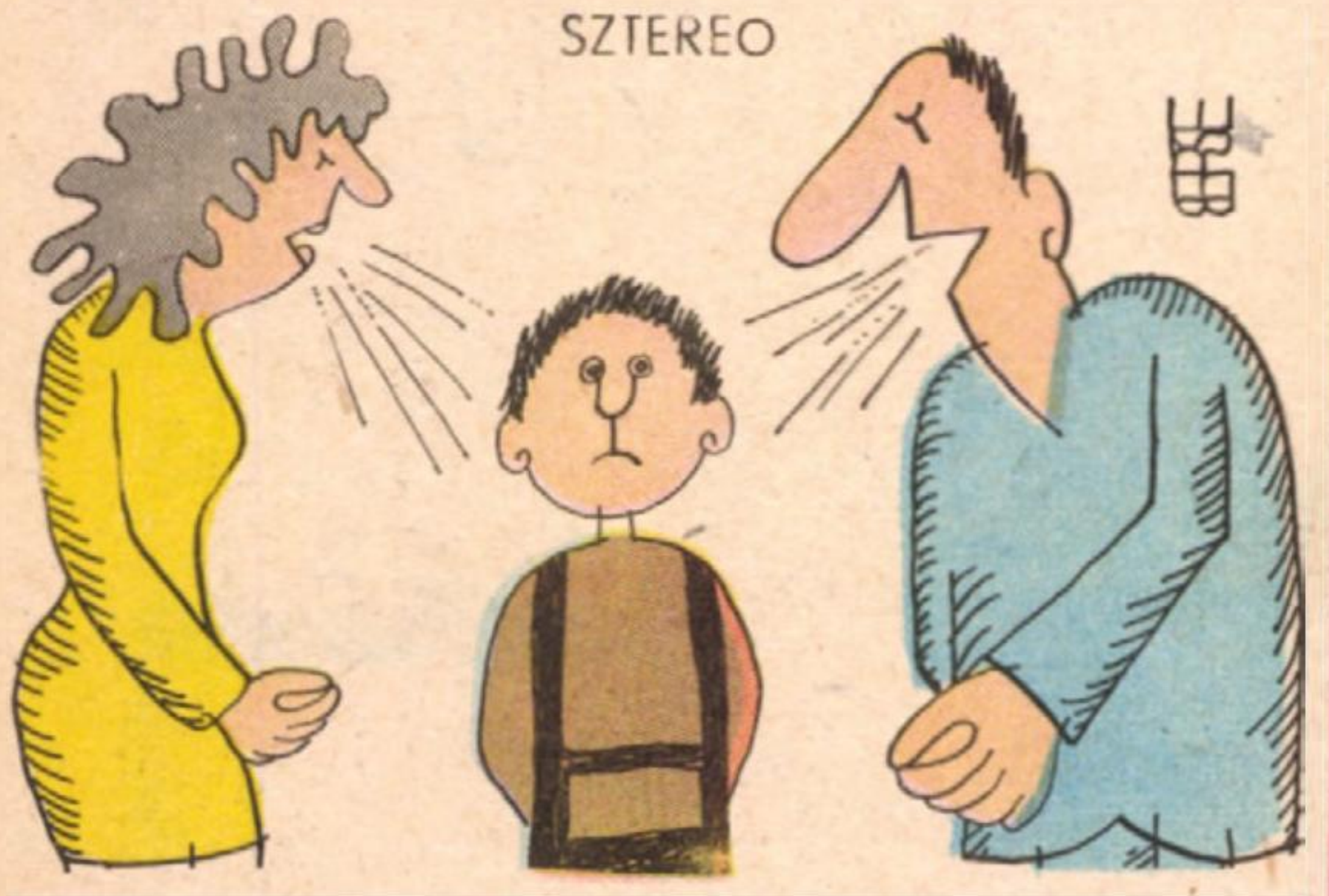

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A régimódi gavallér leborul a szíve hölgye előtt:

— Íme, a porba hullva mondom meg önnek: szeretem!

Mire a hölgy:

— Mi az, hogy porba hullva? Vegye tudomásul, hogy én mindennap kiporszívózom a szőnyegeket!

DIADALMENET

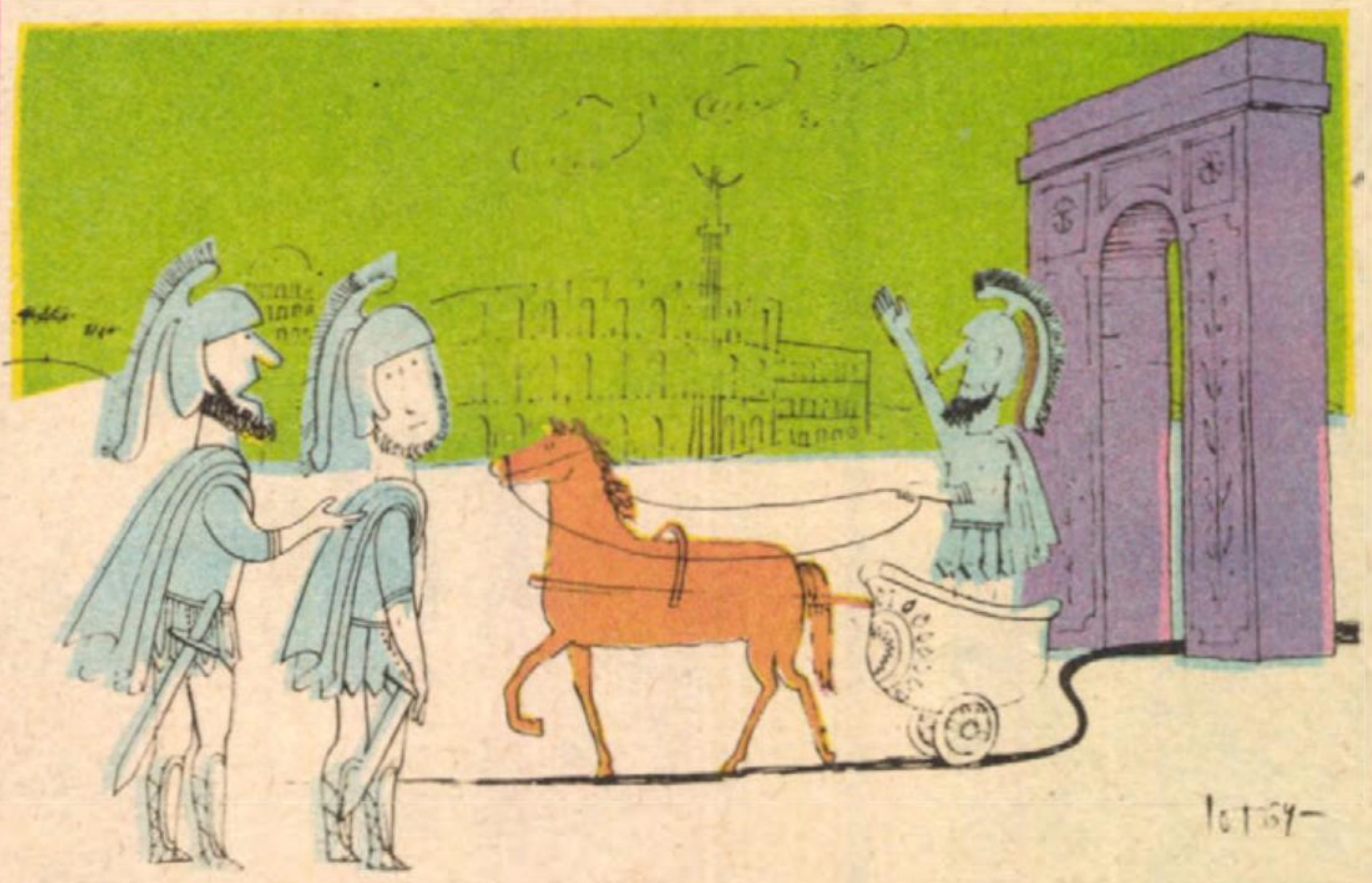

– Ez az Aurelius még mindig ezzel a divatjamúlt kocsival jár, mi már befizettünk a legújabb típusra!

HIRDETÉSEINK

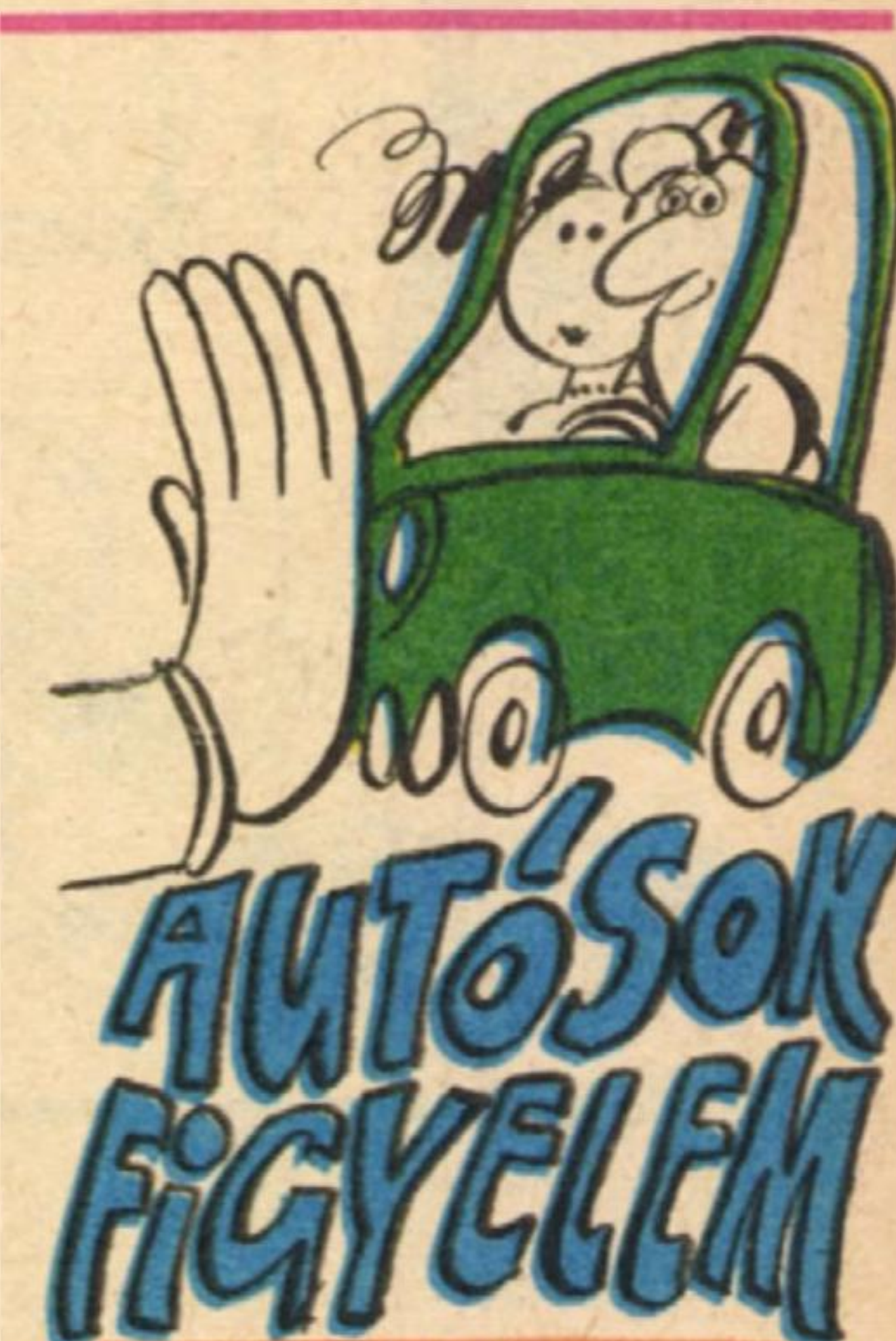

keravill autósboltok:

Polski-fiat-bolt
Bp. XIII., Tahi u. 74.

Zsiguli-bolt
Bp. XIV., Martos Flóra u. 29

autófelszerelési szaküzlet
Bp. V., Dimitrov tér 5.
Bp. VI. Lenin krt. 99.

Skoda-bolt
Bp. XI., Schönherz Z. u. 31.

KERAVILL

HIRDETÉSEINK

TÜCSÖK és BOGÁR

NEM BESZÉLTEK ÖSSZE!

BUKNAK, VAGY NEM BUKNAK? Fogadjunk! Fülsiketítő beatzene ömlik a tájra és a nézőkre, kezdődhet a nagy attrakció, a sícirkusz. Az amerikai Colorádóban profiartisták vakmerően igyekeznek nyaktörő mutatványaikkal túltenni egymáson. Ebből élnek. A nagy nyertesek mégis a fogadóirodák. Van aki meggazdagodik, van aki nyakát szegi. Fő a látványosság!

A síugrás legmodernebb edzésmódszere. Edző és tanítványa a légmunka technikai elemeit sulykolja

(A Pajtásban, illetve a Képes Újságban észlelte Adorján Gyöngyi, bátaszéki olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

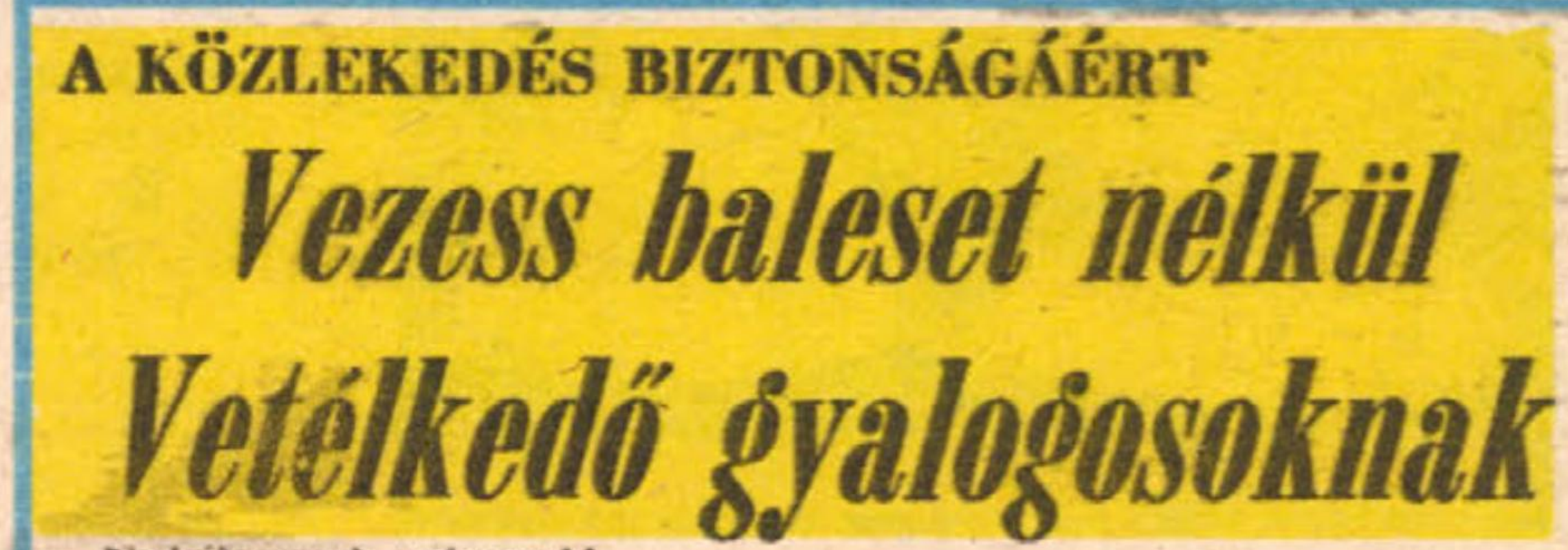

A KÖZLEKEDÉS BIZTONSÁGÁÉRT

Vezess baleset nélkül

Vetélkedő gyalogosoknak

Nekik csak sikerül!

(Az Esti Hírlapban lelte Baldóci Csaba)

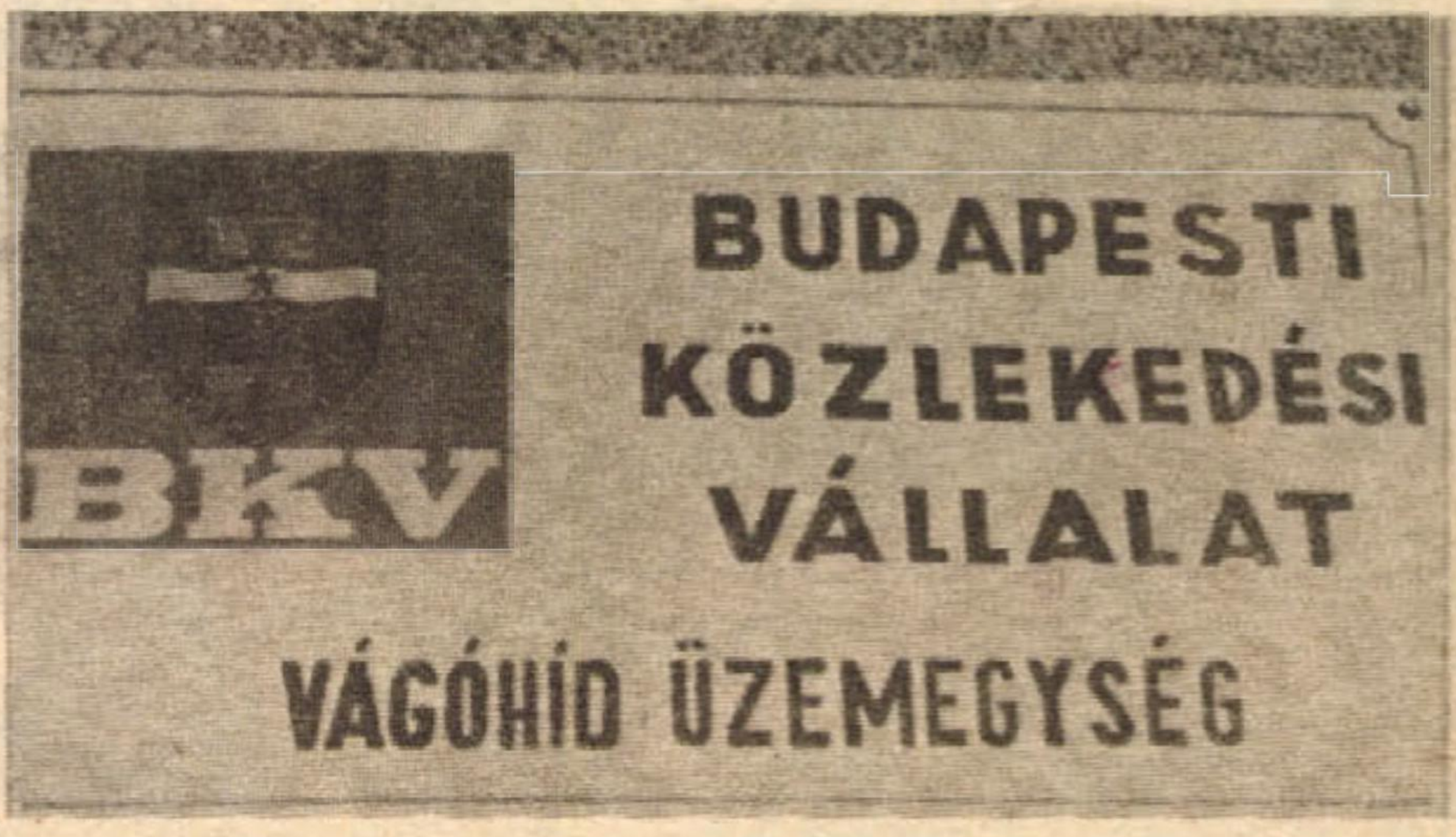

Melléküzemág?

(A IX. kerületben fotózta Tusnádi Csaba Károly)

DIRIB-DARAB

Így szólt valaki:

— Ha új gondolatokat akarok olvasni, mindig a régi filozófusokhoz fordulok.

HIERARCHIA

— A felettes szervnek engedelmeskedem... — mondta a szív, az agyra mutatva.

SZÓLÁSOK

— Az egyik tojás olyan, mint a másik... — mondta a kolibritojás a strucctojásnak.

PÁRBESZÉD A TÁRGYALÁSON

— Bűnösnek érzi magát?

— Én nem. És a bíró úr?...

*

Én a jövő embere vagyok... — mondta büszkén egy tenyérjós.

SZEMLÉLET

— Maguk férfiak mind egyformák... — mondta egy nő Einsteinnek, Mussolininek és Al Caponenak.

A rossz lelkiismeret gyakran megvigasztalódik a sikerekkel.

AMATŐR SPORTOLÓK

Az ál-amatőr:

Versenyt fut a pénzért.

Az amatőr:

Versenyt fut a győzelemért.

Az abszolút amatőr:

Versenyt fut a versenyért.

*

A színész halálán volt. Utolsó szavai ezek voltak:

Mondjátok!... Milyen volt az agóniám?

EGY FUTBALLISTA JELLEMKÉPE

Úgy küzd, mint egy oroszlán, s úgy rúg, mint egy ló...

FELHÍVÁSOK

Szívjon Daru cigarettát!

*

Szívjon ópiumot!

*

Szívjon levegőt!

B. Szilágyi János

MODERN ÉPÍTÉSZET

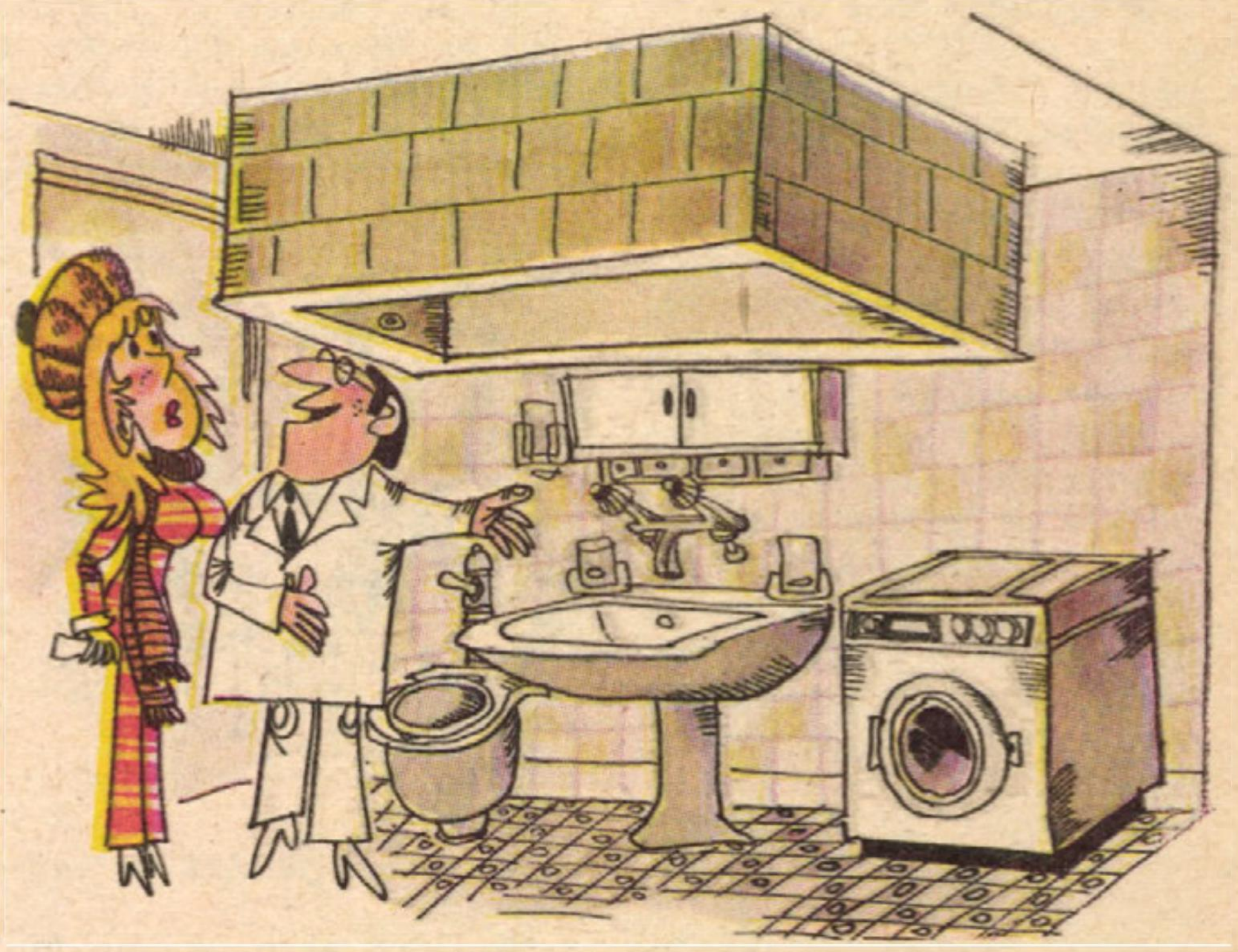

– Ezzel a megoldással a mosógép is elfért a fürdőszobában!

KORREKT ELJÁRÁS

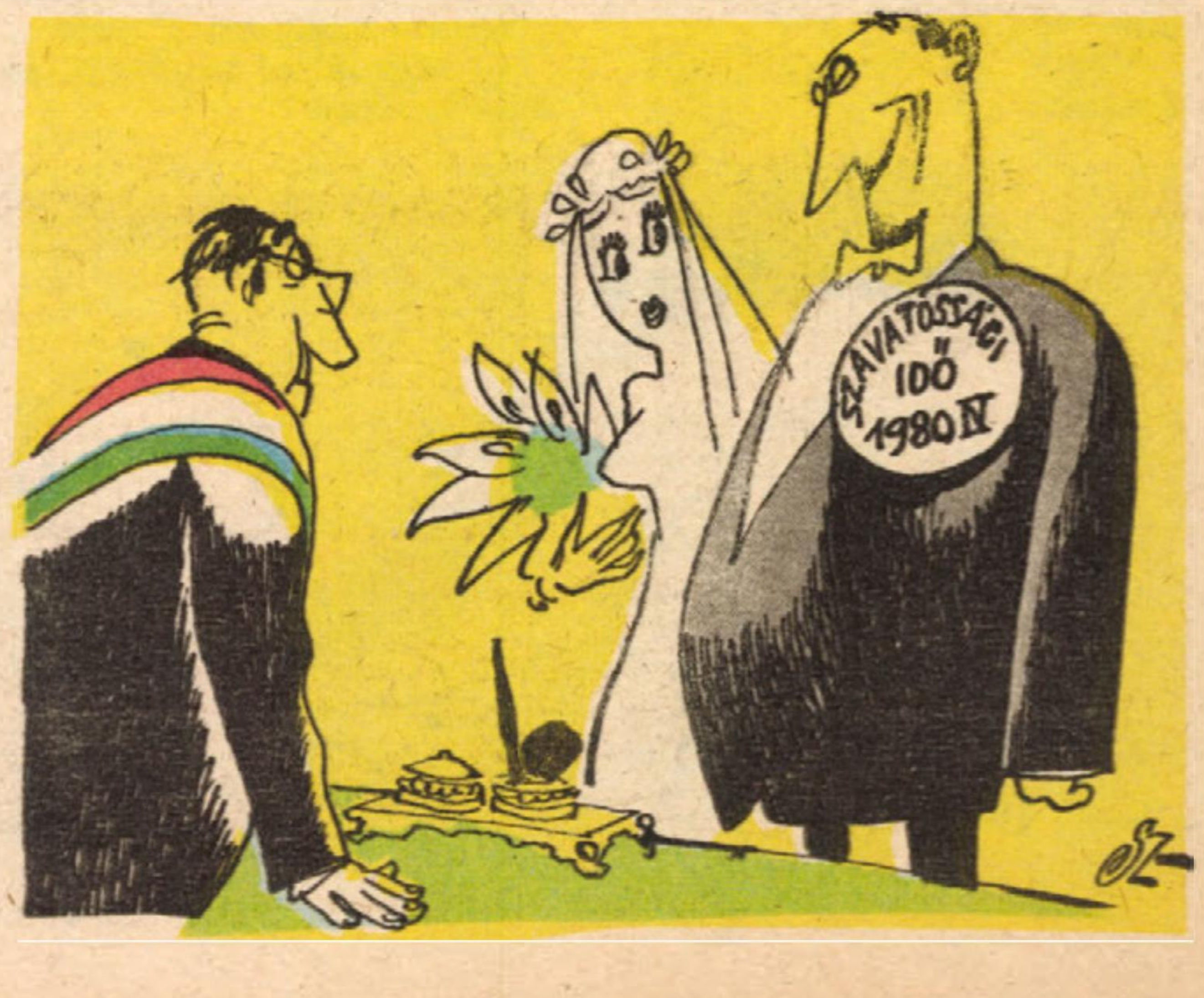

HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK HIRDETÉSEINK

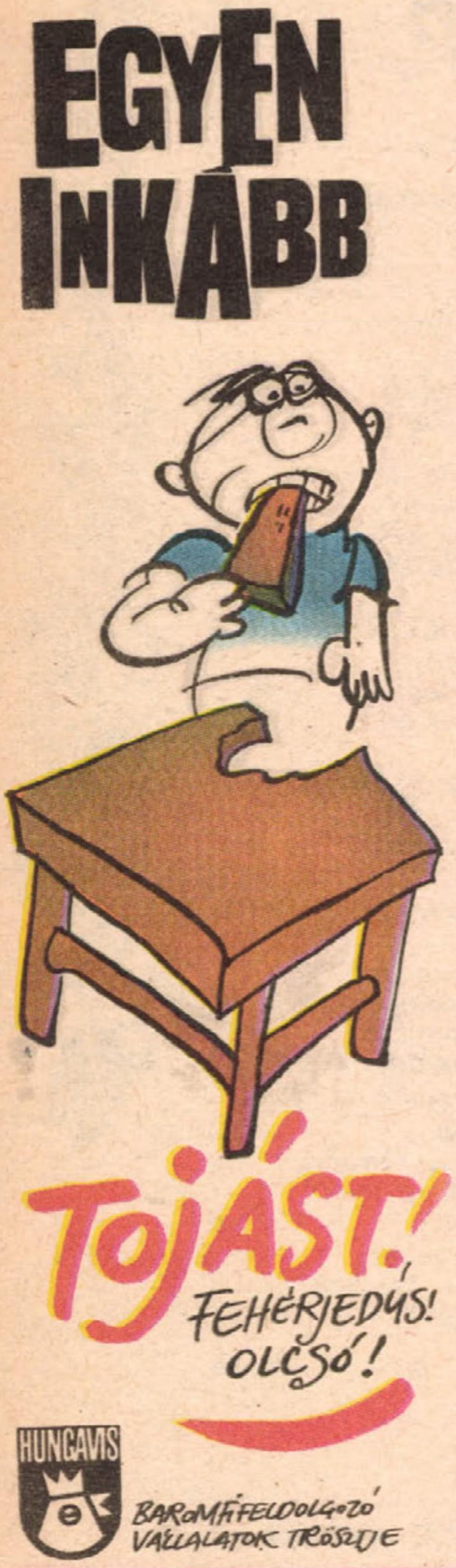
EGYEN INKÁBB
TOJÁST! FEHÉRJEDÚS! OLCSÓ!
HUNGAVIS
BAROMFIFELDOLGOZÓ VÁLLALATOK TRÖSZTJE

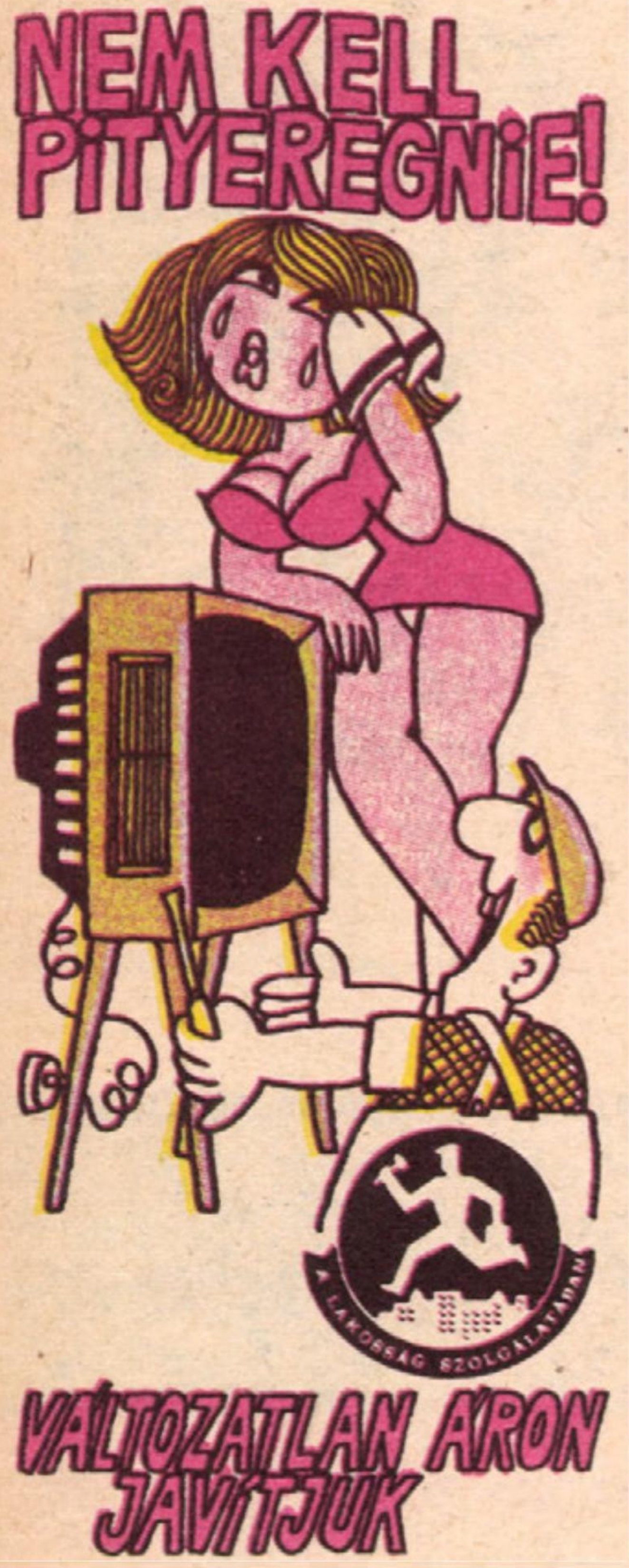

TELEVÍZIÓJÁT, HŰTŐGÉPÉT, valamint belföldi és importált HÁZTARTÁSI GÉPEIT

A SZÖVETKEZETI IPAR JAVÍTÓ SZOLGÁLATA:
313-313, 117-809, 126-140

Hibabejelentés hétköznap:
7.30-tól 19 óráig,

tv-javítás vasár- és ünnepnapokon: 9-től 13 óráig.

Műszerészeink tudják, hol a hiba.

Gyors, pontos, szakszerű javítás

EGY KIS SAKK

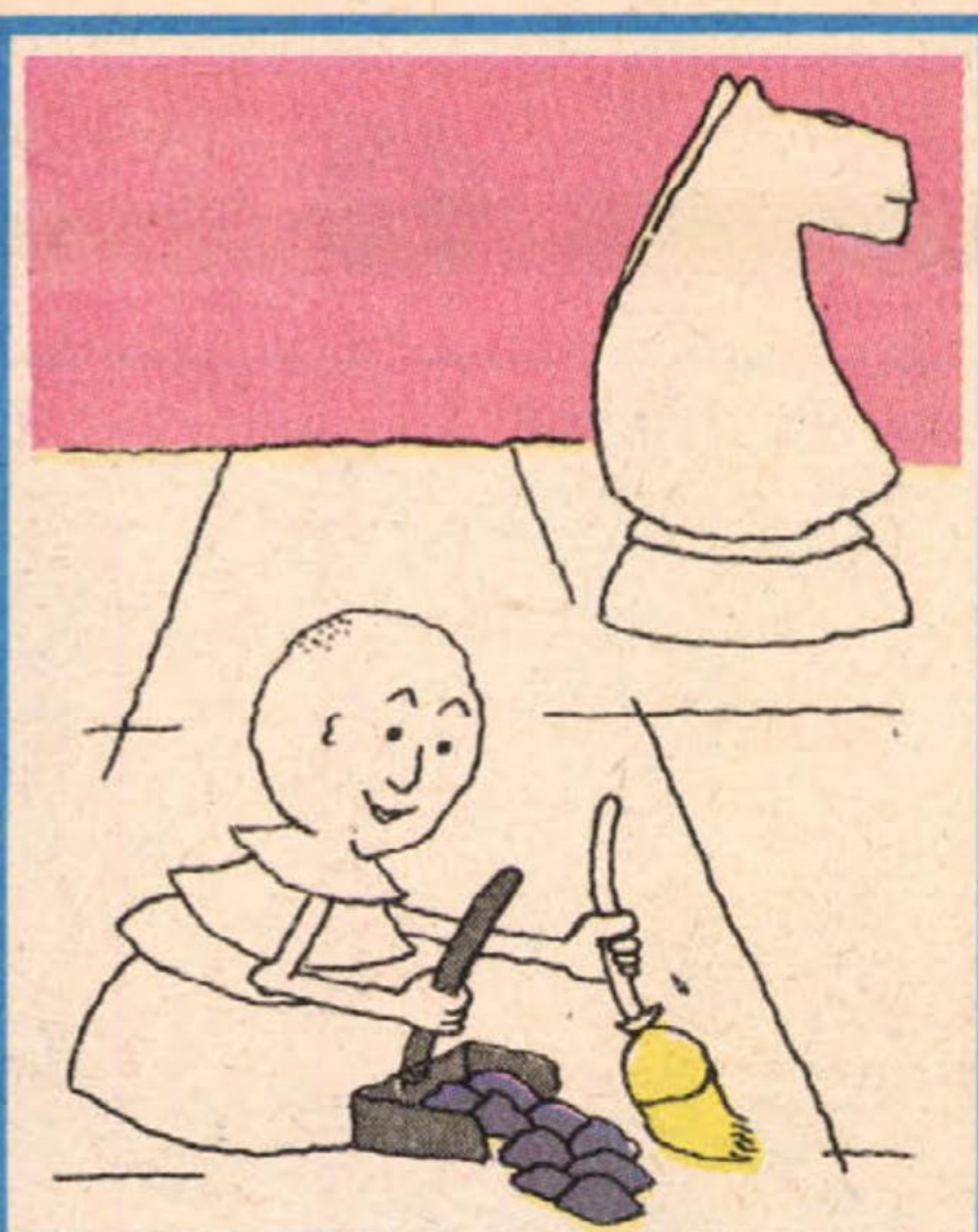

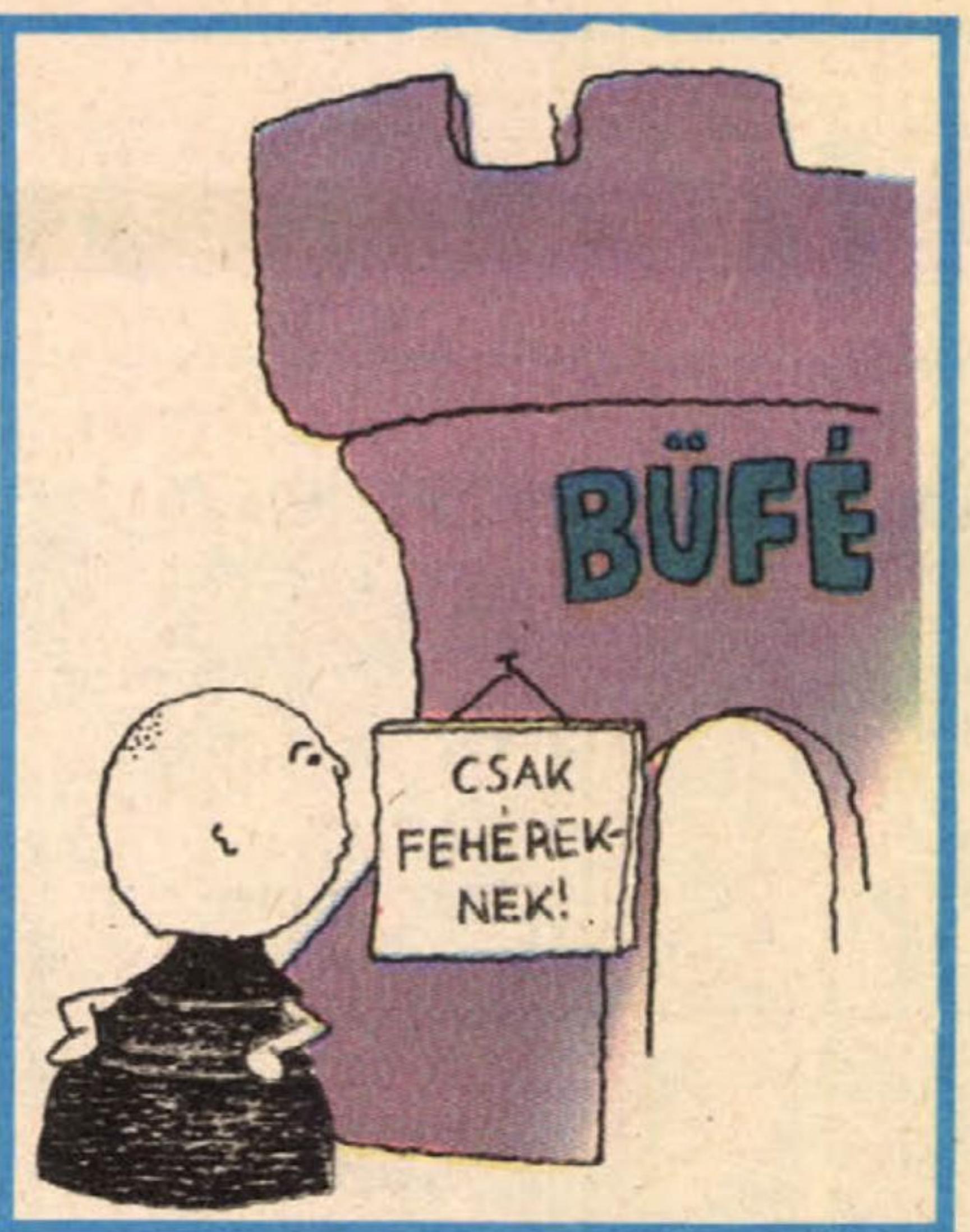

BOTRÁNY A CSALÁDBAN

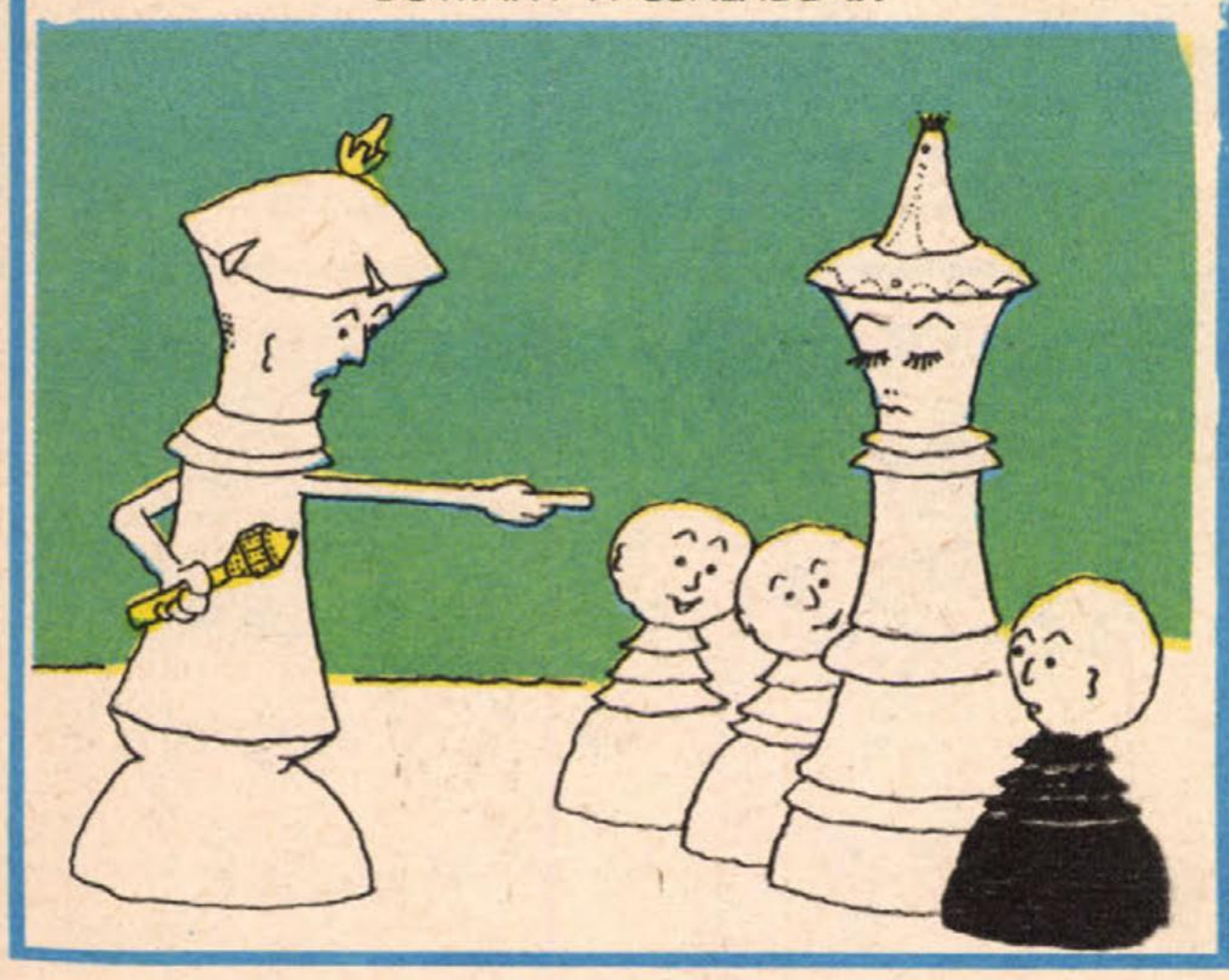

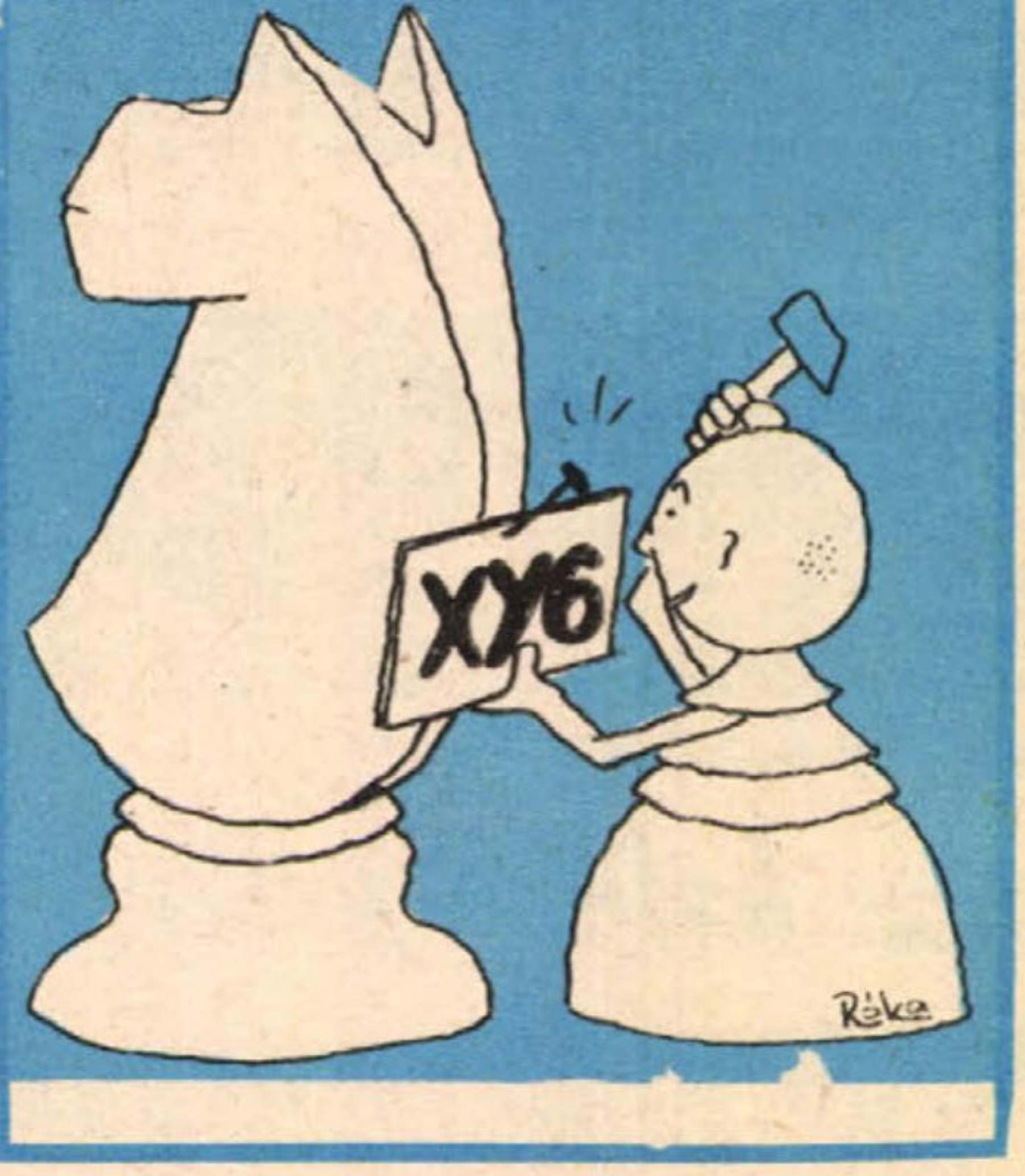

FEHÉR HUMOR

ELŐSZOBÁBAN

A kis Juci négyesztendős,
De roppantul szemfüles.
Nem is tudják azt a nagyok,
Hogy egy csöppség mit kiles!
Így van az, hogy Jucinak se
Újdonság a paróka;
Olykor egy-egy eredeti
Tincs kilóg ám alóla . . .

Juci minden vendég nénit
Fogad szívvel, lelkesen:
— Vesd le, néni, a kabátot;
Kesztyűd, sálad elteszem.

S hogy a vendég kedvét szítsa,
De világért ne szegje,
Hozzáteszi: — Meleg van bent.
A hajad nem teszed le?!

HÁTSÓ SZOBÁBAN

Előfordul: együtt laknak
Fiatalok, öregek,
Magnók, tévék, zsebrádiók,
Papagájok, ölebek.
Ifjú szülők meg a srácok
Értik egymást remekül.
Bulik elől csak nagyapa
S nagyanyóka menekül.
Ilyenkor a hátsó szoba
Valóságos óvó-hely,
Ahonnan nem látni semmit,
Bár hallik a: „Hó-hó hej!”
Morogja is öregapó
Hallva a vad hangokat:
— Ez nem csendes öregség — ez
A „viharos alkonyat!”

K. Tóth Lenke

MIT LÁTOTT ÉVIKE AZ ÁLLATKERTBEN?

Az ifjú és népszerű színésznek két szenvedélye volt. Az egyik fiatal felesége és aranyos, kis négyéves kislánya, a másik a lovak. Mármint a lóverseny és az ügető. E két szenvedély egyikéről sem tudott lemondani, bár sokszor erős családi viharok keletkeztek a lósport iránti rajongása miatt. Mert az ifjú színművész a gyakorlatban is tapasztalhatta, akinek a szerelemben szerencséje van, annak a játékban, ez esetben a fogadásokban rendszerint peche szokott lenni.

Egy nap a kis Évike könyörgött apukájának, hogy vigye ki az állatkertbe. A színész igyekezett kislányát lebeszélni az állatkertről, hivatkozott a rossz időre, bokros elfoglaltságára, de a kis Évi hajthatatlan volt.

Végül is édesanyja közbeszólt:

— Semmi bajod sem lesz, ha egyszer a gyerekkel kimész az állatkertbe, legfeljebb ma kivételesen nélküled tartják meg a nyeretlenek versenyét és legalább a pénzed is megmarad.

Az ifjú színész erre beadta a derekát, mondván:

— Jól van, Évike kimegyünk az állatkertbe.

Este hazatérve, a mama elkezdte faggatni Évikét:

— Mit láttál aranyom az Állatkertben?

Évike mesélni kezdett:

— Anyukám nagyon szép lovakat láttam . . .

— Jól van kislányom, és azonkívül még mit láttál?

Évike ráncolni kezdte homlokát és rövid gondolkozás után folytatta:

— Hát még sok lovacskát . . .

Édesmama arcán a gyanú árnyéka suhant át:

— És a lovacskákon kívül még mit láttál?

Évike ismét mélyen elgondolkozott:

— Lovakat, de azok olyan szépen szaladtak.

Az ifjú feleség villámló szemekkel férje felé fordult:

— Te gazember, te a lóversenyre vitted Évikét!

Az ifjú színművész bűnbánó arccal felelt:

— Hát mit csináljak? Az állatkertben nem lehet fogadni. De látod, a gyereknek ez is tetszett.

Zsadányi Oszkár

ELŐNYÖS AJÁNLAT

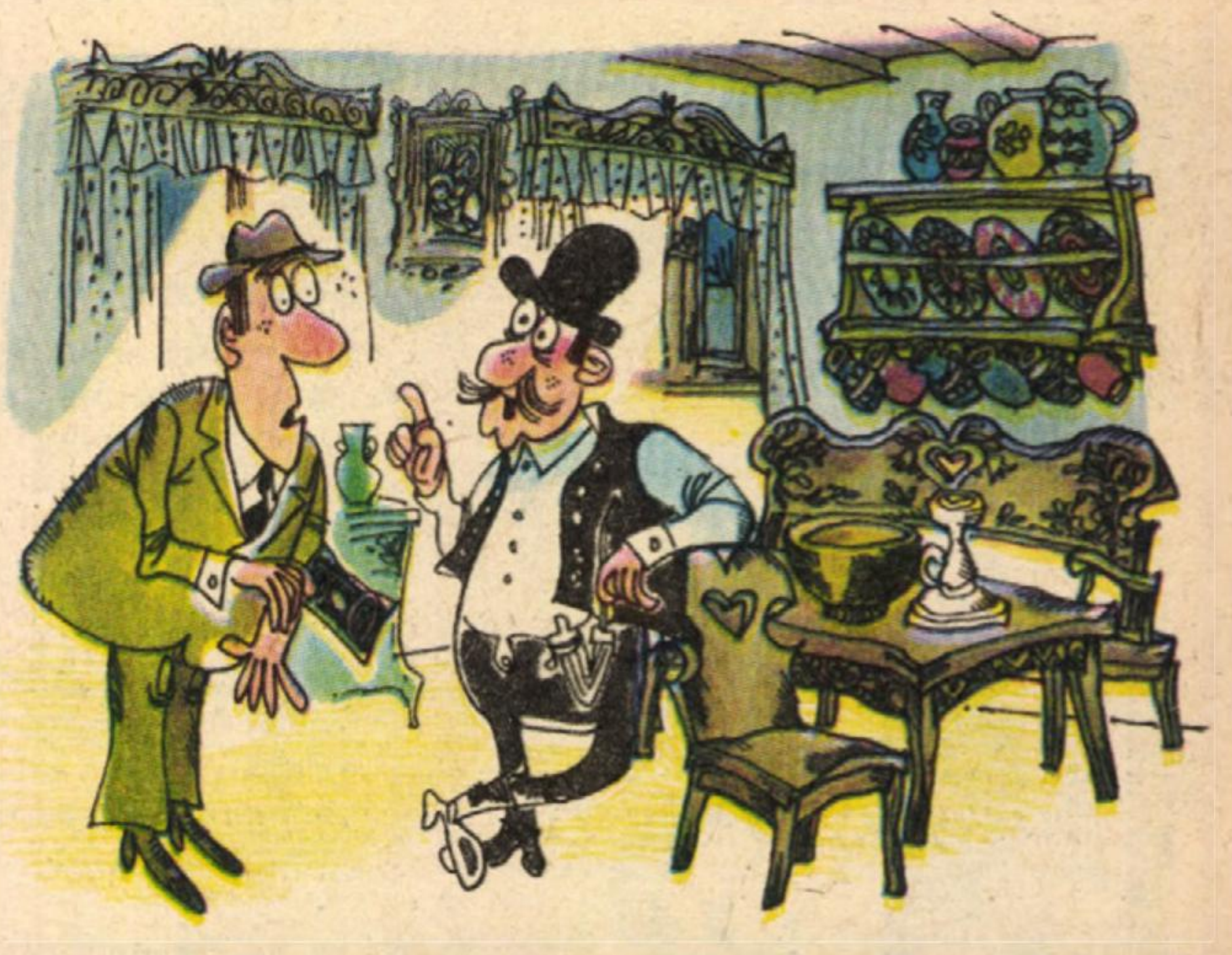

– Magáé a parasztbútor, cserébe egyszoba-hallos öröklakást kérek a Rózsadombon . . .

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

— Mi a panasza? — kérdi az orvos a betegétől.

— Hogy mi a panaszom? A szívem nincs rendben, a lábam fáj, a fülem zúg, a gyomromban mintha kést forgatnának, reumám is van — feleli a beteg, aztán nagy sóhajjal még hozzáteszi: — ráadásul én sem érzem jól magam . . .

KORTÜNET

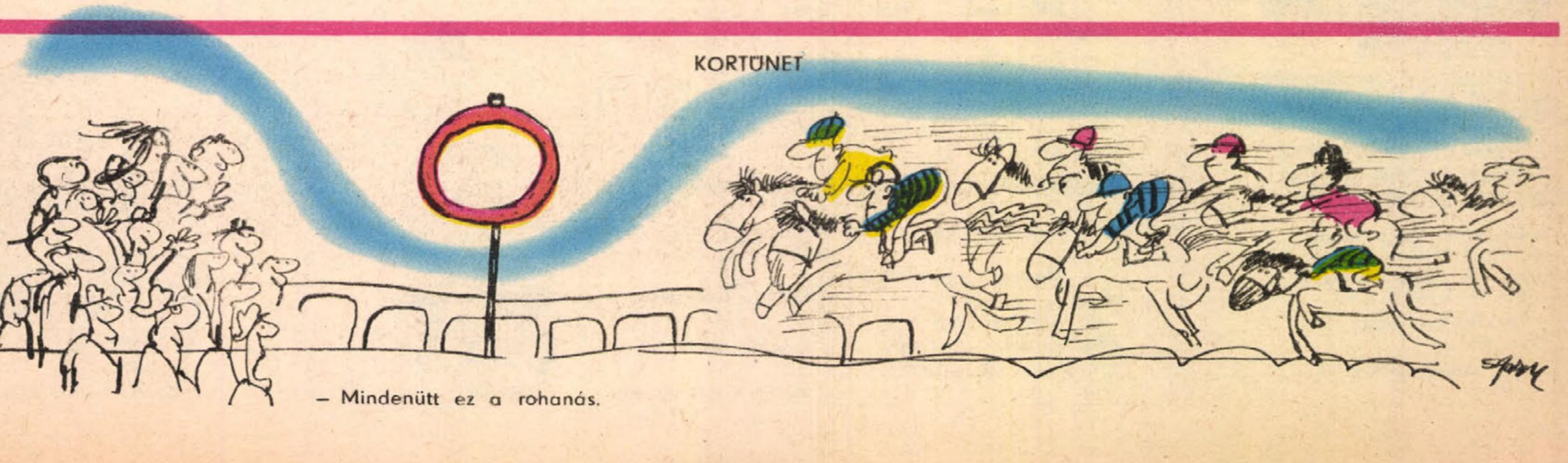

– Mindenütt ez a rohanás.

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

FUTBALL

Észak-Olaszország Borgosesia nevű kisvárosában február utolsó péntekjén a helyi plébános hivatalosan jóváhagyott ördögűző szertartást tartott a futballpályán. Borgosesia csapata a IV. osztályban játszik és

ott az ötödik helyet foglalja el. A csapat azonban utolsó két hazai mérkőzését elvesztette. Ekkor a városka vérmes szurkolói között valóságos lázadás tört ki. A kétségbeesett plébános erről így nyilatkozott az Europeo című hetilapnak: „A szurkolók jóformán megostromolták a plébániát és azt ordították: csak a sátán műve lehet, hogy a csapat a hazai pályán egymás után két mérkőzést veszít. Meglehetősen veszélyes helyzetbe kerültünk. Ezért hosszas könyörgés után az illetékes püspöki hivatal beleegyezett, hogy a futballpályán ördögűző szertartást tartsak. De ha netán a csapat a következő mérkőzést is elveszíti hazai pályán, akkor az úr irgalmazzon nekem".

MEGINT A MAGNÓSZALAGOK

Nixon amerikai exelnök megpróbáltatásai csak nem akarnak véget érni. A legnagyobb amerikai lapokban a közelmúlt napokban hirdetések jelentek meg, amelyek szerint 10 dollár beküldése ellenében mindenki megkaphatja a híres „Nixon-magnószalagok" másolatát. Emlékezetes: ezek a szalagok tartalmazták a bukott elnök és nemrégiben börtönbüntetésre ítélt főtanácsadóinak kompromittáló beszélgetéseit. A szalagoknak döntő szerepük volt abban, hogy Nixonnak el kellett tűnnie a Fehér Házból. Az Associated Press jelentése szerint már több tízezer dollár gyűlt össze érdeklődő magnótulajdonosoktól — amikor az FBI-hez áradni kezdtek a feljelentések. Kiderült ugyanis: a 10 dollárt beküldő honpolgárok valóban „Nixon-hangszalagokat" kaptak — ám nem az izgalmas titkos beszélgetések felvételeit, hanem az elnök régen elhangzott és elfelejtett hivatalos szónoklatainak hangmásolatát. Az ügyet különösen az tette érdekessé, hogy a vizsgálattal megbízott detektív, bizonyos Mr. Saunders, így nyilatkozott a hírügynökség tudósítójának: „Hivatalosan nem tehetünk semmit, mert a 10 dollár beküldői valóban Nixon-magnószalagokat kaptak. Azt mindenesetre különösnek tartjuk, hogy az Egyesült Államok legkülönbözőbb városaiban megjelent hirdetésekben San Clemente kaliforniai kisváros neve szerepelt. Oda kell küldeni a 10 dollárosokat".

Tényleg különös. Hiszen bukása óta Nixon San Clemente határában levő birtokán tartózkodik. Csak nem?...

FEGYELEM — KARIKÁVAL

A változás szele úgy látszik elérte a Bobby-t, a híres angol rendőrt is. A londoni Daily Mirror beszámolója szerint Golders Green, Északnyugat-London egyik leggazdagabb negyedének lakói a közelmúltban, különös látványra lettek figyelmesek. Az utcákon cirkáló két járőr négy tagjának fülében jókora arany karika díszelgett. A Scotland Yard a negyed lakóinak bejelentésére nyomban vizsgálatot indított és utasította a járőröket, hogy vegyék ki fülükből az aranykarikát. Az egzotikum iránt rajongó rendőrök azzal érveltek, hogy fülcimpájukat csak nemrégiben fúratták ki, s a karika addig nem vehető ki, ameddig a furat teljesen be nem gyógyul. A Scotland Yard parancsnoksága rendkívüli ülést hívott össze a különleges probléma megtárgyalására és — mint a lap írja — a következő határozat született: a járőrök tagjai fülükben tarthatják a karikát, ameddig a fülcimpa furata be nem gyógyul, szolgálatban azonban kötelesek fülüket karikástul testszínű ragtapasszal befedni. Amikor pedig a sebhelyek már teljesen begyógyultak, szolgálatban tilos a fülkarika.

Hát igen, fegyelemnek muszáj lenni.

TANYA

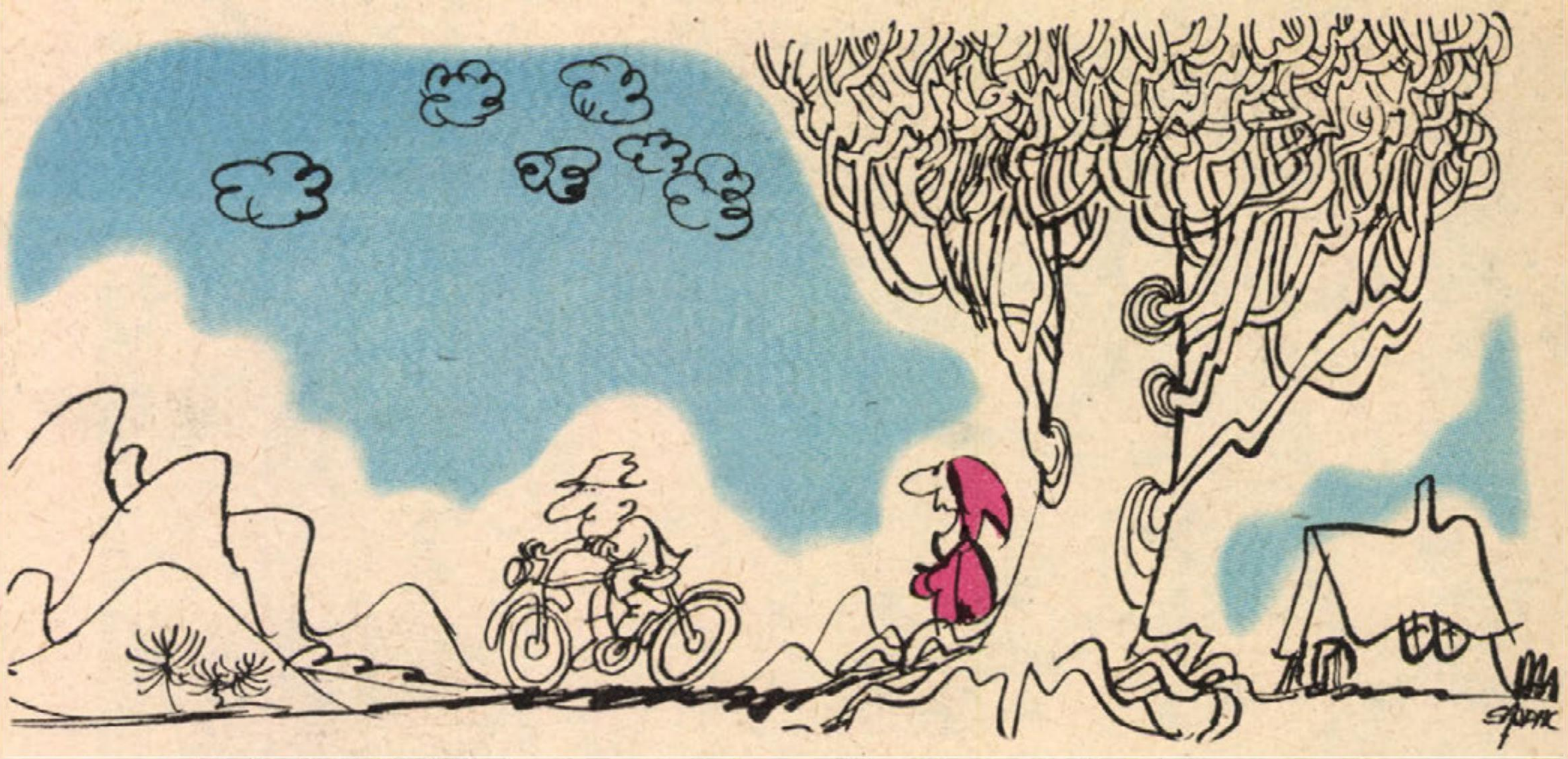

– Egyúttal érdeklődjed meg azt is, hogy előkerült-e már Kennedy gyilkosa?

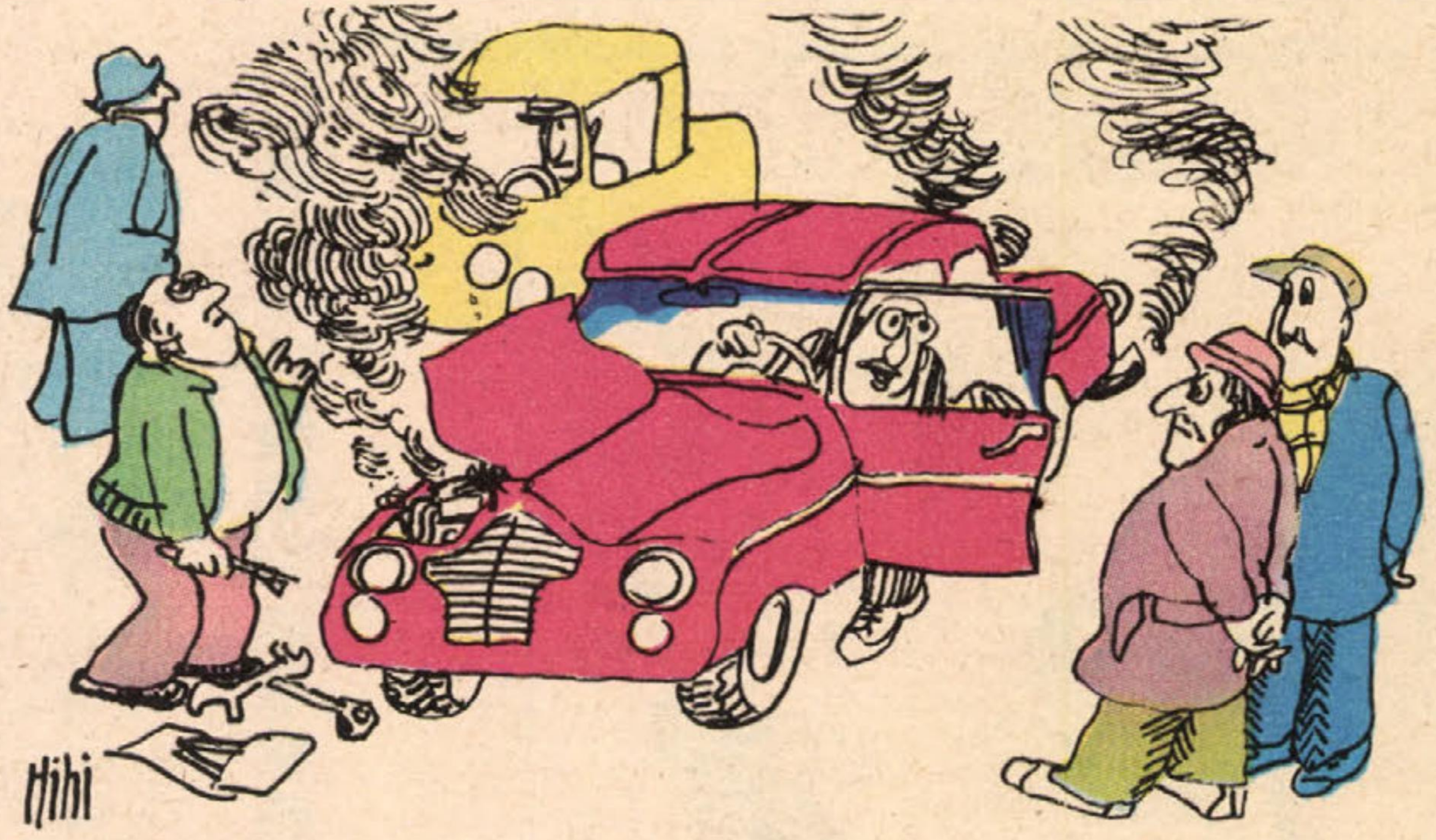

AUTÓBÖRZÉN

– Mennyi oxigént fogyaszt száz kilométerenként?

ÁLDOZAT

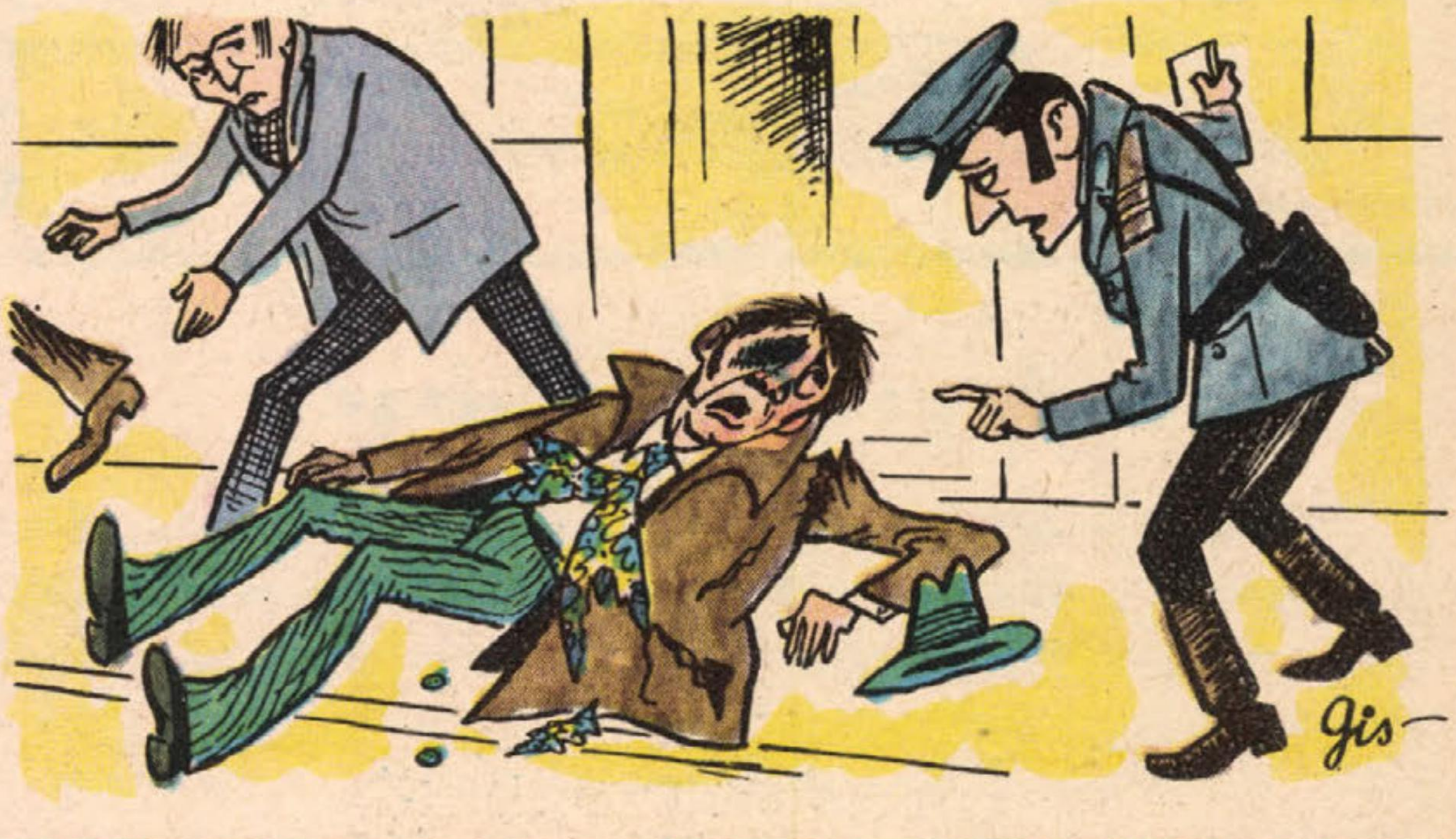

– Magát támadták meg?
– Nem, én csak békítettem...

SZÁMÍTÓGÉP

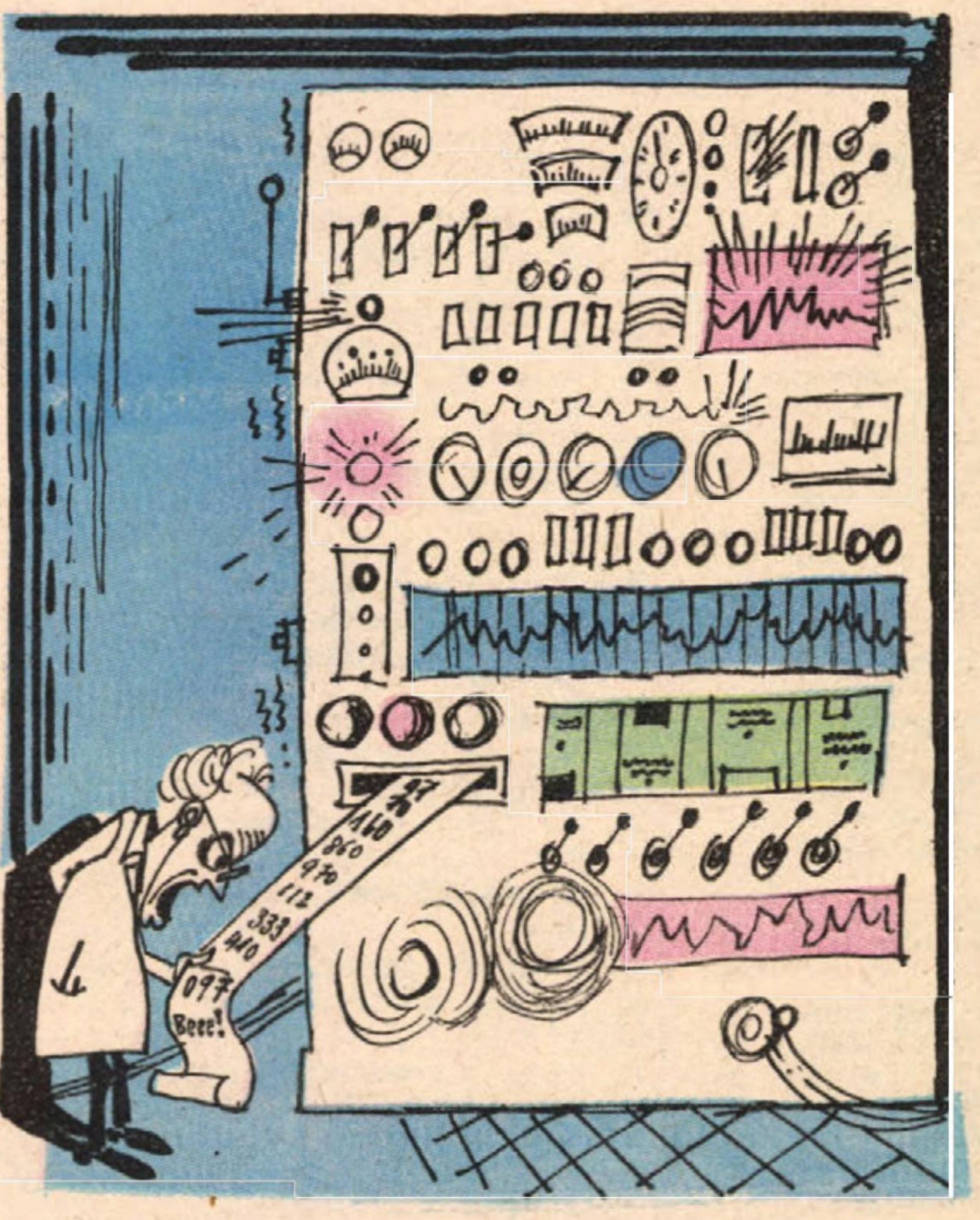

– Ez hülye!

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220
*
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.
*
Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-11 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató
INDEX: 25 504

ENGEDÉKENY ANYUKA

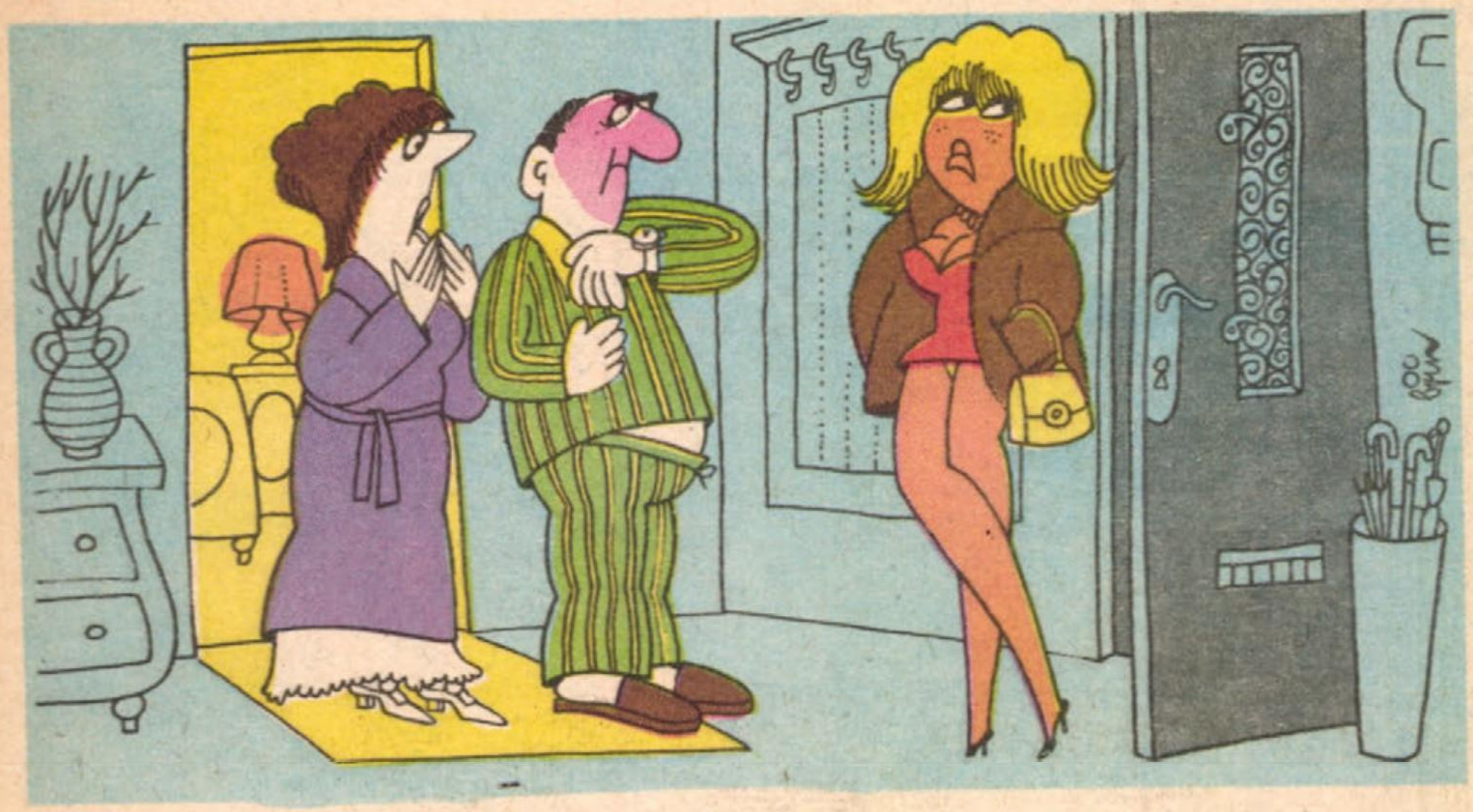

– Ne bántsd! Igaz, hogy csak hajnalban, de legalább hazajött . . .

GENETIKAI FELVILÁGOSULTSÁG

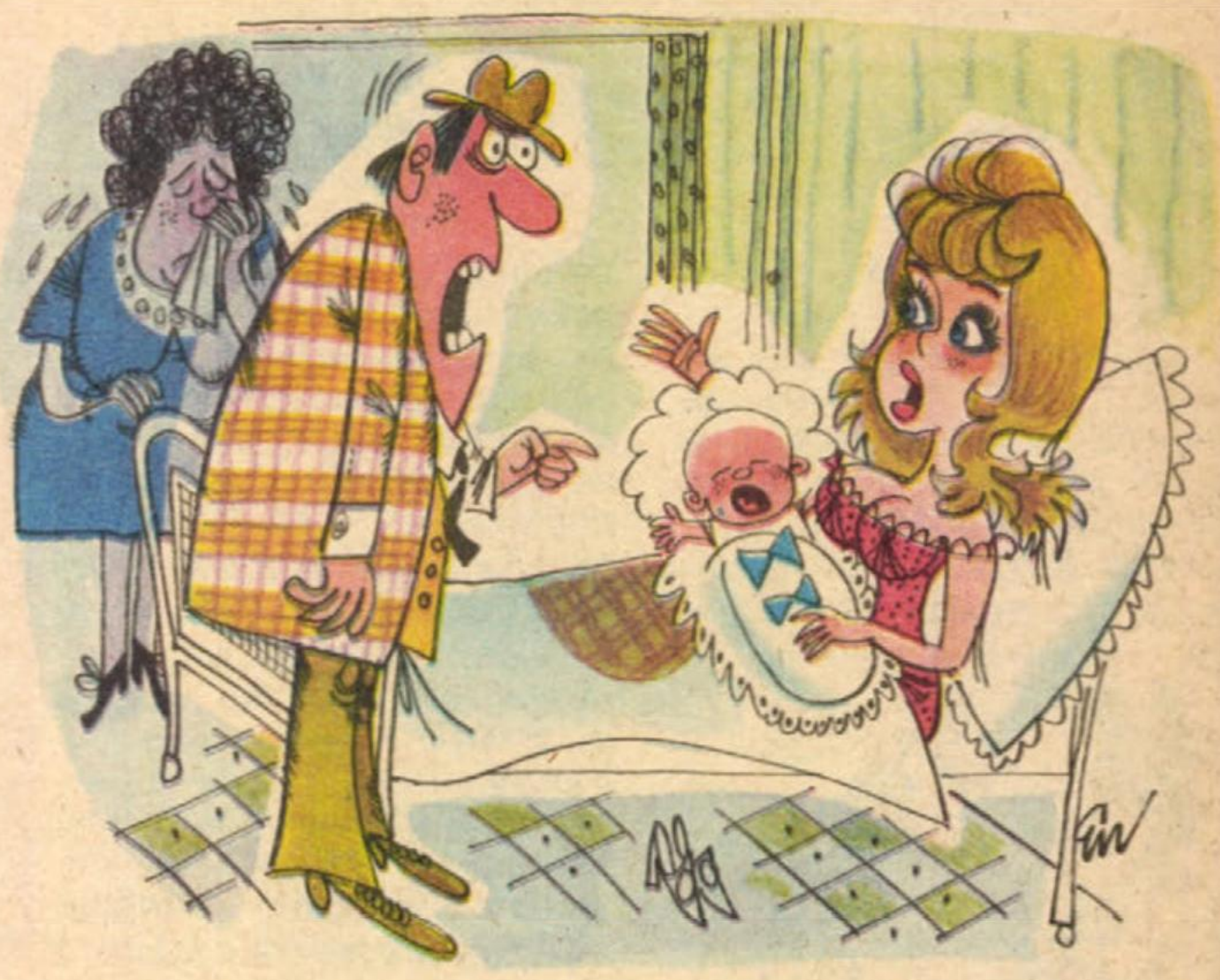

– Nem az a fontos, hogy ki az apja, az a fontos, hogy a kromoszómái rendben vannak!

GONDOS SZÜLŐ

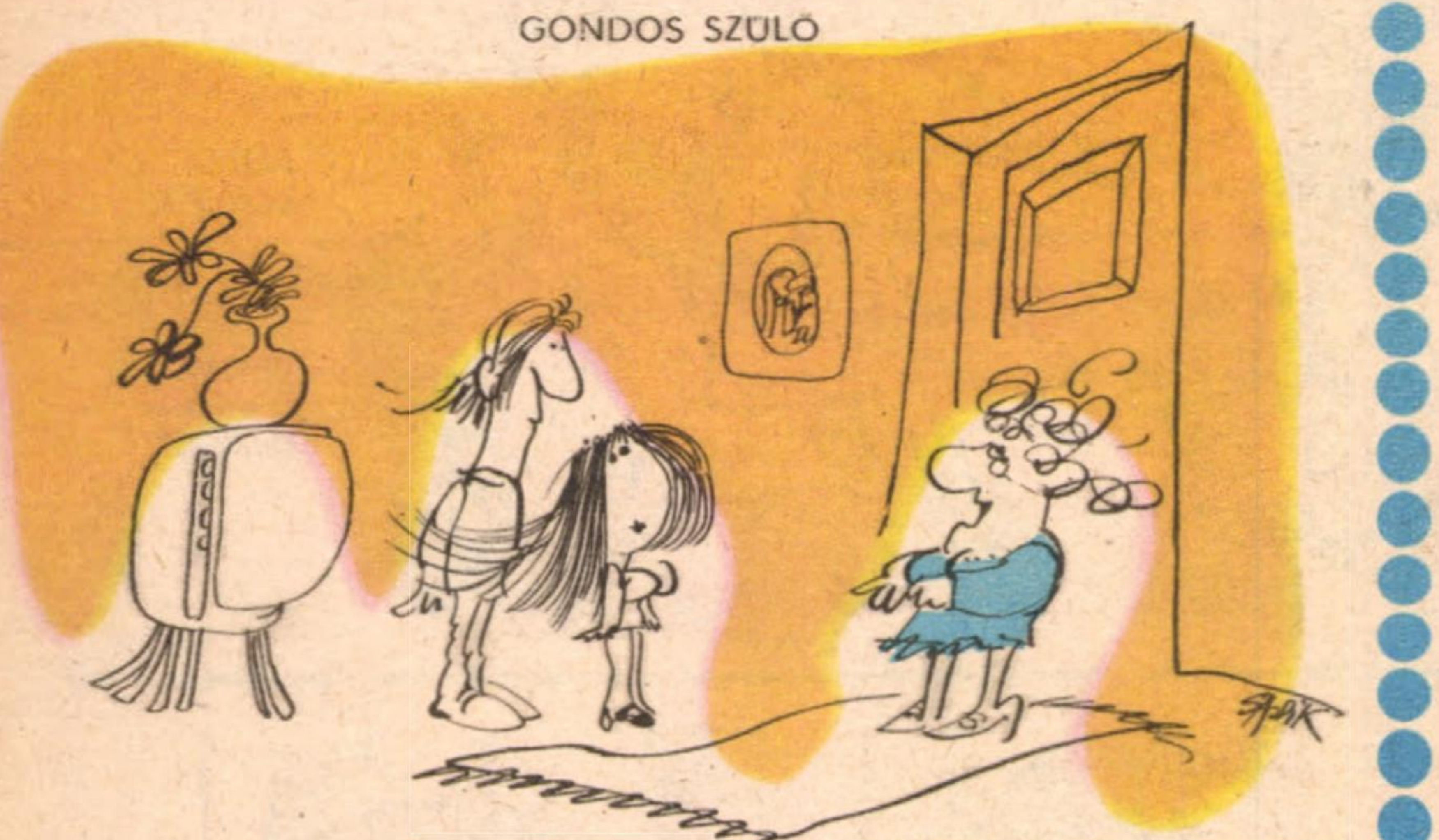

– Itthon maradhatsz Pistával, de a tévéjátékot ne nézzétek meg. Hátha nem neked való . . .

NYELVSTÚDIÓ

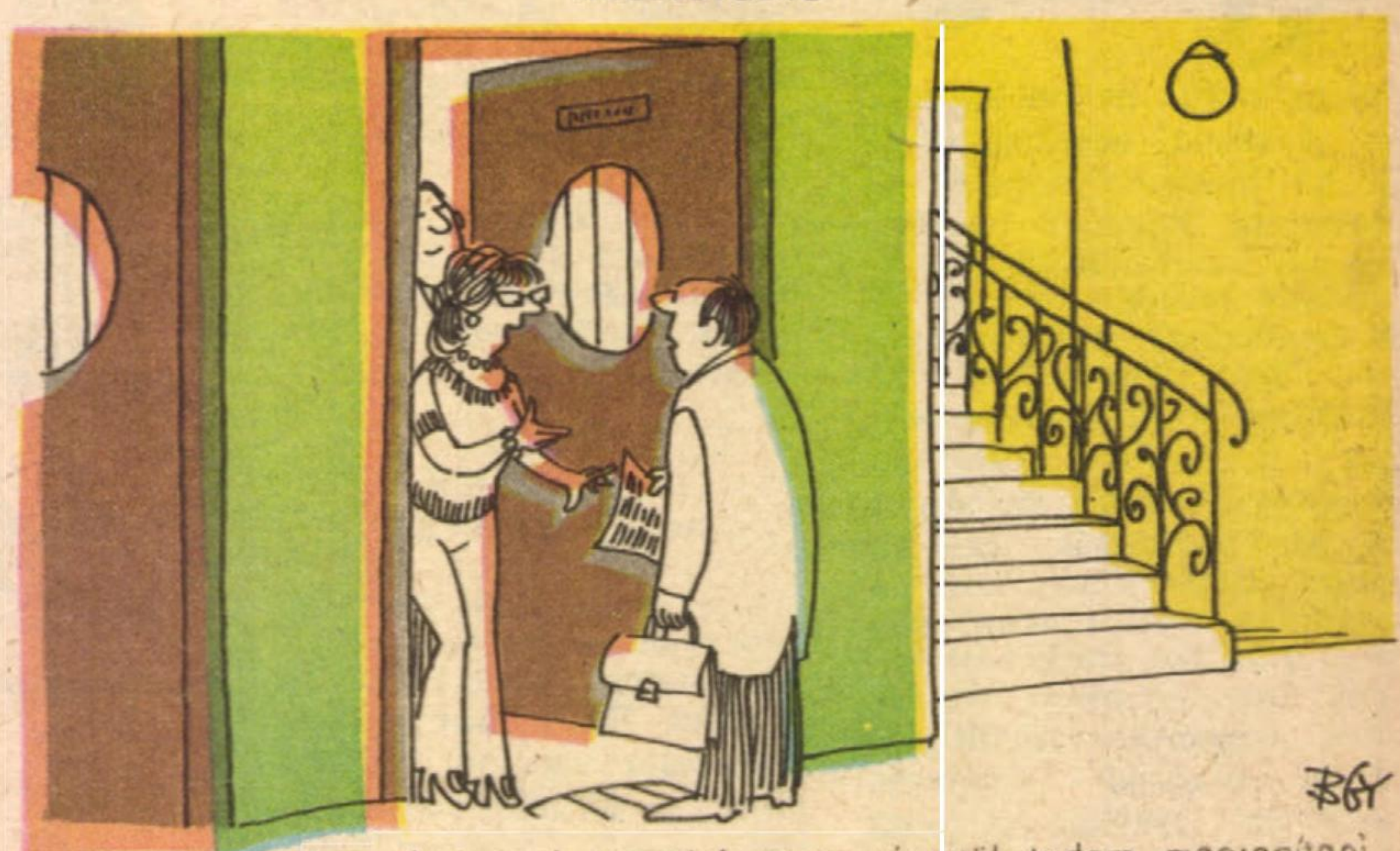

– Három óra alatt csak angolul vagy németül tudom megtanítani. A spanyol, az öt óra.

Egyszerű módszer

Korányi Sándor, a híres orvostanár nem szerette, ha a páciensei sokat beszéltek. Egyszer egy fiatal asszony fordult hozzá tanácsért de annyit fecsegett, hogy Korányi szóhoz sem tudott jutni. Végre rászólt a betegre: — Kérem, mutassa a nyelvét . . . — majd amikor a fiatal asszony engedelmeskedett, a professzor így folytatta: — Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb március 17-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

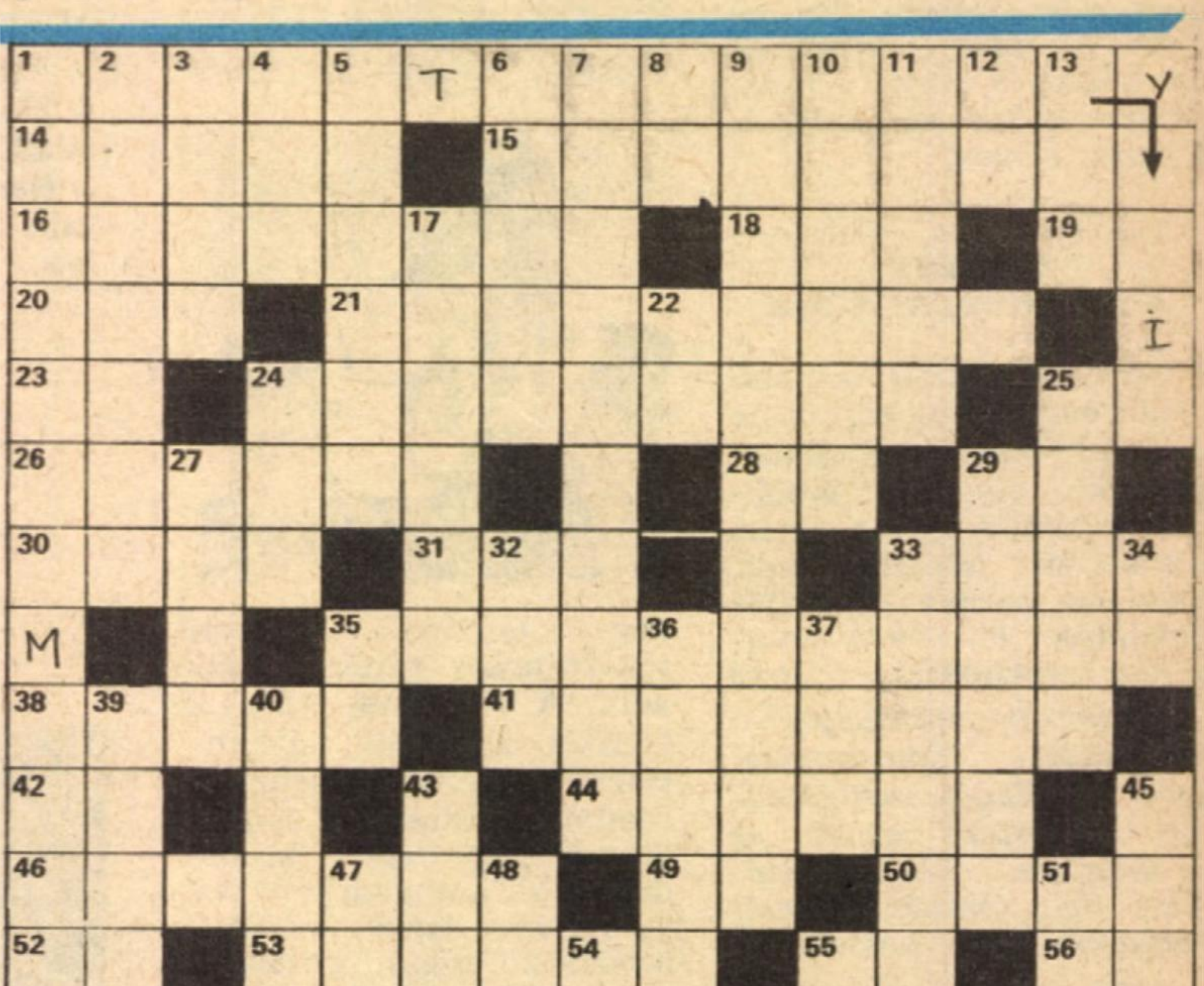

VÍZSZINTES

14. Színpadi női szerepkör
15. A szabómester műhelyében történik
16. Az USA egyik állama
18. A „tégely' egyik fele
19. S. M.
20. Latin só
21. Világhírű képtár Moszkvában
23. Római kétezer
24. Tisztességes ember mindig így jár el
25. Húzza a szegény embert
26. „Magától értetődően" — közismert latin kifejezéssel
28. Épület a baromfiudvarban
29. Az „átló" közepe
30. Törpeszerű torz élőlény
31. Növekedik
33. A csontban van
35. A Röntgen-készülék célja
38. A szövetkezetek szövetségének betűjele
41. Légiesen könnyű — ismert idegen szóval
42. Rövidítés számok előtt
44. Női név (kedvelt sétahajó neve volt)
46. Kóros képződmény
49. H. S.
50. Azonos betűk
52. Csont — latinul
53. Bibliai női név
55. Kigyulladt
56. Helyhatározó-rag
57. Motorkerékpár-márka
58. Bolygó — más szóval
60. Női név
62. Antal — kis korában
64. Nem hasznot hajtó — éppen ellenkezőleg
66. Fogságban van
67. A dínár századrésze

FÜGGŐLEGES

2. Árpád-házi magyar király
3. . . . . pengő (emlék az infláció idejéből)
4. Becézett óvoda
5. Kikötőváros Brazíliában
6. Marx Károly szülővárosa
7. A napóleoni háborúk egyik döntő ütközetének színhelye
8. A ródium vegyjele
9. Ma már csak: Tata
10. Tűzdel (főleg szalonnát a pecsenyébe)
11. A nemesgázok közé tartozó kémiai elem
12. Jupiter szerelme
13. Egy nagy angol író és drámaíró monogramja
17. Szagol
22. Y. K.
24. Az egyik honi minisztérium betűjele
25. Havi fizetéssel járó elfoglaltság
27. Egy tenger neve
29. Város Marokkóban
32. Nem a tied, nem az enyém
33. Egykor vakmerő hajósok voltak
34. Ükapa
35. Ékezetes névelő
36. Futball-szakkifejezés (már-már csaknem ofszájd)
37. G. I. F.
39. A Tisza egyik bal oldali mellékfolyója
40. A Tosca egyik szereplője
43. A könnyű műfaj otthona
45. Időjelző szerkezet
47. . . . son (admirális)
48. T. E. N.
51. Város a francia Riviérán
54. Szín
59. Papagáj-fajta
61. Jogtalanul eltulajdonít
63. T. G.
65. Szibériai folyó

NAGY BAJ

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Csakhogy, amit éjszaka összenyer, azt nappal elfesti."

100—100 forintot nyertek:

Szalay Tibor, 2200 Monor, Lenin u. 211.

Filiszár Lászlóné, 1068 Bp. Benczúr u. 39 b.

Meiszner János, 7300 Komló, Eötvös u. 9.

A díjakat postán küldjük el.

```
csakhogyamitéjs
sirius ezerszáz
alcazar toscana
lo bako n z  ok
a hálaima idusa
fial   páger ö
igy slepp ego s
nénike tantalus
tragika lé so z
a ulcus eza gre
 e ocp hl spion
arad olaf pia y
könyörületes le
ö a sok s radar
venyige ti nipp
```